

STROMY HOVORIA

***Znovuobjavený zabudnutý svet bytostí
stromov***

***Bartosz Mikołaj Ryszka
Tobiasz Adam Ryszka***

STROMY HOVORIA

Znovuobjavený zabudnutý svet bytostí stromov

Bartosz Mikołaj Ryszka

Tobiasz Adam Ryszka

do slovenčiny upravil: Anton Lúchava , www.kniznalekaren.sk

Obsah

1. Úvod	5
1.1 Tobášov úvod	5
1.2 Bartošov úvod	5
2. Stromy hovoria	6
2.1 Brezy o ľuďoch	6
2.2 Smrekovec o ľuďoch	6
2.3 Aldanielove postrehy	9
2.4 Osamelý Buk	10
2.5 Priateľ Javor	11
2.6 V ohni otázok	12
2.7 Výčitky Orecha	14
2.8 Stromy o ich vzhľade	15
2.9 Ďalšie otázky pre Smrekovec	19
2.10. Kto ste v skutočnosti?	20
2.11. Zjazvený dub	22
2.12. Zaujímavé postrehy od Smrekovca	23
2.13. Lipa pri kostole	25
2.14. Ťažké otázky	26
2.15. Starý mladý	28
2.16. Hrab dáva na pravú mieru	29
2.17. Rodina bukov	31
2.18. Liečivá sila vrby	33

2.19. Starý Buk	35
2.20. Schopnosti stromovníkov	36
2.21. Starý Buk o partnerstve	37
2.22. Breza zo sna.....	38
2.23. Od semena po smrť stromu	39
2.24. Tri fázy starostlivosti o stromovníkov.....	41
2.25. Starý strom - Topoľ	42
2.26. Niekoľko slov o priateľstve	44
2.27. O viere v Boha	45
2.28. Lipa na Deň spomienky na zosnulých	47
2.29. Krátky rozhovor so Starým Bukom	48
2.30. Nový priateľ.....	49
2.31. O možnosti zmeniť hlas.....	50
2.32. O runách, miestach sily a epochách.....	51
2.33. Stromovníci o Bohu.....	52
2.34. Stromovníci o pokore.....	55
2.35. Rozhovory s Vyšším strážcom	57
2.36. O talentoch.....	59
2.37. O Božej vôli.....	60
2.38. O priateľstve stromovníkov s ľuďmi	60
2.39. O múdrosti	61
2.40. Posledná inkarnácia	62
2.41. O ročných obdobiach	62
2.42. O čistote	63
2.43. Otázky stromovníkov ľuďom	63
2.44. Vzájomné pôsobenie stromovníkov s ich opatrovateľmi.....	68
2.45. Záverečné posolstvá.....	69
2.46. Odkaz týkajúci sa výrubu stromov	71
3. Doslov.....	71
4. Vyhlásenie autorov	72
5. Doslov k slovenskému vydaniu.....	72

1. Úvod

1.1 Tobiášov úvod

Túto knihu sme začali písať s Bartošom na môj podnet. Jednoducho som si myslel, že keď sa Bartoš už roky rozpráva so stromami, bolo by možné zaznamenať rozhovory s nimi. Bartošovi sa tento nápad veľmi páčil a neskôr sme dostali signál, že sa to páči Bohu a Svetlo podporí realizáciu tejto myšlienky.

Treba dodať, že rozhovory sú úplne autentické. Stromy, presnejšie povedané stromovníci, odpovedali na naše rôzne otázky. Na mnohé z položených otázok sme dobre poznali odpovede, ale boli sme zvedaví na postrehy stromov. Táto kniha ukazuje, ako stromy vidia dnešné ľudstvo a ako by si priali, aby sa opäť stali našimi bratmi.

Prírodné bytosti, pretože nimi práve stromovníci sú, ako aj iné bytosti boli kedysi ľudstvu veľmi dobre známe. Celé pôsobenie prírody sa prejavuje prostredníctvom bytostí prírody a jej poznanie je nevyhnutným krokom na ceste duchovného rozvoja každého človeka. Už malé deti by sa mali učiť o fungovaní prírody a prostredníctvom skúseností s ňou získavať tak dôležitý základ pre budúce prebudenie ducha v období dospievania. Ako vieme, dnešnému ľudstvu to chýba...

Dozvedáme sa veľa o ich životoch, čo dokážu a čo nie. V knihe je pravdepodobne veľa informácií, ktoré čitateľ nikde inde nenájde. Pozývam vás, čitateľov, aby ste sa vybrali na cestu, do lesa, a nech je táto kniha ako prechádzka v lese - potešujúca, upokojujúca, objavujúca nové pravdy, ktoré poskytujú hlboké poznatky o ľuďoch a stromoch. Čitateľ, poteš sa z dobrej energie stromov a nech sa tvoje srdce otvorí láske! Prajem skvelé čítanie!

1.2 Bartošov úvod

Kniha, ktorú máte pred sebou, je plodom môjho a Tobiášovho priateľstva so stromami. So stromami, presnejšie s bytosťami stromov, čiže stromovníkmi, sa rozprávam už roky. Umožnil mi to dar jasnočujnosti, za ktorý som vďačný Stvoriteľovi. Za tie roky sa zrodilo mnoho skutočných priateľstiev založených na dôvere a vzájomnej podpore. Dobré viem, že vzťahy, ktoré sme si s Tobiášom vybudovali s našimi stromovými priateľmi, mali obrovský vplyv na náš rozvoj, ako aj na naše ďalšie životy. Množstvo slov podpory, ako aj usmernení na ceste rozvoja, ktoré sme dostali od našich stromových priateľov, je obrovské a som za to nesmierne vďačný.

V modernom svete človek zabudol na kontakt s prírodou. V honbe za lepším a pohodlnejším životom človek už neberie do úvahy, že všade okolo neho je pulzujúci život, ktorého prejavom sú prírodné bytosti. Skutočnosť, že ich nevidí ani nepočuje okom a uchom fyzického tela, nemôže byť pre neho nezvratným dôkazom, že neexistujú. Sú predsa ľudia, ktorí sú s nimi v kontakte, a naďalej ich ignorovať je prejavom tvrdohlavosti a obmedzenosti.

Každý človek, keď mení svoje prostredie, napríklad prácu, aby sa v ňom mohol pohybovať produktívnejšie a slobodnejšie, musí ho dobre spoznať. Ak chce byť na novom pracovisku dobrým zamestnancom, musí spoznať všetky oddelenia, zistiť, kto má aké povinnosti, kto je za čo zodpovedný, aké úlohy prislúchajú jemu a aké ostatným zamestnancom a ako má spolupracovať, aby jeho činnosť viedla na prospech podniku. Vo Stvorení to nie je inak. Je chcené, aby človek poznal Stvorenie, aby poznal zákony, ktoré ho riadia, a aby poznal a spoluprežíval krásu života s bytosťami, ktoré v ňom žijú. Takéto postupné poznávanie Stvorenia povedie nielen ku väčšiemu poznaniu, ale aj ku väčšej a slobodnejšej duchovnej pohyblivosti, pohyblivosti potrebnej na dozrievanie a stúpanie čoraz vyššie v úrovniach Stvorenia.

Verím, že tento stručný opis pomôže mnohým pochopiť aspoň zlomok toho, čo sa skrýva pod pojmom "prírodné bytosti". Stromy sú neodmysliteľnou súčasťou nášho každodenného života. Verím, že čitateľ sa po prečítaní tejto knihy už na ne nebude pozeráť tak, ako doteraz. Verím tiež, že po prečítaní tejto knihy nielen lepšie porozumie tvorom, ktoré sa v nej spomínajú, ale že sa k nim dokáže aj priblížiť a bude ich mať viac rád. To je to, čo prajem každému.

2. Stromy hovoria

2.1 Brezy o ľuďoch

S Tobiášom sme sa išli prejsť, aby sme sa porozprávali s brezami o ľuďoch. Stromy sa najprv zdráhali, keď som im vysvetlil, že zbieram materiál na knihu. Po krátkom presviedčaní však prvá z briez začala svoje posolstvo:

Bartoš: Čo si myslíte o ľuďoch?

Breza 1: Chcem povedať pravdu. Ľudia sú padlé Stvorenia. Zabudli na Božie zákony a na Boha. Majú Boha na perách a nevedia, čo to slovo znamená. Stále je veľa tých, ktorí by sa mohli prebudiť, ale nechcú. Radšej spia a usilujú sa o ničotu.

Tobiáš: Existuje pre ľudstvo nejaká nádej?

Z prvej brezy som nepočul odpoveď, tak som objal druhú a počul:

Breza 2: Myslím, že ešte stále existuje nádej, pretože nádej zomrie posledná, ak vôbec zomrie.

Bartoš: Ako sa k vám ľudia správajú?

Breza 2: Ľudia zaobchádzajú so stromami ako s predmetmi. Nemáme pre nich žiadnu cenu. Môžu nás vysadiť a vyrúbať, kedy sa im zachce.

Bartoš: Poznáte nejaké Božie stanovisko, ktoré hovorí, že je v poriadku vyrúbať stromy, keď je to nevyhnutné?

Zrazu sa objavil vyšší strážca:

Vyšší strážca: Nie všetky stromy poznajú túto pravdu, preto uzatváram vaše spojenie s týmto stromom.

Bartoš: Môžete o tom povedať viac?

Vyšší strážca: Existuje na to povolenie Svetla, ale ľudia ho zneužívajú. Pamätajte si, ľudia, že aj stromy cítia, preto sa pre svoje účely, ak je to možné, snažte vyberať choré alebo umierajúce stromy.

Spojenie s nadriadeným bolo tiež prerušené a museli sme ukončiť rozhovor. Bol som trochu nepozorný. Človek, ak to potrebuje a ak je to nevyhnutné pre jeho prežitie, môže napríklad vyrúbať stromy na drevo. Neviem, či všetky účely, na ktoré človek používa drevo zo stromov, sú nevyhnutné. To by bolo potrebné zvážiť a prípadne prediskutovať s nejakým sprievodcom určeným na tento účel. To však nie je téma, na ktorú sa teraz zameriavam. Svojou neopatrnosťou som možno vystavil brezu dočasnému utrpeniu, pretože možno nebola pripravená na informáciu, že Boh povoľuje výrub stromov.

2.2 Smrekovec o ľuďoch

V ten istý deň sme sa rozhodli priblížiť k Smrekovcu, ktorý rastie v lese. Smrekovec bol mojím dlhoročným priateľom. Nepamätám si, či to nebol vôbec prvý strom, s ktorým som sa rozprával. Smrekovec je veľmi citlivý a mnohokrát som ho požiadal o radu. Som hrdý na to, že mám takého priateľa. Keď som mu povedal, že píšeme knihu a chcel by som do nej zahrnúť jeho slová, po krátkom premýšľaní súhlasil a začali sme sa rozprávať:

Smrekovec: Som pripravený hovoriť.

Bartoš: Čo si myslíš o ľuďoch?

Smrekovec: Veľmi ma bolí, ako ľudia padli.

Bartoš: Čo cítiš k ľuďom?

Smrekovec: Cítim súcit, pretože ľudia nevedia, kto sú.

Bartoš: A kým sú podľa teba ľudia?

Smrekovec: Pre mňa sú ľudia stratené Božie deti, veľmi stratené.

Tobiáš: Čo by si chcel ľuďom oznámiť?

Smrekovec: Na svete a v prírode je veľa dobra. Stojí za to naučiť sa toto dobro rozpoznávať.

Bartoš: Čo presne máš na mysli?

Smrekovec: Dobro je ranný úsmev, je to východ a západ slnka, je to krása celého Stvorenia.

Bartoš: Kam podľa vás smeruje ľudstvo?

Smrekovec: Bolo by veľmi bolestivé odpovedať na túto otázku, preto nech sa každý zamyslí a odpovie si sám.

Bartoš: Si lesný tvor, pretože sme v lese. Vidiš tu často ľudí?

Smrekovec: Do lesa chodí len veľmi málo ľudí, a ak áno, tak sú stratení vo svojich myšlienkach.

Bartoš a Tobias: Ďakujeme, Smrekovec, za tento rozhovor.

Na druhý deň sme sa s Tobiasom rozhodli navštíviť Smrekovec ešte raz, aby sme pokračovali v rozhovore. Nanešťastie sa v ten deň vyskytlo veľa bytostí, ktoré chceli narušiť spojenie. Našťastie som po niekoľkých minútach intenzívneho čistenia počul Smrekovca:

Bartoš a Tobias: Dobrý deň, Smrekovec.

Smrekovec: Srdečne vás vítam.

Bartoš: Včera si spomínal niečo o úpadku ľudí. Môžeš povedať, čo presne si tým myslel?

Smrekovec: Ľudia sa pozerajú len na seba, chcú len viac a viac materiálnych statkov. Neslúžia Najvyššiemu. Neustále sa hnevajú na druhých a na Boha. Nechcú na službu ani pomyslieť, nieto ešte slúžiť. Sami seba považujú za nesmierne dôležitých. Sú márniví a namyslení. Nie sú vďační za dar života.

Bartoš: Čo je podľa teba príčinou pádu človeka? Ako to vidiš?

Smrekovec: Bartoš, je to jednoduché - intelekt.

Bartoš: Môžeš to bližšie vysvetliť?

Smrekovec: Človek sa rozvíja len intelektuálne, na ducha vôbec nemyslí. Nepremýšľa o tom, kto je a prečo prišiel na zem. Boli časy, keď boli ľudia viac spojení s duchom, mali úprimnejšie city. Vo svojom každodennom živote mysleli na Boha.

Bartoš: Môže sa tento čas vrátiť?

Smrekovec: Viem, že ľudstvo čelí utrpeniu, ktoré ho zmení. Ale táto zmena príde časom. Verím, že k nej dôjde, pretože stále verím v ľudstvo.

Bartoš: Môžeš o sebe povedať, že máš rád ľudí?

Po tejto otázke sa na mňa Smrekovec mimoriadne láskavo a milo usmial a odpovedal:

Smrekovec: A ty sa ma pýtaš na takéto veci, Bartoš? Samozrejme, že ich mám rád.

Všetci sme sa úprimne usmiali nad takouto reakciou Smrekovca.

Tobiáš: Čo by si povedal ľuďom, ktorí objímajú stromy a majú bližšie k prírode?

Smrekovec: Verím, že ste kvasom Novej Zeme, pretože ste citlivejší. Milujem všetkých ľudí, ktorí ma objímajú. Bartoš a Tobiáš - mám vás veľmi rád.

Bartoš a Tobiáš: Vieme, priateľu, tiež ťa máme veľmi radi.

Po tomto nečakanom Smrekovcovom priznaní sme sa s Tobiášom cítili veľmi emotívne.

Tobiáš: Ako podporujete ľudí, ktorí vás objímajú?

Smrekovec: Ak je človek dostatočne čistý, môžeme sa k nemu priblížiť, a tak ho energeticky podporiť.

Tobiáš: Môžete odvádzať temné energie do Matky Zeme?

Smrekovec: Áno, uľahčujem uzemnenie, ak sa ku mne niekto pritúli.

Tobiáš: Môžete tiež energeticky posilňovať? Vysielať energiu?

Smrekovec: Áno, môžem sa spojiť aj s vyšším vedením. Týmto spôsobom som mostom pre vyššie vedenie.

Tobiáš: Môžu stromy liečiť ľudí z chorôb?

Smrekovec: Nie všetky stromy majú dar uzdravovania. Je to ako s ľuďmi. Takýmto darom sú známe vrby.

Tobiáš sa usmial a poďakoval mu za túto odpoveď.

Bartoš: Včera si spomenul, že na svete je veľa dobra. Tvoja odpoveď sa mi veľmi páčila. Môžeš k nej niečo dodať?

Smrekovec: Človek musí prekročiť hranice mysle a naučiť sa cítiť. Potom uvidí krásu vo všetkom. Človek cíti krásu celým svojím ja, svojím srdcom. Si krásny Bartoš.

Bartoš: Ďakujem, priateľu.

Smrekovec: Chcem povedať ešte niečo Tobiášovi. Si najkrajší, keď sa usmievaš. Tvoj úsmev mení ostatných. Ďakujem ti za to.

Tobiáš: Ďakujem. Cítim, že svojím úsmevom chcem zmeniť svet.

Tobiáš: Ako ďaleko od stromovej kôry môžeš ísť?

Smrekovec: Vždy som tu uprostred. Z času na čas môžem vyjsť von a pohybovať sa v rámci aury stromu, ale nerád to robím.

Bartoš a Tobiáš: Pre dnešok to stačí, priateľu. Ďakujeme ti za tvoju múdrosť.

Po tomto krátkom rozhovore som sa trochu zamyslel. Veľmi si cením múdrosť nášho priateľa Smrekovca. Jeden smrekovec, jeden strom a koľko múdrosti nám odovzdal v tomto krátkom rozhovore. Koľko je na svete stromov, v ktorých je také obrovské množstvo múdrosti, múdrosti, ktorú pozemské ľudstvo nie je schopné vnímať.

2.3 Aldanielove postrehy

Na druhý deň sme sa vybrali do lesa k smrekom. Stromy veľmi zriedkavo dávajú svoje mená. Smrek sa nám počas nášho prvého rozhovoru pred niekoľkými rokmi predstavil ako Aldaniel. Po krátkom pozdrave sa Tobiáš pustil do rozhovoru:

Tobiáš: Ahoj, priateľ môj. Uviedol si nám svoje meno. Nie všetky bytosti to robia. Majú stromy mená?

Aldaniel: Toto meno som si osvojil už veľmi dávno. Je veľa bytostí, ktoré nemajú mená alebo ich vôbec nepoužívajú. Mne sa moje meno veľmi páči, a preto som ti ho povedal.

Tobiáš: Myslel som si, že to, že nám nedávajú svoje mená, je tiež znakom pokory bytostí.

Aldaniel: Len nechcú, aby ste sa na ne odvolávali príliš často. Ja som ti dal svoje, pretože verím, že ho nezneužiješ.

Bartoš: Včera Smrekovec spomenul príčinu pádu ľudstva. Hovoril o intelektu. Na druhej strane ľudia hovoria o diabli, pokúšiteľovi alebo temnote. Mohli by ste túto tému rozviesť?

Tobiáš: Máme prehľad o tejto téme, ale chceme poznať tvoje stanovisko.

Aldaniel: Ľudia si zo svojej slobodnej vôle vybrali len intelektuálny rozvoj, a tak sa otvorili temnote. Samotný pokúšiteľ nepríde, pokiaľ v človeku nenájde úrodnú pôdu.

Tobiáš: Môžu aj vám temné duše a démoni ublížiť?

Aldaniel: Nemáme rovnaké sklony ako ľudia, preto sa k nám nepribližujú. Máme tiež ochranu, ktorú je ťažké prelomiť.

Tobiáš: Zmením tému. Čo by ste povedali na lesných elfov? Aká je ich úloha a interakcia s vami?

Aldaniel: Elfovia sú naši bratia. Môžu spať aj na stromoch. Ich úlohou je zušľachťovať les. Ich samotná prítomnosť túto úlohu plní. Existuje mnoho druhov lesných elfov, o ktorých sa medzi ľuďmi nevie. Elfovia tiež pomáhajú nášmu rozvoju a podporujú nás.

Tobiáš: Môžeš to upresniť?

Aldaniel: Lesy potrebujú ich žiarenie. To je úloha (ide o potrebné žiarenie), ktorú majú všetky prírodné bytosti.

Bartoš: Aldaniel, vždy som si ťa spájal s dobrým zmyslom pre humor. Je to bežné u stromov?

Aldaniel: Je to ako s ľuďmi. Existujú rôzne úrovne humoru. Ja som len náladovejší ako ostatní.

Bartoš: Vráťme sa k vážnejšej téme. Kam idú ľudia po smrti?

Aldaniel: Ľudia môžu prejsť na mnoho úrovní.

Bartoš: Ľudia hovoria o pekle a nebi....

Aldaniel: Ľudia môžu skončiť v pekle, v nebi alebo v prechodných sférach.

Bartoš: Takže peklo existuje?

Aldaniel: Sú to ríše večného utrpenia.

Bartoš: A odkiaľ sa to, peklo, vzalo?

Aldaniel: Ľudia sú tvorcovia pekelných ríš, zlí ľudia.

Bartoš: Viete, ako sa to deje?

Aldaniel: Ich chcenie má tvorivú silu.

Bartoš: Takže každý dostane miesto, ktoré si zaslúži?

Aldaniel: A ktoré si sformoval sám svojou túžbou.

Tobiáš: Čo by si povedal o stromoch a zmysle ich existencie?

Aldaniel: Som tu kvôli rozvoju, rovnako ako vy.

V tom momente i ďalšie stromy volali, aby sme sa k nim priblížili.

Aldaniel: Chcel som povedať ešte niečo. Mám vás rád ako bratov. Ste pre mňa ako rodina.

Tobiáš: Ďakujem ti za dlhoročnú podporu, ktorú si mi dal.

Bartoš: Iné stromy mi teraz hovoria, že sú vyvinutejšie ako ty.

Aldaniel: Ja viem, trochu sa flákam.

Po týchto slovách sme sa všetci usmiali.

Bartoš: Ach, to je ten tvoj zmysel pre humor, Aldaniel.

Netvrdím, že Aldaniel je nejako zaostalý, ale keď ho teraz porovnáam s Smrekovcovom, musím uznať, že Smrekovec hovorí presvedčivejšie. Myslím si, že Aldaniel je jednoducho iný a jeho pozitívny prístup a dobrá nálada sú tiež potrebné. Rozhliadli sme sa po okolí a rozhodli sme sa priblížiť k starému buku.

2.4 Osamelý Buk

Bartoš a Tobias: Myslím, že sme ťa nikdy neobjali. Ahoj.

Buk: Nepamätám si, že by to tak bolo.

Bartoš: V tvojom hlase je veľká vznešenosť a si pravdepodobne najväčší strom v okolí.

Buk: Áno, ale neočakávam za to žiadne vyznamenanie. Ako vidíte, stromy sú veľmi rozdielne. Čo cítiš Bartoš v mojom hlase?

Bartoš: Cítim ušľachtilosť a zrelosť. Ako dlho si tu? Koľko rokov?

Buk: Som tu už mnoho sezón alebo rokov. Nepočítam to.

Tobiáš: Drahý Buk, na tvojej kôre vidím vyryté a ľuďmi namaľované písmená. Ako by si to komentoval?

Buk: Nie všetci ľudia sú priateľmi stromov ako vy. Preto si vás veľmi vážim a mám vás rád. Ľudia ma znetvorili tým činom, ktorý ste spomínali. Myslím, že je jasné, že väčšina stromov je voči ľuďom nedôverčivá. Ľudia si tú dôveru jednoducho nezaslúžia.

Tobiáš: Aká je interakcia medzi stromami v lese?

Buk: Som samotársky typ a nemám priateľov, ale k tebe som cítil istý pocit, ktorý by som nazval náklonnosťou.

Bartoš: Presne tak cítim, že si rád sám.

Buk: Chcel som sa vám poďakovať za tento rozhovor a teraz by som tiež chcel, aby ste ma nechali na pokoji.

Tobiáš: Ďakujem, Buk. Budem ťa nazývať svojím priateľom.

Buk: Dovoľujem ti to.

Po týchto slovách sme sa vybrali do inej časti lesa, aby sme sa porozprávali s naším priateľom Javorom.

2.5 Priateľ Javor

Bartoš a Tobias: Vitaj, už dlho sme sa nepočuli.

Javor: Chýbal si mi, myslel som, že si na mňa zabudol.

Tobiáš: V určitom momente si sa rozdelil na dve časti. Ste dvaja, alebo si jeden?

Javor: Ja som jeden z nich.

Bartoš: Hovorili sme o rozvoji, že ste tu kvôli rozvoju.

Javor: Každá bytosť tu má iný účel. Nemôžem zasahovať do cieľov iných, ale môžem vám povedať, aký je môj cieľ. Mojm cieľom sú nebeské sféry.

Bartoš: Čo sú to nebeské sféry?

Javor: To je to, čo ľudia nazývajú rajom. Práve tam chcem ísť, pretože mám veľmi rád ľudí. Existujú aj nižšie ríše, ktoré sú tiež svetlými ríšami. O tie sa usiluje väčšina stromov.

¹Bartoš: Hovoríš o tom, čo nazývame sféry bytostného?

Javor: Áno, Bartoš, to je už veľmi čistá oblasť a nepotrebujeme ísť vyššie.

Tobiáš: A čo si myslíš o ľuďoch?

Javor: Mám dvoch skvelých priateľov, konkrétne vás.

Bartoš: A máš priateľov aj medzi stromami?

Javor: Áno, mám priateľov medzi stromami. (Ukázal na jeden strom a povedal.) Rozprávam sa s ním veľmi často. Pýta sa na teba.

¹ Sféry bytostného alebo kruh bytostného. Viac informácií o ňom nájdete v Abd-ru-shinovom diele "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu".

Tobiáš: A iné prírodné bytosti?

Javor: Je veľa druhov bytostí, s ktorými komunikujem. Myslím, že keď sa Bartoš bude vyvíjať, bude sa s nimi vedieť rozprávať.

Tobiáš: Čo by ste chceli odkázať ľuďom, ktorí budú toto čítať?

Javor: Vedzte, že Pán Boh vás všetkých miluje a my vás môžeme podporiť na vašej ceste. Aj vy sa môžete podieľať na našom živote, veľmi vám to prajeme. Vystierame k vám ruky plné lásky a chceme, aby ste sa s nami zblížili.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za tvoje krásne slová a ďakujeme za rozhovor.

2.6 V ohni otázok

Išli sme k Javoru. Objali sme ho. Javor mi ukázal obraz, na ktorom spí.

Javor: Chcem spať. Necháš ma na pokoji?

Nechceli sme prekážať a išli sme k Smrekovcu:

Bartoš a Tobiáš: Vitaj, Smrekovec. Prišli sme od Javora, ktorý povedal, že spí. Vy tiež spíte?

Smrekovec: Áno, samozrejme. Aj my si potrebujeme oddýchnuť.

Bartoš: Spíte dlho?

Smrekovec: Toľko, koľko potrebujeme na regeneráciu.

Tobiáš: Spíš v noci alebo keď sa ti chce? Ako dlho zvyčajne trvá váš spánok?

Smrekovec: Nemáme hodinky, ale môžem vám povedať, že noc sa u nás vníma inak.

Bartoš: Čo tým myslíš?

Smrekovec: Naše zrakové orgány sú iné ako vaše. Preto nemáme také prísne rozdelenie medzi dňom a nocou ako vy v hutnom hmotnom svete.

Bartoš: Sú všetky stromy na rovnakej úrovni vývoja?

Smrekovec: Nie.

Tobiáš: Máš veľa múdrosti. Majú aj iné stromy takú veľkú múdrosť a poznanie?

Smrekovec: Čerpáme aj z vášho poznania. Cítíme, čo je vo vašich názoroch pravda a čo nie.

Tobiáš: Ide o mňa a Bartoša, alebo o ľudstvo všeobecne?

Smrekovec: Ľudia sú na rôznom stupni rozvoja, ale vy dvaja už máte veľa vedomostí.

Bartoš: Je kontakt medzi stromami a ľuďmi rozvojom pre obe strany?

Smrekovec: Samozrejme, že je. Pozri, ako dlho sa poznáme. Už nie som ten istý strom ako pred desiatimi rokmi.

Bartoš: Ako by si odpovedal na otázku: Odkiaľ čerpáš svoje vedomosti?

Smrekovec: Mám spojenie s vyššou úrovňou.

Bartoš: Má každý strom spojenie s takouto vyššou úrovňou?

Smrekovec: Áno, ale nie každý strom z toho má prospech.

Bartoš: Ľudia používajú formu: "duchovia stromov". Je to správna forma?

Smrekovec: Nie. Som stromová bytosť. Tento strom je môj domov. Len ľudia sú duchovia.

Bartoš: Je správne nazývať vás stromom?

Smrekovec: Páči sa nám to a plne to akceptujeme.

Bartoš: Takže si bytosť vo vnútri stromu?

Smrekovec: Som priamo spojený so stromom. Nazývaj nás stromami, tak ako to robíš. Veľmi sa nám to páči.

Bartoš: Takže stromy nemajú dušu?

Smrekovec: Nie, majú bytosti, ktoré sú s nimi priamo spojené. Sme to my.

Bartoš: Poznajú všetky stromy túto pravdu, ktorú si nám teraz predstavil?

Smrekovec: Majú v sebe túto pravdu. Rozpoznanú alebo nie.

Tobiáš: Pamätáš si na svoj život a na to, kde si bol pred tým, ako si tu začal žiť?

Smrekovec: Podľa môjho názoru je to prvý strom, v ktorom som.

Bartoš: Sú v stromoch prvýkrát aj iné stromové bytosti?

Smrekovec: Kladiete veľmi ťažké otázky. Ja prosto prežívam tu a neviem a ani nechcem vedieť viac.

Bartoš: Prepáč, nevedel som.

Smrekovec: Nevadí.

Tobiáš: Ako vyzerá tvoj deň v lese?

Smrekovec: Prebudím sa a usmejem sa na svet....

Bolo cítiť, že posledné otázky Smrekovcovom vnútorne veľmi otriasli. Vyšší strážca zareagoval a správu prerušil.

Vyšší strážca: Kladiete mu veľmi ťažké otázky. K takýmto pravdám by mal dospieť sám, cestou svojho vývoja. Vďaka tebe už má veľmi vysoké poznanie.

Bartoš: Majú aj iné stromy poznanie smrekovca?

Vyšší strážca: V tomto lese je len málo stromov, ktoré vedia toľko ako smrekovec. Je to vôľa Svetla, aby ste pokračovali v týchto rozhovoroch. Z času na čas vás jednoducho odpojíme.

Tobiáš: Možno nie dnes, ale radi by sme ti tiež položili niekoľko otázok.

Vyšší strážca: Na to budú povolaní iní. Ja sa starám len o Smrekovca a jeho bratov.

Tobiáš: Môžeme tvoj komentár zahrnúť do knihy?

Vyšší strážca: Áno, rozšíri to poznatky ľudí o stromoch. Ja ich tiež volám stromy.

Po tomto posolstve sme sa rozhodli dnešnú besedu ukončiť.

2.7 Výčitky Orecha

Na druhý deň som sa rozhodol porozprávať s Orechom, ktorý rastie pred mojím domom.

Orech: Viem, s čím si prišiel.

Bartoš: Áno?

Orech: Veľmi som trpel.

Bartoš: Ospravedlňujem sa ti, Orech. Vtedy som si nebol vedomý, že ti spôsobujem bolesť.

Orech: Dvakrát ste ma, ty s otcom, veľmi orezali. Cítil som to.

Bartoš: Je mi to veľmi ľúto.

Orech: Cítim ľútosť.

Bartoš: Ešte raz sa ospravedlňujem.

Orech: Odpúšťam ti, pretože si to zaslúžiš.

Bartoš: Ďakujem.

Orech: Milujem ťa, pretože máš veľmi čisté srdce. Si výnimočný.

Bartoš: Snažím sa, Orech.

Orech: Chcem, aby sa moje posolstvo dostalo do sveta: My cítime!

Bartoš: Sľubujem vám, že sa to stane.

Orech: Ďakujem.

Bartoš: Vždy som to tak cítil. Aj keď som ťa nepočul.

Orech. Pretože je to pravda.

Bartoš: Môžem pre vás niečo urobiť?

Orech: Záleží mi na tom, aby sa toto posolstvo dostalo do sveta. To je jediná vec.

Bartoš: Viem, že náš vzťah sa tak rýchlo neobnoví.

Oriešok: Je to ako keby vám niekto odrezal ruky a potom sa vám ospravedlnil. Dokázali by ste sa s niekým takýmto spôsobom rozprávať?

Bartoš: Máš pravdu, Orech.

2.8 Stromy o ich vzhľade

Na druhý deň mal Tobiáš niečo vybaviť, a tak som sa vybral k stromom v lese sám. Rozhodol som sa s nimi porozprávať o ich vzhľade.

Bartoš: Vitaj, Javor.

Javor: Vitaj, Bartoš.

Bartoš: Rád by som sa vás dnes opýtal, ako vyzeráte?

Javor: Vzhľadovo sme veľmi podobní ľuďom.

Bartoš: Pýtam sa, pretože vás nevidím. Vidím len obrysy tváří a úsmevy.

Javor: Jedného dňa uvidíš. Chce to Svetlo.

Bartoš: Takže máš dve ruky a dve nohy.

Javor: Áno, máme dve ruky a dve nohy.

Bartoš: Pohybujete sa vo vnútri stromu akoby ste plávali?

Javor: Je to napoly lietanie, napoly plávanie.

Bartoš: A máte nejaké oblečenie?

Javor: Áno, máme oblečenie.

Bartoš: Majú všetky stromy podobný vzhľad, alebo to závisí od druhu stromu?

Javor: Napríklad borovice sú štíhlejšie a pôsobia ženskejšie.

Bartoš: Vyzerajú všetky Javory rovnako?

Javor: Áno, sú si veľmi podobné.

Bartoš: Ako teda vyzerá vaše oblečenie?

Javor: Je to taký odev so zelenými listami.

Bartoš: Býva vám zima?

Javor: Nie, Bartoš, necítim chlad.

Bartoš: Rád by som ťa videl.

Javor: Zavri oči. Čo vidíš?

Bartoš: Vidím, akoby si tancoval alebo lepšie povedané, točil sa vo vnútri stromu.

Javor: Takto vyjadrujeme radosť.

Bartoš: Ďakujem za tento krátky rozhovor Javor.

Javor: Ďakujem, Bartoš. Navštevuj ma častejšie.

Bartoš: Dobré Javor.

Rozhodol som sa priblížiť k smrekovcu.

Bartoš: Ahoj, priateľu.

Smrekovec: Vitaj.

Bartoš: Chcel by som sa ti ospravedlniť za nedávne ťažké otázky.

Smrekovec: Nestojí to za reč.

Bartoš: Dnes hovorím o vašom vzhľade. Aká je tvoja výška?

Smrekovec: Som vysoký, ale nie až tak ako ty.

Bartoš: A akú farbu má tvoja plet'

Smrekovec: Závisí to od typu zrkových orgánov, ktoré sa pozerajú.

Bartoš: A ako by som vás videl ja?

Smrekovec: Zelenkavý odtieň pokožky. A mám aj tento druh odevu.

Bartoš: Z listov?

Smrekovec: Ako vieš?

Bartoš: Hovoril som o tom s Javorom.

Smrekovec: Je pekné, že máš v lese viac priateľov.

Bartoš: Rastiete tak, ako rastie strom?

Smrekovec: Áno, presne tak.

Bartoš: A pamätáš si dobu, keď si boli veľmi mladý a začali tvoje skúsenosti?

Smrekovec: Nie, v tom čase som bol nevedomý.

Bartoš: A na čo si, zo svojich skúseností tu, najviac spomínaš?

Dostal som správu, že Smrekovec chce spať.

Bartoš: Mám ešte niekoľko otázok.

Smrekovec: Už len chvíľu, lebo sa mi chce spať.

Bartoš: Dá sa vás nazvať Stromovníci?

Smrekovec: To je správny slovný tvar a môže sa používať.

Bartoš: A akú farbu majú tvoje oči?

Smrekovec: Neviem, nemám zrkadlo. Idem spať.

Bartoš: Ale dnes máš "hrubý" hlas.

Smrekovec: Taký druh jemnočutia máš dnes. Nemám inej rady.

Bartoš: Dobrú noc, Smrekovec.

Smrekovec: Ďakujem, priateľu.

Po tomto rozhovore som išiel za Aldanielom.

Aldaniel: Ako sa cítiš, Bartoš?

Bartoš: Dobre, a ty?

Aldaniel: Veľmi dobre, vždy sa tak pri tebe cítim.

Bartoš: Dnes hovoríme o vašom vzhľade. Je niečo charakteristické na tvojom vzhľade?

Aldaniel: Nie veľmi, som priemerná bytosť.

Bartoš: Máte všetci tú zelenkastú pokožku?

Aldaniel: Áno, a listový odev, ale to je niečo, o čom, ako vidím, vieš.

Bartoš: A ako vieš, že to viem?

Aldaniel: Môžeme z vás čítať ako z otvorených kníh.

Bartoš: Máte nejaké úlohy vo vnútri stromov?

Aldaniel: Máme povinnosti, ale teraz nie je čas o tom hovoriť.

Bartoš: Nie som na to pripravený?

Aldaniel: Ľudstvo si to nezaslúži.

Bartoš: A bude ľudstvo niekedy pripravené na toto poznanie?

Aldaniel: Áno, ale nebude to dnes. Pán Boh aj tak dáva svetu veľa v podobe vašich posolstiev.

Bartoš: Prekvapuje ma to stále.

Aldaniel: Len o tom nechceme hovoriť. Viete, akí sú ľudia. Ľudstvu stačí málo, aby niekoho ponížilo. Môžu sa z tohto poznania smiať a to nám nie je po vôli.

Bartoš: Teraz už plne chápem, prečo o tom nechcete hovoriť.

Aldaniel: Nechceme. To je náš všeobecný postoj.

Bartoš: Myslím, že tu náš rozhovor ukončíme. Ďakujem ti, priateľu, za tvoje dnešné slová.

Aldaniel: Ďakujem, Bartoš.

Na druhý deň sme sa s Tobiášom opäť vybrali k Smrekovcu, aby sme pokračovali v rozhovore o vzhľade, ale aj o iných témach:

Bartoš: Dobrý deň.

Smrekovec: Vitaj.

Bartoš: Toto je zrkadlo smrekovec. Dávam ti ho, aby si opísal svoju tvár. *(Podal som mu zrkadlo, ktoré mi dal sprievodca).*

Smrekovec: Som šokovaný, že ste mi dali niečo také. Vidím sa prvýkrát.

Bartoš: Čo cítiš?

Smrekovec: To je neuveriteľné. Ďakujem.

Tobiáš: Ako by si sa opísal?

Smrekovec: Som krásna bytosť. Ďakujem za nádherný dar.

Tobiáš: Akú farbu majú tvoje oči?

Smrekovec: Krásne zelené.

Bartoš: A máš veľa vlasov?

Smrekovec: Mám bujné vlasy.

Tobiáš: A v akej farbe?

Smrekovec: Sú tiež zelené, ale iné.

Tobiáš: Je to tmavozelená alebo svetlozelená farba?

Smrekovec: Taká lesklá.

Tobiáš: Oči sú tmavšie ako vlasy?

Smrekovec: Oči majú hĺbku, dodávajú mi šarm.

Bartoš: A máš dlhé vlasy?

Smrekovec: Nie sú príliš dlhé, ale ani krátke. Bartoš, veľmi pekne ti ďakujem za tento dar. Som ti veľmi vďačný. Nevedel som, ako vyzerám.

Bartoš: Vnímam, že nemáš topánky?

Smrekovec: Nemám, a načo by mi boli topánky?

Bartoš: A akú farbu majú tvoje pery?

Smrekovec: Tiež majú zelenú farbu.

Tobiáš: Máš zuby?

Smrekovec: Viem, že vás to možno šokuje, ale nemám zuby. Nepotrebujem ich.

Bartoš: Takže nič nejete ani nepijete?

Smrekovec: Môžem piť, ale nepotrebujem to.

Tobiáš: Aké máš uši?

Smrekovec: Mám, podobné elfským, ale kratšie. Nevyzerajú ako ľudské, ale nie sú ani ako u elfov.

Tobiáš: Máš fúzy?

Smrekovec: Nie, Tobiaš, na mojej tvári nič nerastie.

Tobiáš: A obrvy?

Smrekovec: Áno, veľmi jemne načrtnuté.

2.9 Ďalšie otázky pre Smrekovec

Pokračovali sme v rozhovore so Smrekovcovom.

Bartoš: Chceme s tebou pokračovať v rozhovore. Povedal si, že keď si boli mladý, neuvedomoval si sa. Takže vaším cieľom je uviesť si sám seba?

Smrekovec: Áno, Bartoš. To je cieľom každej prírodnej bytosti. Aj vy ľudia máte tento cieľ.

²Bartoš: Tvoje prežívanie je v úrovni jemnejšej hmoty, ako je naša?

Smrekovec: Prežívanie mám v hmote, čo je najbližšie k zemi.

Bartoš: Je to astrál?

Smrekovec: Nie, nepotrebujem astrálne telo, ktoré je mostom.

Bartoš: Máš aj telo z vyššej úrovne?

Smrekovec: Nuž, toto je môj vonkajšok. Moje jadro je bytosť a tvoje je duch.

Bartoš: Chápem správne, že cítite všetko, čo strom prežíva?

Smrekovec: Áno, som s ním tak prepojený, že cítim všetko.

Tobiáš: Je jeseň. Cítiš, ako padá ihličie?

Smrekovec: Cítim to, čo cíti strom.

Bartoš: Takže keby ti niekto odrezal konár, cítil by si utrpenie?

Smrekovec: Veľmi by ma to bolelo.

Bartoš: Nenudíš sa niekedy v tom strome?

Smrekovec: A ty sa nenudíš, keď chodíš stále dookola? Nemám čas na nudu.

² Podľa diela "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina úroveň jemnej hrubohmotnosti. Na druhej strane astrál je stredná hrubohmotnosť, ktorá je o niečo nižšia a bližšia nášmu fyzickému svetu.

Tobiáš: Môžeš povedať niečo o bytosti, ktorú nazývam Vyšší strážca?

Smrekovec: Stará sa o nás a má veľa vedomostí.

Tobiáš: Stará sa len o stromy?

Smrekovec: Áno, napríklad elfovia majú iného strážcu.

Bartoš: Koľko stromov má v starostlivosti?

Smrekovec: Je to taký sektor, taký kruh stromov, a v oblasti sú stromy rôznych druhov.

Tobiáš: Ako sa volá Vyšší strážca?

Smrekovec: Jednoducho strážca.

Tobiáš: Majú stromy pohlavie?

Smrekovec: Nevie, čo tým myslíš. Nemám žiadne reprodukčné orgány.

³Tobiáš: Pohlavie nie je určené pohlavnými orgánmi, ale typom aktivity.

Smrekovec: Cítim sa mužnejší. Nevie, ako je to s ostatnými. Mám pocit, že väčšina stromov sú mužské formy.

Tobiáš: Rozprávate sa často so stromami, ktoré rastú vedľa vás?

Smrekovec: Nie často.

Tobiáš: A ak už, o čom sa rozprávate?

Smrekovec: Pozdravíme sa navzájom. V skutočnosti stačí úsmev.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za tvoje postrehy.

Smrekovec: Ešte raz vám ďakujem za zrkadlo. Som vám vďačný a mám vás rád.

2.10. Kto ste v skutočnosti?

Na druhý deň som išiel sám za Aldanielom.

Bartoš: Zo vzťahu s javorom a smrekovcom viem, že potrebuješ spánok. Keď spíte, snívajú sa vám nejaké sny?

Aldaniel: Mám sny, ale nechcem sa o ne deliť. Je to veľmi súkromné.

Bartoš: Rozmýšľal som o tom, kto skutočne ste. Ste súčasťou stromu, alebo je strom súčasťou vás?

Aldaniel: Obe chápania sú nesprávne. Som súčasťou podpory stromu. Jeho najvernejší strážca. Volajú nás stromovníkmi.

Bartoš: Trochu som o tom premýšľal a myslím si, že tak ako sylf nie je vietor, rusalka alebo nymfa nie je rieka alebo jazero, tak ako škriatok nie je kryštál, tak ani stromovník nie je strom.

³ Viac o tejto téme nájdete v diele: "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

Aldaniel: Áno, Bartoš, to je správne pochopenie.

Bartoš: Veľa ľudí si myslí, že sa rozpráva so stromami. Vlastne to tak hovorím aj ja.

Aldaniel: V určitom štádiu vývoja je to vhodné.

Bartoš: Takže je možné hovoriť so stromom, s jeho jadrom, alebo je to možné len s vami?

Aldaniel: Prostredníctvom pocitov sa spájaš so stromom a so mnou, ale rečový aparát máme len my.

Bartoš: Pozastavujem sa nad názvom knihy. Vlastne je to vaša kniha, pretože sa delíte o ňu so svetom. Je lepšie ju nazvať: "Stromy hovoria" alebo "Stromovníci hovoria"?

Aldaniel: Prvý názov je chytľavejší. Ľudia nás nazývajú stromami a väčšina z nás to akceptuje.

Bartoš: Nech sa páči. Nazvem knihu: "Stromy hovoria".

Aldaniel: Pamätaj, Bartoš, že ani ja neviem všetko.

Bartoš: Čo to znamená?

Aldaniel: Mnohé z toho, čo vám hovorím, sú moje názory a môžem sa mýliť.

Bartoš: Mám rád, keď sa na mňa usmievaš, ako sa usmievaš teraz. Usmievaš sa stále?

Aldaniel: Vo všeobecnosti mám pozitívny prístup. Úsmev je jeho prejavom, ale nie vždy sa usmievam.

Bartoš: A máte smutné dni?

Aldaniel: Som veľmi radostná bytosť. Občas sa vyskytne nejaký smútok, ale je to zriedkavé.

Bartoš: Keď chcem nadviazať kontakt s nejakým stromom, vždy vidím obrys usmievajúcej sa tváre. Usmievate sa na všetkých ľudí?

Aldaniel: Máme veľmi radi deti. Majú tú čistotu, ktorú dospelí stratili. Občas sa nájdú osvietené duše, ale vo všeobecnosti je ľudstvo padlé, o tom sme už hovorili.

Pamätáte si na starého Buka Samotára, s ktorým som sa pred časom rozprával prvýkrát. Cítil som, že by som ho mal osloviť a porozprávať sa s ním. Rastie pomerne blízko Aldaniela.

Buk samotár: Spomínam si na teba.

Bartoš: Kto si? Môžeš to nejako definovať?

Buk samotár: Rôzne nás nazývajú a tiež sa rôzne definujeme. Väčšina z nás sa zaoberá výlučne len skúsenosťami a nerozmýšľa o nich.

Bartoš: A aké sú vaše ciele?

Buk samotár: Cieľom je dostať sa na vyššiu úroveň rozvoja.

Bartoš: Si samotársky typ. Aj ja som rád sám. Mám pocit, že väčšina z vás má rada samotu.

Buk samotár: Máme radi samotu, milujeme ju.

Bartoš: A máte nejaké hry?

Buk samotár: Omladina, mladí, viac tancujú a to je ich zábava.

Bartoš: Chápem to tak, že ty netancuješ?

Buk samotár: Samozrejme, že nie.

Bartoš: Hádam, že sa ani neusmievaš tak často ako Aldaniel.

Buk samotár: To nepotrebujem. Som jednoducho iný.

Bartoš: Chcel som sa s vami porozprávať, aby som si rozšíril svoje poznatky o vás. Pretože aj ja cítim, že ste veľmi odlišní.

Buk samotár: Volajte nás stromy. Som v tomto strome už tak dlho a cítim sa ako jeden z nich. Neberte mi to potešenie byť stromom.

Bartoš: Ďakujem, myslím, že tento rozhovor poskytuje širší rozhľad.

Buk samotár: Koniec koncov, hovorím vám pravdu.

Bartoš: Ďakujem, Buk, si úžasný.

Buk samotár: Myslím, mládenče, že choď sa porozprávať s mladými.

Vrátil som sa k Aldanielovi.

Aldaniel: Starý Buk. Mohol by to byť tvoj starý otec.

Bartoš: Vieš, o čom som s ním hovoril?

Aldaniel: Mám tušenie, čo ti povedal.

Bartoš: Čo si o tom myslíš?

Aldaniel: Takto vidí svet.

Bartoš: On to vidí trochu inak ako ty.

Aldaniel: To je v poriadku. Nemám s tým problém.

Bartoš: Ale ja vás mám rád. Veľmi vám ďakujem za rozhovor.

Aldaniel: Príď znova, Bartoš. Čakáme na teba.

Uklonil som sa Buku a Aldanielovi a odišiel som domov.

2.11. Zjazvený dub

Mali sme deň prestávky v komunikácii so stromami. Trochu pršalo a my sme sa vzdali našich interakcií. Na druhý deň sme sa rozhodli osloviť strom, ktorý sme veľmi dobre poznali, ale na stránkach tejto knihy sme sa s ním ešte nerozprávali.

Bartoš a Tobiáš: Zdravíme ťa.

Dub: Srdečne vás vítam.

Bartoš: Máš jazvu po zásahu bleskom, ktorý ťa zasiahol asi pred 10 rokmi. Pamätám si, keď sme ju videli prvýkrát. Môžeš o nej niečo povedať?

Dub: Chcel by som povedať, že taká je príroda, takéto veci sa stávajú.

Bartoš: Cítil si bolesť po zásahu bleskom?

Dub: Bolo to pre mňa prekvapujúce a samozrejme som cítil bolesť, ale nikomu to nezazlievam. Takéto situácie nás robia ešte silnejšími a sú potrebné v procese vývoja.

Tobiáš: Stále cítiš bolesť?

Dub: Nič moc, je to už veľmi stará rana.

Bartoš: Ako vnímate procesy, ktoré búrka prináša.

Dub: Je to nevyhnutný proces očisty a my sme veľmi radi, keď k nemu dochádza. Vývoj nie je len idylický, so slnečným svetlom, ale aj s vetrom a búrkami. Takéto procesy nás očisťujú a posilňujú.

Tobiáš: A bojíte sa búrok?

Dub: Nemôžem hovoriť za všetkých. Ja sa nebojím, pretože som už zažil tie najťažšie faktory, ktoré búrka prináša, a plne akceptujem to, čo prináša. Som tiež pokojný, pretože viem, že je to potrebné, a dokonca sa teším, keď prichádza.

Tobiáš: Takže, aj vy sa niekedy bojíte?

Dub: Áno, najmä tí z nás, ktorí sú veľmi citliví. S procesom dozrievania všetok strach zmizne.

Tobiáš: Nachádzaš sa na mieste, ktoré je veľmi navštevované ľuďmi. *(Je to križovatka ciest v lese)*. Čo by si povedal o ľuďoch?

Dub: Áno, stretávam sa s ľuďmi každý deň, ale vy už poznáte pravdu o ľuďoch. Veľmi si ťa vážime za to, že nás chceš priblížiť ľuďom. Verím, že je ešte veľa dobrých ľudí, ktorí si zaslúžia byť s nami v kontakte.

Bartoš: Chcel by si niečo povedať ľuďom, ktorí budú toto čítať?

Dub: Bez ohľadu na to, aké búrky prinášajú dejiny, každé utrpenie môže zušľachtiť. Z každého utrpenia môžeš vyjsť posilnený. Tak ako stromy a rastliny, ani ľudia, ktorí nezažili búrky, nie sú takí silní ako tí, ktorí nimi boli obdarení.

Tobiáš: Ďakujem ti, Dub, za tvoju múdrosť. Chcel by si na záver niečo dodať?

Dub: Buď silný. Pán Boh vždy obdarúva tým, čo je potrebné pre ďalší rozvoj.

2.12. Zaujímavé postrehy od Smrekovca

Potom sme sa vydali k Smrekovcu.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Smrekovec.

Smrekovec: Vitajte.

Bartoš: Na začiatok otázka: povedal si, že sa môžete pohybovať v rámci aury stromu. Čo by sa stalo, keby ste túto hranicu prekročili?

Smrekovec: Nevydržal by som dlho a zomrel by som.

Bartoš: Takže si úzko spätý so stromom?

Smrekovec: Áno, s jeho žiarením. Som na ňom závislý.

Tobiáš: Je vôbec možné prekročiť toto žiarenie?

Smrekovec: Áno, ale nepoznám nikoho, kto by to zažil.

Bartoš: Takže celý tvoj svet je strom?

Smrekovec: Je to celý môj ekosystém, moje pole pôsobnosti.

Bartoš: A necítiš sa trochu ako vo väzení?

Smrekovec: Milujem byť tu a som v úplnej harmónii a prijatí tejto skúsenosti.

Bartoš: Čo by sa vám stalo, keby niekto ten strom vyťal?

Smrekovec: V krátkom čase by som odišiel za skúsenosťami inam.

Bartoš: Chápem, že by to bol predčasný odchod?

Smrekovec: Áno, pretože naším cieľom je dosiahnuť zrelosť.

Bartoš: Takže, ak by si odišiel bez dosiahnutia úplnej zrelosti, musel by si sa vrátiť do hmotných svetov?

Smrekovec: Mám podozrenie, že je to tak, ale odpoveď na túto otázku nepoznám.

Tobiáš: Zvyšujú vedomosti úroveň tvojho poznania rýchlejšie?

Smrekovec: Áno, ale musia byť pravdivé. Nesprávne názory vývojom odpadajú. Ku mnohým pravdám musíme dospieť sami, ale sú tu aj vonkajšie podnety, napríklad rozhovory s vami.

Bartoš: Skončí sa niekedy váš vývoj?

Smrekovec: Cítim, že vývoj nemá konca, rovnako ako vývoj ľudských bytostí. Pán nám pripravil pole, na ktorom môžeme rásť na večnosť.

Tobiáš: Javor povedal, že sa pohybujete v strome pohybom medzi lietaním a plávaním. Aký vysoký si ako bytosť a môžeš o tom povedať viac?

Smrekovec: Toto je náš domov a my sa tu cítime ako ryba vo vode. Myslím, že moja výška je asi 1,6 metra.

Tobiáš: Máte krásny výhľad na krajinu, keď ste na vrchole stromu?

Smrekovec: Veľmi krásna otázka, Tobias. Mám výhľad na svojich miestnych bratov, je úžasné, že sa môžeme vidieť, vnímam to ako dar.

Bartoš: Raz si povedal, že sa môžeš spojiť s vyššou úrovňou. Musíš "plávať" alebo "letieť" vyššie, aby si sa s ňou spojil?

Smrekovec: Nie, Svetlo má prístup ku mne, tu dole.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme ti, priateľu, za tvoje postrehy. Myslíme si, že ti stále lepšie rozumieme.

2.13. Lipa pri kostole

V blízkosti kostola, pri cintoríne, rastie lipa. Je to strom, s ktorým som v kontakte už rok, možno rok a pol. Mnohokrát ma podržala, keď som mal horšie dni. Jej podpora je pre mňa neoceniteľná. Rozhodli sme sa s jej stromovníkom porozprávať po niekoľkodňovej prestávke.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň.

Lipa: Vitajte.

Bartoš: Si na konkrétnom mieste, na cintoríne pri vchode do kostola. Vidíš tu veľa ľudí?

Lipa: Áno, najmä v nedeľu a počas sviatkov je tu veľa ľudí.

Tobiáš: Čo by si povedal o týchto ľuďoch?

Lipa: Sú zaneprázdnení, nemyslia na Boha.

Bartoš: Približuje ich podľa teba skutočnosť, že chodia do kostola, k Bohu?

Lipa: Podľa môjho názoru to bolo cieľom, priblížiť ľudí k Bohu. Ja to však nevnímam tak, že by to tu ľudí privádzalo bližšie k Bohu.

Tobiáš: Na cintoríne je pravdepodobne veľa zatúlaných duší. Vidíš ich?

Lipa: Áno, vidím, ale oni ma nevidia.

Tobiáš: Môžeš o tom povedať viac?

Lipa: Sú takí stratení, že mi je z toho niekedy až úzko pri srdci. Je mi ich veľmi ľúto, ale nemôžem im pomôcť.

Bartoš: Prečo sú tu tieto duše, ako to chápeš?

Lipa: Cítia spojenie s telom, pretože keď žili, mysleli si, že len telo dáva život. Stále sú veľmi prepojení s hustou hmotou.

Bartoš: Môžeme týmto dušiam nejako pomôcť?

Lipa: Môžeme sa za nich modliť, ale podľa môjho názoru to veľmi nepomôže, ostatne si teraz, podľa mňa, ani pomoc nezaslúžia. Čas ukáže, či sa obrátia k Svetlu a k Pravde, k Pravde o sebe a o svete, ale to musí prísť od nich.

Tobiáš: Aká je podľa teba energia v kostole?

Lipa: Podľa môjho názoru je kostol energeticky čistý, ale je to len môj názor, pretože tam sám nechodím. Chcel by som niečo povedať ľuďom, ktorí chodia do kostola.

Bartoš a Tobiáš: Nech sa páči...

Lipa: Zabudli ste na Boha a dobro. Pán vás všetkých miluje, ale vy Ho nepoznáte. Prebudzte vrúcnosť svojich srdc, naučte sa pravdivo sa modliť a priblížte sa k Bohu.

Bartoš: Chceš ešte niečo dodať?

Lipa: Na svete je veľa dobra, ale ľudia ho nevidia, stále žijú vo svojich problémoch a starostiach.

Bartoš: Dal by si nejakú radu všetkým strateným ľuďom?

Lipa: Urobte všetko pre to, aby ste znovu získali spojenie s duchom, váš vývoj končí pri intelektu. Svetlom to nie je tak chcené. Rozvíjajte cit, pretože práve cit vás spája so Svetlom.

Bartoš: Existuje podľa vás nejaký spôsob, ako tento cit prebudiť?

Lipa: Človek musí predovšetkým chcieť dobro a nájsť lásku k blížnemu. To, že to človek nerobí, je jeho vina. Chcel by dosiahnuť všetko bez toho, aby na sebe pracoval. Každý má inú cestu rozvoja, podľa mňa je však základom chcieť dobro.

Bartoš: A stáva sa, že vidíš tu pri kostole osvietenejších ľudí?

Lipa: Takých ľudí je veľmi málo. Už veľmi dlho som takých ľudí nevidel. Som rád, že mám medzi ľuďmi dvoch priateľov. Teraz hovorím o vás. Som tiež rád, že sa snažíte zbližiť nás, prírodné bytosti, s ľuďmi - je to veľmi ušľachtilá výzva.

Bartoš: Myslíš si, že ľudia budú otvorení týmto posolstvám, ktoré chceme zdieľať?

Lipa: Jestvuje malá skupina ľudí, ktorí za tým pôjdu, ale to stačí. Svetlo nepotrebuje davu.

Tobiáš: A ako sa pozeráš na všetky náboženstvá?

Lipa: Stojím pri kostole a môžem hlavne hovoriť o ňom. Podľa môjho názoru kostol neplní svoj účel. Ľudia by sa v ňom mali spájať s Bohom. Z mne neznámych dôvodov sa to však nedeje. To, čo malo slúžiť človeku, neplní svoju úlohu. Chcel by som však povedať niečo iné. Čas ukáže, či sa ľudia prebudia k duchovnosti, ale ten čas sa kráti a ľudstvo na tom nie je dobre.

Tobiáš: Verím, že ich môže prebudiť len veľké utrpenie.

Lipa: Áno, Tobiáš, je to potrebné a zároveň spravodlivé.

Bartoš: Chcel by si na záver rozhovoru ešte niečo dodať?

Lipa: My, prírodné bytosti, stále veríme v ľudskosť, hoci táto viera sa zmenšuje. Stále dúfame v prebudenie ľudstva a veríme v prichádzajúce kráľovstvo, ktoré je veľkým prísľubom.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme ti Lipa za tvoje odkazy.

Lipa: Aj ja vám ďakujem za vaše priateľstvo a verím, že moje odkazy svetu niečo dajú.

2.14. Ťažké otázky

V ten istý deň sme sa vybrali za Smrekovcovom, aby sme mu položili niekoľko otázok.

Bartoš a Tobiáš: Zdravíme ťa opäť.

Smrekovec: Vitajte.

Bartoš: Povedal si, že prežívaš niečo iné ako astrál. Je to vyššie ako astrál?

Smrekovec: Áno, samozrejme. To je pravda.

Bartoš: Ďakujem za odpoveď, aj ja som to tak cítil. Povedal si, že keby niekto napríklad vyťal strom, za krátky čas by si odišiel. A nemohol by si sa spojiť s aurou iného stromu, aby si v ňom zostal?

Smrekovec: Ja sa domnievam, že je nepravdepodobné, že by stromovníci mohli prežívať v inom strome ako v tom, v ktorom začali svoju skúsenosť.

Bartoš: Súvisí to s jedinečným žiarením každého stromu?

Smrekovec: Myslím, že je to tak.

Tobiáš: Aká rozsiahla je aura stromu a môžete prostredníctvom nej priamo komunikovať s ostatnými stromovníkmi vo vašej blízkosti?

Smrekovec: Áno, aura stromu je pomerne rozsiahla a spája sa so susednými stromami. To, čo ste opísali, je možné, ale osobne nemám takúto skúsenosť.

Bartoš: Zvykli ste hovoriť, že máte vyššie obaly, rovnako ako ľudia. Môžete vedome vyjsť z vyššieho obalu?

Smrekovec: Viem, čo máš na mysli. Nepoznám nikoho, kto by to zažil, je to skôr nemožné.

Bartoš: A vaše sny sú zážitkami vašich vyšších tiel?

Smrekovec: Neviem všetko, ale hádam je to tak.

Bartoš: Dokážete kontaktovať iných, vrátane ľudí, na diaľku?

Smrekovec: Áno, je to možné, ale nerád to robím.

Bartoš: Podľa vás sú vaše vyššie obaly spojené s vyššími obalmi stromu, tak ako ste vy spojení s posledným obalom stromu?

Smrekovec: Áno, som presvedčený, že je to tak, až na to, že strom má stále astrálny obal a hustý hmotný obal, ten, ktorý ľudia vidia.

Bartoš: Smrekovec, viem, že som položil ťažké otázky, ale chcel som tiež vedieť, či máte úplný prehľad o týchto témach.

Smrekovec: Toto sú veľmi ťažké otázky, jednoducho neviem všetko.

Tobiáš: Ako je možné, že vieš po poľsky a môžeš s nami komunikovať v tomto jazyku?

Smrekovec: Neviem presne, ako to je, ale ja to chápem tak, že Bartoš rozumie tomu, čo cítim.

Tobiáš: Takže by ste sa dohovorili aj v inom jazyku?

Smrekovec: Áno, v každom, veď pojmy sú rovnaké v každom jazyku.

Bartoš: Ako vnímate čas?

Smrekovec: Chápem, že každá úroveň má iný zmysel pre čas, ale môj zmysel pre čas je veľmi blízky tomu vášmu. Chcem povedať, že niektoré otázky sú veľmi ťažké, ale myslím, že už nám rozumiete a poznáte nás čoraz lepšie.

Bartoš: Myslím, že to je koniec našich ťažkých otázok.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme ti za rozhovor a čoskoro sa opäť stretneme.

Smrekovec: Tiež dúfam, že sa čoskoro uvidíme.

2.15. Starý mladý

Potom sme sa vybrali za Hrabom, pomerne mladým stromom, aby sme sa s ním porozprávali o jeho mladosti.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Hrab.

Hrab: Viem, že ste prišli hovoriť o mladosti, cítim to.

Tobiáš: Si relatívne mladý strom. Ako vnímaš mladosť?

Hrab: Mladá bytosť musí zažiť veľa vecí, mnohé z nich sú nepríjemné, ale sú potrebné pre jej rozvoj. Niekedy sú lekcie ťažké, ale to nič nemení na tom, že sme sa sem prišli učiť.

Bartoš: Hral si nejaké hry, keď si bol mladý?

Hrab: Tancujeme v rytme lesa, spievame piesne, milujeme mládež.

Tobiáš: Raz mi niekto povedal, že mojím silným stromom je hrab. Veľmi dlho som v tomto lese hľadal takýto strom a ty si jediný, ktorý som stretol.

Hrab: Ja viem, zapadáme do seba. Zavolať som ťa a ty si ma našiel. V mojom okolí už nie sú žiadne hraby, ale vedel som, že ma nájdeš.

Tobiáš: Moja intuícia mi hovorila, že ťa nájdem práve tu.

Hrab: Áno, Tobiáš, sme prepojení prostredníctvom pocitov, a aj keď sme ďaleko, môžeme cítiť, čo cíti ten druhý. Som tvoj strom sily a je to pravda.

Tobiáš: A čo to vôbec znamená, že si môj strom sily?

Hrab: Naše energie sa na určitej úrovni dopĺňajú a ty, Tobiáš, ma vlastne potrebuješ rovnako ako ja teba. Buď mi bratom.

Tobiáš ho objal.

Hrab: Veľmi sa mi páči, ako ma objímaš.

Bartoš: A čo si myslíš o mne?

Hrab: Mám radšej Tobiášovu energiu, ale ty sa mi tiež páčiš. Obaja ste čistá energia. Stromy vás milujú.

Tobiáš: Chceš ešte niečo povedať?

Hrab: Áno, svet má farby a odtiene a my si v nich môžeme vybrať to, čo nám slúži. Vyberajme si preto múdro, to, čo je v súlade s našou vnútornou túžbou.

Tobiáš: Chceš niečo odkázať mladým ľuďom?

Hrab: Mladí sú niekedy zrelší ako starí, ale je čas učiť sa a robiť chyby. Učte sa mladí zo svojich chýb. To, čo pochopíš v mladosti, vyklíči v starobe.

Tobiáš: Tvoja múdrosť ma dojala. Veľmi ti ďakujem.

Hrab: Áno, Tobiáš, ja som už v treťom strome, takže nie som najmladší.

Bartoš: Takže sa vraciate k úrovniam hmoty?

Hrab: Áno, je to prirodzené a mnohí z nás sa sem vracajú.

Tobiáš: Pamätajú si to všetky stromy, vedia to?

Hrab: Nie je to nevyhnutná znalosť. Ja si to pamätám.

Tobiáš: Vždy si bol hrabom?

Hrab: Áno, som tretíkrát hrab, to je môj druh.

Bartoš: Rozumiem tomu správne, že vaše vyžarovanie je úzko spojené s jedným stromom?

Hrab: Áno, sme napojení na žiarenie jedného stromu a nemôžeme preskočiť na iné stromy. Tie sú domovom iných bytostí, a keby to bolo možné, nastal by chaos.

Bartoš a Tobiáš: Dojíma nás tvoja múdrosť a ďakujeme za tvoje krásne správy.

Hrab: Ďakujem. Ste ešte takí mladí.

Vrátili sme sa k Smrekovcu.

Bartoš: Práve sme sa rozprávali s Hrabom, ktorý už zažíva svoj tretí strom.

Smrekovec: Áno, Bartoš. Tejto téme som už úplne porozumel. Toto je môj prvý strom a viem, že sa môžeme opäť vrátiť k skúsenostiam. Vďaka tebe sa aj ja učím. Ďakujem ti za to!

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za rozhovor.

Smrekovec: Ďakujem.

2.16. Hrab dáva na pravú mieru

Nasledujúci deň sme sa vybrali ku Hrabu. Tu je prepis rozhovoru:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň.

Hrab: Konečne ste tu.

Bartoš: Kontaktoval si ma na diaľku. Povedal si, že by si chcel opraviť to, čo nám povedal Smrekovec.

Hrab: Ide o cestovanie vo vyšších obaloch (schránkach). To je samozrejme možné. Smrekovec to takto nezažíva, a preto to nevie. Zrelosť mladších stromov je nedostatočná. Smrekovec je na to ešte mladý a nepripravený.

Bartoš: Takže zažíva len svoj zovňajšok a sny?

Hrab: Áno. Väčšina ľudí to má tiež tak, ale sú ľudia, ktorí môžu vedome odísť. Vždy je to dané stupňom vyspelosti a pripravenosti.

Bartoš: Chápem, že nepripravená bytosť by mohla takýmto prežívaním spôsobiť viac škody ako úžitku? Rozumiem tomu tak, že váš vyšší obal, ktorý opúšťate, nie je spojený s vyšším obalom stromu a môžete cestovať na väčšie vzdialenosti?

Hrab: Áno, rozumieš tomu dobre. Len moja vonkajšia schránka, tá, ktorá je najbližšie k ľuďom, je v jednote so stromom.

Tobiáš: Keď si hovoril s Bartošom na diaľku, bolo to skrz vyššiu schránku alebo spojovací kanál?

Hrab: Skrz kanál. Nemusím ísť von, aby som sa rozprával na diaľku.

Bartoš: Chápem, že vaše vyššie obaly spolu s jadrom sú spojené s vonkajším obalom podobne ako štruktúra ďalekohľadu, t. j. sú do seba vsadené. Je to správne chápanie?

Hrab: Áno, a keď odchádzam a vzdiaľujem sa s vyšším obalom, som spojený so svojím vonkajším obalom. Stále som spojený s telom, ktoré počujete.

Bartoš: Takže vaša aktivita, keď idete von, je podobná astrálnemu cestovaniu - snom u ľudí?

Hrab: Áno, je to veľmi podobné. Až na to, že ja mám skúsenosti s vyššími telami.

Tobiáš: Včera si nám povedal, že si pamätáš svoje predchádzajúce životy. Pamätáš si na životy medzi nimi a na to, kde si vtedy bol?

Hrab: Áno, pamätám si to, nedosiahol som plnú zrelosť, a preto som sa vrátil.

Tobiáš: Je tvojím cieľovým bodom kruh bytostného?

Hrab: Áno, ale nebol som v ňom medzi inkarnáciami. O to sa usilujú všetky stromové bytosti, ktoré sa vyvíjajú v hmote sveta.

Tobiáš: Takže si bol na niektorej z jemnohmotných úrovní? Prežíval si tam v strome?

⁴Hrab: Áno, ale tam sa môžeme vzdialiť od stromov, ktoré sú na tej úrovni zároveň našimi domovmi.

Tobiáš: Boli na tej úrovni aj ľudskí duchovia?

Hrab: Tam, kde som bol, neboli žiadni ľudskí duchovia. Boli tam samotné stromy a stromové bytosti, teda stromovníci.

Tobiáš: Keď sa vrátiš do bytostného kruhu, budeš už navždy v strome, kde sa prebudíš?

Hrab: V bytostnom kruhu pravdepodobne platia iné zákony ako v hmote, ale na túto otázku, žiaľ, nepoznám odpoveď.

Bartoš: Vzťahuje sa vaša reinkarnácia aj na stromy alebo len na stromovníkov?

Hrab: Tým si nie som istý. Viem, že ja som rovnaký a podľa môjho názoru sa stromy môžu líšiť, ale stále ide o ten istý druh, ktorým je hrab.

Tobiáš: Takže strom má samostatné jadro a ty máš svoje jadro? A obidve patria k bytostnému druhu?

Hrab: Myslím, že áno, a je to v súlade s mojimi súčasnými poznatkami.

⁴ Vytvárame si obraz, ktorý hovorí, že stromovníci v inkarnácii prežívajú na úrovni jemnej hrubohmotnosti. Medzi inkarnáciami prežívajú na úrovni jemnohmotnosti. Proces inkarnácie musia opakovať, kým nedosiahnu úplnú zrelosť. Keď ju dosiahnu, môžu sa vrátiť do úrovni svojho pôvodu - do bytostných úrovní, ktoré sú nad hmotou. Viac o úrovniach stvorenia nájdete v diele "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

Bartoš: Môžeš ma navštíviť aj vo svojom vyššom obale?

Hrab: Áno, samozrejme, ale musel by si mať ešte jemnejší sluch, aby si ma počul, takže si myslím, že spojenie cez kanál je teraz úplne postačujúce.

Bartoš: Takže sa rozprávame na diaľku?

Hrab: Dalo by sa to nazvať formou telepatie.

Tobiáš: O akých témach by si s nami chcel hovoriť?

Hrab: Môžeme zvážiť rôzne otázky. Som otvorený vašim návrhom. Máme napríklad veľa schopností.

Bartoš: Myslíš dar uzdravovania?

Hrab: Áno, stále je toho veľa, o čo sa s vami môžeme podeliť, a stále je na to dosť času.

Tobiáš: Mohol by si povedať, aké máš schopnosti?

Hrab: Môžem sa napríklad premiestňovať. Môžem sa ocitnúť na inom mieste bez toho, aby som musel odísť a cestovať. Jednoducho sa môžem ocitnúť tam, kde chcem v danom okamihu byť.

⁵Tobiáš: Podľa mojich najlepších vedomostí to môžu robiť aj ľudské duše na onom svete.

Bartoš: Je tu veľa starých stromovníkov?

Hrab: Myslím, že ich nie je veľa. Doteraz ste hovorili najmä s mladými.

Bartoš: Boli aj tvoje predchádzajúce stromy v tomto lese?

Hrab: Nie som si istý. Jeden bol naisto v tomto lese.

Bartoš: Vieš tu o nejakých starých stromovníkoch?

Hrab: Myslím, že to zistíte sami, že vás dokážu privolať.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za rozhovor.

Hrab: Ďakujem vám, bratia.

2.17. Rodina bukov

Niečo nás ťahalo k hľadaniu nových konverzácií. Tobiáš jasne vycítil, kam by sme mali ísť, a tak sme tam išli. Našli sme krásnu oblasť v lese s množstvom bukov. Rozhodli sme sa, že na druhý deň sa tam pôjdeme porozprávať s bukmi. Oslovili sme prvého zástupcu tohto spoločenstva:

Bartoš a Tobiáš: Zdravíme vás, buky! Pozdravujeme ťa, Buk!

Buk1: Srdečne vás vítame, radi sa s vami porozprávame.

⁵ Tieto poznatky pochádzajú z kníh špiritualistickej literatúry.

Bartoš: Od začiatku mám pocit, že všetky buky v tejto oblasti sú navzájom prepojené. Môžete o tom povedať niečo viac?

Buk1: Áno, sme spojení. Pre väčšinu z nás sú stromy, ktoré počujete, druhými stromami, ktoré zažívame.

Bartoš: Je to pre mňa niečo nové, pretože som všeobecne vnímal stromovníkov ako samotárov.

Buk1: So stromovníkmi je to ako s ľuďmi, máme rôzne dispozície.

Bartoš: Mohol by si povedať niečo viac o vašom spoločnom pute?

Buk1: Božia moc nás spojila. Vzájomne sa podporujeme a máme sa veľmi radi.

Tobiáš: Máte spoločný cieľ?

Buk1: Chceme, aby sa každý čo najskôr uvedomil a plne dozrel. Na tejto ceste sme spolu už roky.

Bartoš: Plánovali ste svoj zostup do tejto hmotnosti spoločne, keď ste boli medzi inkarnáciami?

Buk1: Áno, a sme radi, že náš plán vyšiel, pretože sme pristáli veľmi blízko seba.

Tobiáš: Koľko vás je v tejto rodine?

Buk1: Je nás niekoľko desiatok a máme jedného spoločného strážcu, ktorý nás podporuje a stará sa o nás.

Bartoš: Hovoríte spolu často?

Buk1: Áno, aj keď to nie je až také potrebné. Jednoducho k sebe cítime veľkú lásku.

Bartoš: Ako vám máme hovoriť? Rodina Bukov? Osada bukov? Máte nejaké obľúbené výrazy, ktorými by ste sa dali opísať?

Buk1: Boli by sme veľmi radi, keby ste nás nazvali rodinou Bukov, viac-menej to vystihuje podstatu nášho vzťahu.

Bartoš: Boli ste si blízki aj medzi jednotlivými inkarnáciami?

Buk1: Áno, máme tam aj starších bratov, ktorí sú už bližšie k cieľu uvedomenia. Mnohí z nich čakajú na svoje konečné vtelenie v tejto hustejšej hmote.

Tobiáš: Koľko inkarnácií v hustejšej hmote potrebuje stromovník, aby sa stal vedomým?

Buk1: Nie som odborník v tejto oblasti a nechcem hovoriť o niečom, čo nepoznám, ale myslím si, že sa to môže líšiť. Úplná zrelosť môže prísť skôr alebo neskôr.

Bartoš: Dovoľ nám položiť ti poslednú otázku a osloviť ďalšieho z tvojich bratov. Je niečo, čo by si chcel povedať ľuďom, ktorí to budú čítať?

Buk1: Máme vás veľmi radi. Váš rodinný vzor je nám veľmi známy. Aj my tvoríme akúsi rodinu, v ktorej sa navzájom podporujeme. Podporujte svojich blízkych a buďte si navzájom bratmi. Pánovi sa veľmi páči rodinný život plný podpory a lásky. Ďakujem vám za rozhovor.

Podakovali sme sa a prešli k ďalšiemu buku.

Tobiáš: Ahoj, Buk.

Buk2: Dobrý deň. Som na tom podobne ako môj brat a viem, o čom ste hovorili.

Tobiáš: Majú členovia tejto komunity podobné povahy?

Buk2: Áno, sme si veľmi podobní a máme spoločný cieľ, cieľ sebauvedomenia.

Bartoš: Modlíte sa v rámci komunity spoločne, spievate spolu? Ako vyzerá vaša integrácia v rámci komunity?

Buk2: Toto je veľmi intímna otázka a nechcem o nej hovoriť. Nie o všetko sa chceme s ľuďmi deliť.

Bartoš: Chápem to, ľudia sa vám môžu smiať.

Buk2: Áno, a my nechceme, aby sa tieto poznatky dostali k širšiemu publiku.

Tobiáš: Zaviedla nás sem intuícia, ktorá nám povedala, aby sme prišli k vám. Boli sme k vám nejakو priťahovaní?

Buk2: Myslím, že ťa sem pritiahli starší bratia alebo strážcovia. Poznanie lesných spoločenstiev je veľmi dôležitým aspektom poznania nás.

Tobiáš: Vaším cieľom je zvýšiť povedomie - čo by ste o tom povedali?

Buk2: Myslím si, že vedomosti tu sú a nechcem byť učiteľom ľudí. Každý má k tomu inú cestu a moje vedenie by mohlo byť diktované mojou individuálnou cestou. Jednoducho nechcem byť veštec, ale chcem povedať, že je dobré jednoducho milovať, to nás na tejto ceste podporuje.

Tobiáš: Predpokladám, že nie všetky druhy stromov majú svoje spoločenstvá. Uvažujem správne?

Buk2: Každý druh má trochu odlišný vzhľad a iné dominantné povahové črty. Pokiaľ ide o spoločenstvá, mám pocit, že nie každý to potrebuje a stromovníci, rovnako ako ľudia, môžu byť aj osamelí jedinci. My sme si vybrali cestu spoločenstva, nie každý si ju vyberie.

Bartoš: Ste často v kontakte so svojím Vyšším strážcom?

Buk2: Áno, má nás veľmi rád a často nám dáva úlohy, o ktorých nechceme hovoriť. Máme s ním vzťah postavený na láske a spoluvytváraní dobra. Sme šťastní, že nám Pán pridelił takéhoto strážcu. Desiatky stromov z našej komunity sa teraz pripájajú ku vďačnosti voči nemu. Aj my ďakujeme Pánovi a veríme, že náš cieľ uvedomenia je čoraz bližšie.

Bartoš: Chcel by si, podobne ako tvoj brat, na záver niečo ľuďom povedať?

Buk2: Chcem vám niečo povedať. Svet je krásny a možnosť budovať spoločenstvá je krásny dar od Stvoriteľa. Zjednocovať ľudí v spoločnom ciele. Cieľom aj vášho života je realizovať sa a vrátiť sa do raja. Spoločenstvo je obrovskou podporou na ceste ku dosiahnutiu tohto cieľa. Nech vás spája láska a posilňuje cieľ.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme veľmi pekne.

Buk2: Ďakujem.

2.18. Liečivá sila vrby

Nedaleko nášho domu rastie niekoľko vrb. Rozhodli sme sa ísť k nim a porozprávať sa.

Bartoš a Tobiáš: Ahoj Vríba.

Vríba: Vitajte, o čom chcete so mnou hovoriť?

Bartoš: Máme informácie, že vrbý majú dar liečenia. Môžeš o tom niečo povedať?

Vrba: Väčšina vrb má tento dar. Nie všetky vrbý si ho uvedomujú. Liečenie je dar od Stvoriteľa, ktorý rozvíjame, a je našou povinnosťou sa o tento dar starať.

Tobiáš: Ako môžete pomôcť?

Vrba: Môžeme vyliečiť takmer každú chorobu, na to neexistujú žiadne pravidlá. Je veľa ľudí, ktorí to vedia, a napriek tomu to nevyužívajú. My, Vrbý, máme tento dar a chceme, aby to ľudia vedeli a prišli k nám požiadať o uzdravenie. Existuje veľa chorôb, ktoré sa dajú liečiť energeticky, a my to dokážeme.

Tobiáš: Kto má dar uzdravovania? Strom alebo stromovník?

Vrba: Obaja sa v tom navzájom dopĺňame. Obaja sme súčasťou procesu uzdravovania.

Bartoš: Od čoho závisí, či môže byť niekto uzdravený?

Vrba: Z jeho vnútornej otvorenosti, ochoty nechať sa uzdraviť a z jeho viery, z jeho presvedčenia, že môže byť uzdravený.

Bartoš: Z akého dôvodu majú vrbý tento dar?

Vrba: Tak ako všetky druhy stromov, aj my máme svoje špecifiká. Naším špecifikom je dar uzdravovania. To nás odlišuje od ostatných druhov.

Tobiáš: Povedzme, že mám chorý orgán. Čo musím urobiť, aby ma vrba začala liečiť?

Vrba: Existuje mnoho metód, ale ak je to možné, mali by ste nás objasť týmto orgánom.

Tobiáš: Môže vrba posúdiť ľudské zdravie?

Vrba: Nie každá vrba to dokáže, ja nie. Preto je užitočné vedieť, s čím k nám prichádzate.

Bartoš: Ako by mal vyzeráť proces uzdravovania? Čo by mal človek robiť?

Vrba: Len nás privolajte, požiadajte o našu liečivú energiu a samozrejme sa k nám pritúlte. A takto môžete pokračovať od niekoľkých minút až po desiatky. Záleží na vašej ochote a schopnostiach.

Bartoš: Ako často by sa mal opakovať liečebný proces, ktorý ste nám predstavili?

Vrba: Závisí to od zdravotného stavu a, samozrejme, od schopností. Ak človek môže, nech to robí čo najčastejšie.

Bartoš: Je to raz denne alebo raz týždenne?

Vrba: Raz denne je dobrý nápad.

Bartoš: Majú aj iné stromy dar uzdravovania?

Vrba: Ide najmä o vlastnosť vrbý, ale aj iné stromy majú upokojujúce vlastnosti, ktoré podporujú proces hojenia.

Tobiáš: Je niečo, čo by ste chceli odkázať budúcim čitateľom?

Vrba: Existuje mnoho druhov stromov. Vrbý volajú ľudí v núdzi, ľudí, ktorí chcú uzdravenie. Príďte k nám, chceme vám pomôcť. Pamätajte na nás, sme tu pre vás.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za tvoju správu.

2.19. Starý Buk

Keď som bol doma, zavolať ma istý strom a oznámil mi, že rastie neďaleko Aldaniela a má vedomosti, o ktoré by sa chcel podeliť. Vydal som sa ho teda navštíviť sám, keďže Tobiáš bol v práci. Mal som k nemu krásny sprievod. Miestny správca mi povedal, že sa mám vyjadrovať úctivo, keďže je to už starý tvor. Objal som Aldaniela a môj priateľ mi ukázal, ktorý strom to je. Ukázal na krásny veľký Buk. Podišiel som k nemu a začal som rozhovor.

Bartoš: Dobrý deň.

Starý Buk: Srdečne ťa vítam.

Bartoš: To ty si ma volal?

Starý Buk: Áno, chcem s tebou hovoriť.

Bartoš: O čom sa so mnou chceš rozprávať?

Starý Buk: Na úvod chcem povedať, že Buk patrí medzi najstaršie stromy na svete.

Bartoš: Chápem, že jedny z najstarších ako druh?

Starý Buk: Áno, prežili sme na Zemi veľa ťažkých časov. Tieto časy máme zapísané v génoch. Keď spomíname na staré časy, sme šťastní, pretože na Zemi bývalo viac Svetla. Všetko však pokazila túžba človeka ovládnuť iné druhy. Teraz sú časy iné, tvrdšie, ľudia si nás nevážia. Dúfame, že harmónia medzi ľuďmi a stromami sa jedného dňa vráti. Oslovujeme vás, ľudia, a chceme sa zmieriť.

Bartoš: Pamätáš si čas harmónie, o ktorom hovoríš?

Starý Buk: Nie som taký starý, ale moji starší bratia mi toho veľa ukázali vo víziách.

Bartoš: Komunikujú stromovníci často prostredníctvom videnia?

Starý Buk: Ide o formu komunikácie starších stromovníkov, menej často praktizovanú u mladších. Niekedy si len v obrazoch a víziách ukazujeme, čo chceme komunikovať.

Bartoš: Takže buky sú jedny zo starších stromov na zemi? A ako dlho sú na zemi iné druhy?

Starý Buk: Napríklad borovice sú veľmi mladé. Na zemi sú kratšie. Buky tvoria staré spoločenstvá v bytostnom raji. Je v nás veľa múdrosti a chceme sa o ňu podeliť.

Bartoš: Koľkokrát si na Zemi?

Starý Buk: Bol som tu už niekoľkokrát, toto je môj ôsmy strom.

Bartoš: Spomínal si bytostný raj, kde sú stromy a stromovníci. Už si tam bol?

Starý Buk: Pred jednou inkarnáciou som tam bol hosťom. Bol to krásny zážitok.

Bartoš: Môžeš toto miesto nejako opísať?

Starý Buk: Existuje tam mnoho druhov stromov. Tam, kde som bol, sa stromy spájajú do skupín. Je tam veľa lásky a pevne verím, že po tejto inkarnácii tam skončím.

Bartoš: Ako som pochopil, si veľmi blízko k dosiahnutiu plnej zrelosti.

Starý Buk: Strážca mi povedal, že toto je môj posledný strom, ale je možné, že budem mať ešte jeden.

Bartoš: O akých témach môžeme hovoriť?

Starý Buk: Je veľa tém, ktoré veľmi dobre poznám, a veľa záležitostí, ktoré môžem uviesť, napríklad partnerstvo medzi stromami.

Bartoš: Partnerstvo medzi stromami?

Starý Buk: Áno, existujú stromy a stromovníci spojené tak, že tvoria dvojice.

Bartoš: Myslíte stromy, ktoré rastú vedľa seba?

Starý Buk: Áno, aj v nás je, tak ako v ľuďoch, partnerská láska. Stáva sa to veľmi zriedkavo, u ľudí je to častejšie. Stromové bytosti, ktoré sa tak veľmi milujú, sú pre nás vzorom pravej lásky. Tieto bytosti chápu lásku na inej úrovni, viac pozemskej, ako ľudia vtelení do fyzického sveta.

Bartoš: To je pre mňa novinka.

Starý Buk: Ďakujem, myslím, že to pre dnešok stačí.

Bartoš: Môžem ťa volať: "Starý Buk"?

Starý Buk: Môžeš. Hoci nie som najstarší strom v tomto lese, táto forma mi vyhovuje.

Bartoš: Ďakujem za tento krásny rozhovor.

Starý Buk: Ďakujem.

2.20. Schopnosti stromovníkov

Rozhodli sme sa osloviť Hrab, aby sme sa porozprávali o jeho schopnostiach. Deň predtým ma Hrab kontaktoval a chcel, aby sme ho navštívili.

Tobiáš: Zdravíme v tento krásny deň!

Hrab: Vitajte, môžeme pokračovať v rozhovore o našich schopnostiach.

Bartoš: Nedávno si načal reč o premiestňovaní. Môžeš o tom povedať niečo viac?

Hrab: Táto schopnosť sa prebúda počas dozrievania. Nie všetci stromovníci chcú použiť tento spôsob, ale ja ho používam a robím to rád.

Bartoš: Týka sa premiestňovanie vášho najhutnejšieho obalu?

Hrab: Áno, a predpokladám tvoju ďalšiu otázku týkajúcu sa toho, či sa pritom vzdáľujem od stromovej aury. Aj keď sa vzdáľujem, som spojený zväzkom stromovej aury. To isté platí aj počas bežného pohybu.

Bartoš: Je takéto spojenie dočasné?

Hrab: Závisí to od stupňa zrelosti, čím sme starší, tým dlhší je to čas. Mladí túto schopnosť nemajú a musia neustále prežívať v medziach stromovej aury. Schopnosť premiestňovať sa som v sebe prebudil v predchádzajúcej inkarnácii.

Tobiáš: Vieš, ktorá tvoja zložka sa premiestňuje a ktorá zostáva v strome?

Hrab: Myslím, že spolu s jadrom presuniem aj všetky okolité prvky. Nie som si tým istý, ale mám pocit, že to tak je. Celá podstata sa pohybuje spolu so všetkými obalmi, lenže ja musím mať nepretržité spojenie so stromovým lúčom aury, pretože ten nám dodáva potrebné žiarenie.

Tobiáš: Kam a ako ďaleko sa môžete presunúť? Existujú nejaké obmedzenia?

Hrab: Záleží na úrovni našej vyspelosti. Osobne som to netestoval, ale nepresúvam sa veľmi ďaleko.

Bartoš: Myslím, že sme tému premiestnenia vyčerpali. Včera si na diaľku povedal niečo o vlastnostiach vašich rúk?

Hrab: Áno, aj to je naša schopnosť. Sme schopní energeticky posilniť, to znamená podporiť regeneráciu chorých miest na strome, napríklad konárov.

Tobiáš: Žiadate vtedy Stvoriteľa o silu?

Hrab: Áno, v tej chvíli žiadam Zdroj Všetkého Života o podporu. Túto schopnosť má každý stromovník. Vďaka tejto schopnosti stromovník slúži stromom a ďakuje im.

Bartoš: Položíš jednoducho ruky na choré miesta?

Hrab: Je to podobný proces, aký praktizujú ľudskí liečitelia. Robíme to však viac na diaľku. Ruku priložíme niekoľko až niekoľko desiatok centimetrov od chorého miesta. Proces posilňovania a obnovy chorých oblastí je možný vďaka napojeniu na Zdroj Všetkého Života.

Tobiáš: O akých schopnostiach by si nám dnes ešte chcel povedať?

Hrab: Pre dnešok to stačí. Budem vás o tom informovať neskôr. Jednoducho musím túto záležitosť zvážiť.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme ti, priateľu, za rozhovor.

Objali sme ho na rozlúčku.

2.21. Starý Buk o partnerstve

Išli sme sa porozprávať so Starým bukom, ktorý je na zemi už ôsmy raz.

Tobiáš: Dobrý deň, veľmi rád ťa spoznávam, Bartoš mi o tebe veľa rozprával.

Starý Buk: Vitajte. Som rád, že ste prišli.

Bartoš: Chceli sme sa porozprávať o partnerstvách medzi stromovníkmi, ktoré si nedávno spomínal.

Starý Buk: Je to taký krásny zážitok, že nás núti žasnúť. Ja som to ešte nezažil. Ako som povedal, je to veľmi zriedkavé.

Tobiáš: Pár vytvárajú len stromovníci toho istého druhu?

Starý Buk: Silu spojenia určuje láska, nie druh. Preto existujú páry z rovnakého druhu, ale aj z rôznych druhov. Vždy mi to vyvolá teplo pri srdci, keď na to pomyslím. Je to niečo krásne a som rád, že sa o to s vami môžem podeliť.

Tobiáš: Podľa toho, čo si povedal, tieto dvojice stromov rastú vedľa seba a prelínajú sa ich aury. Je to tak?

Starý Buk: Áno, tieto stromy sa často prepletajú svojimi kmeňmi, ako si to teraz predstavuje Bartoš. Veľmi často tvoria stromovníci takýchto prepletených stromov pár. Existuje spojenie aj na úrovni stromov, nielen stromovníkov. Ľudia často cítia, že takéto stromy sú v objatí lásky, a toto cítenie ich nasmeruje k pravde.

Tobiáš: Budú v budúcich inkarnáciách opäť stáť bok po boku?

Po dlhej chvíli ticha.

Starý Buk: Mám pocit, že takéto ďalšie stretnutie by bolo veľmi ťažké naplánovať. Mám tiež pocit, že takéto stromovníci ďaleko od seba by sa mohli nájsť, pretože ich vzájomná láska by ich k sebe pritiahla. Takto vnímam túto tému v súčasnosti a cítim, že by to tak mohlo byť.

Tobiáš: Takže sa môžu nájsť a navštevovať prostredníctvom premiestnenia?

Starý Buk: Áno, ak sa nájdú, tak to môžu zažiť.

Bartoš: Čo hovoríte na plánovanie budúcej inkarnácie? Do akej miery môžete plánovať miesto budúcej skúsenosti?

Starý Buk: To sa líši. Sú stromovníci, ktorí to plánujú, ja som to neplánoval. Nechal som sa viesť osudom. Myslím, že by ste sa museli opýtať iných stromovníkov, aby ste sa o tom dozvedeli viac.

Tobiáš: Ďakujem za vysvetlenie.

Starý Buk: Môžeme hovoriť o mnohých témach, ale myslím, že pre dnešok to stačí. Nech vo vás vzklíči poznanie, ktoré som vám dal, pretože som vám odovzdal pravdu, ktorá vychádza z mojich skúseností.

Objali sme ho a poďakovali sa za rozhovor.

2.22. Breza zo sna

Išli sme k breze. Jednu z predchádzajúcich nocí sa mi snívalo o breze na tomto mieste.

Bartoš: Dobrý deň, vyjadrila si želanie pohovoriť si. Prisnilo sa mi, že na tomto mieste je breza a ja ju objímam. Vieš niečo o tomto sne?

Breza: V tom čase si potreboval oporu a silu a breza je твоjím silným stromom, preto som sa ti prisnila. Toto je môj štvrtý strom. Všetky ostatné boli tu v okolí.

Bartoš: Čo to znamená, že si môj strom sily?

Breza: Energeticky sa spájame bez akýchkoľvek prekážok. Naše energie sú kompatibilné.

Bartoš: Je pravda, že brezy, podobne ako vrby, sú liečiteľmi?

Breza: Áno, máme tento dar rovnako ako ostatné stromy. Liečenie nie je doménou jedného druhu. Tento dar majú a rozvíjajú mnohé druhy stromov.

Tobiáš: O čo sa s nami chceš podeliť?

Breza: Môžete navrhnúť akúkoľvek tému a ja môžem ukázať svoj pohľad na ňu.

Bartoš: Odkiaľ pochádza múdrosť stromov?

Breza: Múdrosť stromov je Svetlom chcená. Dokonca aj mladé stromy ju už majú v sebe. Samozrejme, dozrievaním sa stávame múdrejšími a múdrejšími, a tak sa stávame súčasťou múdrosti celého Stvorenia.

Bartoš: Vieš, koľko inkarnácií je potrebných na to, aby si sa vrátila do svojej bytostnej domoviny?

Breza: Pokiaľ ide o mňa, mám pocit, že mám pred sebou ešte niekoľko inkarnácií, kým dosiahnem úplnú dospelosť a vrátim sa do svojej vlasti. Myslím, že som na polceste. Môžem hovoriť o sebe, ak by som chcela nazerať všeobecne, musela by som poznať všetky štatistiky.

Tobiáš: Ľudia, ktorí objímajú stromy, často hovoria o brezách, o tom, že ich treba objímať. Ako by si to komentovala?

Breza: Takéto poznámky ma neprekvapujú, pretože máme priateľskú povahu voči ľuďom. Môžeme ich liečiť a podporovať mnohými spôsobmi.

Tobiáš: Hovorí sa, že stromy dokážu zlepšiť vlastnosti človeka. Čo posilňujete vy?

Breza: Máme v sebe veľkú jemnosť a citlivosť a môžeme tieto vlastnosti podporovať. Viem, že vo svete o tom existujú poznatky, takže sa v istom zmysle nechcem opakovať.

Tobiáš: Čo by si povedala ľuďom ako zástupca druhu breza?

Po dlhej odmlke.

Breza: My, Brezy, sme tu aj pre ľudí a chceme, aby sa na nás obracali. Máme celú škálu možností, ako podporiť ľudí na ich ceste. Nezabúdajte ľudia na brezy, našu nežnú silu. Môžeme byť blízkymi priateľmi na cestách rozvoja a navzájom sa dopĺňať na ceste k Svetlu.

Bartoš: Myslím, že tu dnes skončíme. Ďakujem!

Objali sme ju na rozlúčku.

2.23. Od semena po smrť stromu

Po asi týždňovej prestávke a niekoľkých užitočných stretnutiach som sa vydal na stretnutie so starým bukom. Medzitým sme sa podelili o naše posolstvá, ktoré sme si doteraz zapísali. Ľudia kladú otázky, a tak komunikujú so stromovníkmi, čo podľa mňa je Svetlom veľmi chcené.

Bartoš: Ahoj, Buk.

Starý Buk: Víťam ťa, Bartoš.

Bartoš: Vyvstalo veľa otázok. Niektoré sú od ľudí, s ktorými sme sa podelili o správy. Prvá je nasledovná: Môžu stromy rásť bez stromovníkov?

Starý Buk: Áno, to je pravda. Stromy môžu byť bez stromovníkov.

Bartoš: V koľkých stromoch sa teda nachádzajú stromovníci?

Starý Buk: Väčšina stromov má stromovníkov, je to chcené od Boha.

Bartoš: V ktorých stromoch teda nie sú žiadne stromové bytosti?

Starý Buk: V lesoch majú prakticky všetky stromy stromovníkov. V stromoch v blízkosti domov a v mestách nie vo všetkých stromoch títo stromovníci sú.

Bartoš: Prečo?

Starý Buk: Prítomnosť ľudí stromovníkov odrádza a tí môžu napríklad predčasne odísť.

Bartoš: Takže stromy rastúce na rušnej ulici nemusia mať bytostného?

Starý Buk: Môžu, ale nemusia ho mať.

Bartoš: Od akého času je v strome stromovník?

Starý Buk: Začiatok každej inkarnácie Stromovníka je rovnaký. Spí, keď je strom veľmi malý a pomaly nadobúda vedomie.

Bartoš: Spí stromovník už v jeho semienku?

Starý Buk: Áno, už spí v semienku a ticho čaká na svoje prebudenie. Všetkým semienkam je priradený stromovník. Až neskôr môže z rôznych dôvodov stromovník predčasne odísť.

Bartoš: Stromy majú rôznu dĺžku života. Napríklad buky majú okolo 300 rokov. Na druhej strane, duby sa môžu dožiť aj viac ako 1 000 rokov. Potrebuje teda dub menej inkarnácií ako Buk?

Starý Buk: Počet inkarnácií potrebných na dosiahnutie plnej zrelosti závisí od rýchlosti dozrievania, ktorá je rôzna, u každého druhu je iná. V mojom prípade je to osem inkarnácií, pretože verím, že je to posledná inkarnácia, u iných stromovník to môže byť päť alebo aj štyri. Neviem, ako je to napríklad u dubov, to by ste sa museli niektorého spýtať.

Bartoš: Je možné nazvať vás lesnými elfami alebo škriatkami? Stretol som sa s týmto spôsobom oslovenia.

Starý Buk: Stretol som sa aj s pojmom stromoví duchovia. Výraz stromoví elfovia opisuje viac-menej to, ako vyzeráme, pretože máme o niečo dlhšie uši ako ľudia. Ak by sme však používali podobu elfovia, museli by sme rozlišovať dva druhy: stromových elfov a lesných elfov. Lesní elfovia sú tí, ktorých ste už videli, a nie sú tak úzko spätí so stromami ako my. Majú väčšiu voľnosť pohybu. Forma "stromovník" mi veľmi vyhovuje a zvykol som si na ňu.

Bartoš: Kedy opúšťa stromovník strom?

Starý Buk: Keď strom odumrie, prirodzene z neho odíde aj stromovník.

Bartoš: Takže stromovník nemôže dosiahnuť plnú zrelosť skôr a opustiť strom?

Starý Buk: Nie. Rovnako ako u ľudí. Tak ako duch čaká na smrť tela, tak aj stromovník čaká na smrť stromu. Potom odíde.

Bartoš: Ďalším aspektom a otázkou, ktorá je medzi ľuďmi častá, je, samozrejme, dilemma, kedy sa môžu stromy orezávať alebo rúbať? Pre mňa osobne je to tiež ťažké. Veď starostlivosť o záhrady si vyžaduje takéto činnosti.

Starý Buk: Hovoril by som z hľadiska stromovníkov. Žiadny stromovník nechce utrpenie svojich blízkych a bratov. Ty si však ľudská bytosť a musíš počkať na rozhodnutie Svetla v tejto veci.

Bartoš: Bol som informovaný, že z Božej vôle bude vychádzať posolstvo o tejto otázke. Je napríklad možné odvieť na vyššiu úroveň stromovníkov stromov, ktoré sa majú vyrúbať, skôr než sa vyrúbu.

Starý Buk: Nech v tejto veci rozhodne Pán Boh. To, čo rozhodne Božia vôľa, je vždy spravodlivé.

Bartoš: Dotýka sa stromovníkov aj karma?

Starý Buk: Sme ponorení do Božieho zákona rovnako ako ľudia a všetko, čo súvisí so zákonmi, sa týka aj nás.

Bartoš: Môžu stromovníci spôsobiť zlo?

Starý Buk: Nie v takej miere ako ľudia, ale aj nám sa stávajú chyby. Učíme sa z nich rovnako ako ľudia.

Bartoš: Ďakujem za dnešný rozhovor.

Starý Buk: Ďakujem.

2.24. Tri fázy starostlivosti o stromovníkov

Mal som niekoľko dní prestávku. Vystali otázky, na ktoré mohli odpovedať len lesné bytosti. Kvôli Tobiášovej chorobe som musel ísť do lesa opäť sám. Aby som obohatil poznanie, ktoré prezentoval Starý Buk, vybral som sa za ním.

Bartoš: Dobrý deň.

Starý Buk: Víтам ťa, Bartoš.

Bartoš: Chcel som sa opýtať na semená. Hovoril si o tom, že malé stromčeky už spia v semenách. Ved' len málo semien vyklíči a z tých, ktoré vyklíčia, sa len málo stane stromami.

Starý Buk: Krásna otázka Bartoš. Keď semeno určitého stromu dosiahne zrelosť, priťahuje sa k nemu stromovník. To je začiatok inkarnácie. O všetko, čo je vo stvorení bezbranné, je postarané. O spiace ratolesti stromových bytostí sa starajú strážcovia, známi aj ako pestúnky. Keď konkrétne semienko vyklíči, stromovník sa pomaly prebúdz a priťahuje ďalší typ strážcov, ktorí sa starajú o už prebudený malý stromovník. Strážcovia zostávajú s malými stromovníkmi kým nedospejú a nestanú sa z nich úplne samostatní jedinci. Potom úlohu strážcu prevezme vyšší opatrovník alebo vyšší strážca. Sú to bytosti, s ktorými už hovoríte, a sú s nami, kým neopustíme telo.

Bartoš: Čo sa potom stane so spiacimi a malými, už prebudenými stromami, keď sa zničí semeno alebo malý strom? Ved' len niekoľko semien a malých stromčekov dozrieva.

Starý Buk: Tie, ktoré sú ešte v pokoji, sa prenesú do iných semien. Proces prenosu pokračuje dovtedy, kým nenarazia na semená, ktoré vyklíčia. Tie, ktoré sú už o niečo väčšie, ale stále mladé, musia začať znova, ak strom neprežije. Vrátia sa na jemnohmotnú úroveň a vstúpia do nového semena.

Bartoš: Myslím si, že kým z mladého stromu vyrastie dospelý strom, musí mať za sebou až niekoľko desiatok pokusov alebo prístupov. Ved' stromy vznikajú z takého malého počtu semien.

Starý Buk: Nie som si tým istý, ale podľa môjho názoru musia malé spiace bytosti počkať. Samozrejme, že sú v opatere strážkyne a nehrozí im žiadne nebezpečenstvo.

Bartoš: Rozumiem. Bolo tvojich osem vtelení tými, keď si dosiahol nezávislosť?

Starý Buk: Áno, mojich osem inkarnácií boli tie, ktoré už boli dospelé. Pravdepodobne som mal veľa pokusov a zakaždým som musel čakať, kým semeno vyklíči a stane sa stromom. Je to proces, ktorý ukazuje, aký trpezliví musíte byť, aby ste dosiahli úplnú dospelosť. Samotný fakt, že malé stromčeky ešte stále spia, ukazuje, že toto čakanie je príjemná skúsenosť. Vy ľudia nemusíte vedieť všetko. To, čo som vám dnes dal, sú už pokročilé vedomosti.

Bartoš: Trpia pri výrube aj malé stromčeky vo veľmi malých stromoch?

Starý Buk: Ich utrpenie je menšie, pretože ešte nie sú také zrelé a spojené so stromom. Hneď po odchode si hľadajú nové semená a čakajú na ďalší pokus stať sa zrelou bytosťou. Život si vyžaduje vytrvalosť Bartoš. Stromček aj človek musia byť trpezliví a vytrvalí.

Po týchto slovách som začul hlas malej pestúanky. Musel som sa zohnúť, aby som s ňou nadviazal dobrý kontakt.

Pestúnka spiacich stromovníkov: Títo malí spiaci stromovníci v semenách, ktoré nevyklíčia, sa od semien oddeľujú a prenášajú sa do semien, ktoré ešte majú šancu vyklíčiť. Ďakujem, že sa to pýtaš. Veľmi ľúbime malých stromovníkov,

je naša služba. Sme malé nenápadné bytosti, ale máme vznešené úlohy a robíme ich radi. Starostlivosť je ukotvená v zákonoch a je vyjadrením lásky Stvoriteľa ku všetkému, čo chce prosperovať, ale je ešte malé a bezbranné. Nazývajte nás pestúnkami alebo opatrovateľkami malých spiacich ratolestí. Každá malá spiaca ratolešť jedného dňa dosiahne svoju zrelú podobu v dospelom strome. Všetko, čo musíme urobiť, je trpezlivo čakať.

Vrátil som sa k rozhovoru so Starým bukom.

Starý Buk: Bartoš, urobili na mňa urobil dojem. Ja sa s nimi nerozprávam.

Bartoš: Som vďačný za toto vysvetlenie, ktoré mi poskytla malá pestúnka.

Zrazu sa ozvala staršia pestúnka. Bola oveľa vyššia ako tá malá a jej hlas mal zdroj nad mojou hlavou. Myslím, že jej výška je o dosť vyššia ako ľudská.

Staršia pestúnka: Dobrý deň, my sme staršie pestúanky a staráme sa o malé ratolesti stromovníkov, ktoré sa už zobudili, ale nie sú úplne samostatné. Vedie nás láska k nim. Vždy robíme to, čo je prospešné pre ich rozvoj. Každý stromovník má tri štádiá starostlivosti, presne tak, ako ich uvádza Starý Buk. Starostlivosť je krásna služba a chceme, aby o nás ľudia vedeli.

Bartoš: Ďakujem za váš odkaz a za vašu službu.

Staršia pestúnka: A teraz budeš počuť Vyššieho strážcu, pretože tak ich nazývate.

Vyšší strážca - opatrovateľ: Často pôsobíme spoločne so staršími pestúnkami a podporujeme proces dozrievania. Aby nás stromovníci, ktorí sú nám pridelení do starostlivosti, už dobre poznali a aby im staršie pestúanky až tak nechýbali. Takto pre nich proces zmeny opatrovateľa nie je šokom a prebieha postupne a prirodzene. Vyššími opatrovateľmi sú vždy mužské bytosti. Zostávame so stromovníkmi, kým neodídu, a podporujeme ich rozvoj. Dajte svetu poznanie o nás, je to Svetlom chcené.

Bartoš: Som veľmi vďačný za to, čo som od vás dostal. Veľmi vám ďakujem.

Po týchto slovách som sa plný vďaky vrátil domov.

2.25. Starý strom - Topoľ

V ten istý deň som sa vybral k topoľovému stromu, ktorý ma už dlho volal.

Bartoš: Dobrý deň.

Starý Topoľ: Srdečne ťa vítam.

Bartoš: Odpusť mi, že si tak dlho čakal. Už dlho ma voláš.

Starý Topoľ: Som trpezlivý.

Bartoš: Najprv by som sa chcel spýtať, či ťa môžem osloviť "Starý Stromovník". Niektoré bytosti ťa tak označovali. Topoľ je u nás (v Poľsku) Topoľa, ženský rod, a ty si jednoznačne muž.

Starý Topoľ: Môžete mi tak hovoriť. (My, použijeme: Starý Topoľ-pozn. prekl.) O čom chceš hovoriť?

Bartoš: Začal by som tým, že si mi raz na diaľku povedal, že toto je tvoja ôsma inkarnácia, ale plánuješ ďalšie dve. Mohol by si o tom niečo povedať?

Starý Topol': Čo na to povedať? To je pravda. To som si naplánoval a toho plánu sa držím. Nie všetci Stromovníci plánujú takéto veci. Ja si myslím, že v desiatej inkarnácii dosiahnem dospelosť a vrátim sa do úrovne bytostného ako úplne zrelá bytosť.

Bartoš: Topole sú v porovnaní napríklad s dubmi pomerne krátkoveké. Potrebujete viac inkarnácií, aby ste dosiahli plnú zrelosť?

Starý Topol': Myslím, že aj duby potrebujú veľa inkarnácií. My topole sa vyvíjame pomerne rýchlo.

Bartoš: Si najvyšší strom v oblasti, kde žijem. Má výška stromu vplyv na výšku vášho stromovníckeho tela?

Starý Topol': Áno, som veľmi vysoký a mám viac ako dva metre. Vyrástol som z malého stromového dieťaťa a teraz som dospelý. Všeobecne platí, že výška stromu ovplyvňuje veľkosť stromovníkov.

Bartoš: O čom by si chcel hovoriť?

Starý Topol': Cítim, že chceš hovoriť o vďačnosti. Mám pravdu?

Bartoš: Áno, túto tému mám v hlave už dlho. Čo môžeš povedať o vďačnosti?

Starý Topol': Pocit vďačnosti je prejavom zrelosti bytosti. Vďačnosť je šťastím nášho srdca. Najvznešenejšia je tá, ktorá smeruje k Bohu. Pocit vďačnosti nás núti žiť opravdivo a priťahuje do cesty nášho života hojné dary. Vďačnú bytosť chce Boh, pretože vďačnosť je podstata existencie a vedie nás do raja.

Bartoš: Krásne posolstvo. Dá sa vďačnosť v srdci nejako roznieť?

Starý Topol': Čistota nás približuje k pocitu vďačnosti. Čistá bytosť je zbavená všetkých energetických nečistôt a ľahko prebúdza vďačné srdce.

Bartoš: Za čo si ako bytosť vďačný?

Starý Topol': Za všetko, čo mi ponúka život. Každý deň mi Svetlo udeľuje požehnanie a ja cítim, že Pán Boh ma miluje. My, zrelé bytosti stromov, ďakujeme Stvoriteľovi svojimi skutkami, pretože všetko, čo robíme, je vďakou Najvyššiemu. Dar života sa ponúka nám všetkým a všetky bytosti by mali byť za tento dar vďačné. Sme lúčmi vo stvorení. Osvetľujme cesty druhých. Precítenie vďačnosti nám v tom pomáha.

Bartoš: Čo by ste povedali ľuďom, ktorí nie sú vďační za dar života?

Starý Topol': Predovšetkým musia nastúpiť na cestu rozvoja a vybrať si cestu, ktorá vedie k Svetlu. Viem, že väčšina ľudí má materiálne ciele. Cieľom života by malo byť duchovno, to najvyššie, čo môže byť. Vďačnosť sa vo vás ľuďoch prebudí, keď sa naučíte úprimne modliť. Modlitba je vďačnosť a najvyššia forma vďačnosti. Naučte sa, ľudia, úprimne modliť. Toto je rada odo mňa pre vás. Pán vás bude viesť, ak sa naučíte opravdivo modliť.

Bartoš: Ďakujem za krásne slová. Myslím si, že ľudia by mali byť vďační nielen za radostné veci, ale aj za tie nepríjemné, pretože nepríjemné skúsenosti nás učia na cestách života.

Starý Topol': Bartoš, hlboká myšlienka. Áno, človek musí byť vďačný za všetko, čo nám život dáva. Niekedy musí človek odčiniť ťažkú vinu. V tomto procese by mal vidieť, že aj niečo získava, a byť za to vďačný.

Bartoš: Áno. Ľudia sa často búria proti osudu, a to nás nielen vzdáľuje od Svetla, ale buduje novú vinu.

Starý Topol': Bartoš, myslím, že to pre dnešok stačí. Ukázal si mi, že aj človek môže byť múdry, ďakujem ti za to.

Bartoš: Prosím ťa, aby si zvážil, o akých témach sa ešte môžeme rozprávať, pretože mi niekedy dochádzajú nápady.

Starý Topol': Áno, Bartoš, zvážim to.

Bartoš: Ďakujem.

Po týchto slovách sa kontakt prerušil a stromovník mi dal najavo, že si musí mnohé veci zvážiť sám.

2.26. Niekoľko slov o priateľstve

Na druhý deň som išiel za lesným starcom, Topol'om, aby som sa s ním porozprával o priateľstve.

Bartoš: Dobrý deň.

Starý Topol': Víтам ťa, Bartoš.

Bartoš: Dnes som sa s tebou chcel porozprávať o priateľstve.

Starý Topol': Môžeme sa o tom porozprávať.

Bartoš: Čo je podľa teba priateľstvo?

Starý Topol': Priateľstvo je podpora a pramení z lásky a túžby slúžiť druhým. Ľudia tento dar prehliadajú, a pritom je to veľký dar od Stvoriteľa. V priateľstve nachádzame samých seba, svoje pravé ja. Každý priateľ je pre nás oporou a mostom, mostom k hlbšiemu vnímaniu a k prebudeniu ešte väčších vrstiev lásky. Ľudia by si mali viac vážiť skutočné priateľstvo. V ňom možno nájsť všetko, čo je krásne.

Bartoš: Máš nejakých skutočných priateľov?

Starý Topol': Mnohí zomreli, ktorých som miloval. Prežívajú v iných sférach. Stále ich milujem.

Bartoš: A spomedzi stromovníkov v okolí máš nejakých priateľov?

Starý Topol': Tak ako medzi ľuďmi, aj medzi stromovníkmi sa dá klamať. Mňa klamali a už nemám priateľov.

Bartoš: Veríš v priateľstvo medzi stromovníkmi a ľuďmi?

Starý Topol': Verím, ale nehľadám to. Rád som sám. Samota mi dáva pocit naplnenia a neočakávam, že sa s niekým spriatelím.

Bartoš: To, že sme sa raz v niekom klamali, neznamená, že sa v niekom inom musíte opätovne klamať. Stojí za to pokúsiť sa budovať nové vzťahy.

Starý Topol': Máš pravdu, Bartoš. Cítim, že hovoríš srdcom.

Bartoš: A aký vzťah máš s vyšším strážcom vo vašom sektore?

Starý Topol': Niekedy sa mi nepáči, čo mi hovorí, aj keď viem, že to, čo hovorí, je pre mňa vždy prospešné. Som už starý stromovník a mám svoje nálady. On to vie a rešpektuje to.

Bartoš: Čo by si povedal ľuďom, ktorí hľadajú priateľstvo?

Starý Topol': Nezabudnite, že priateľstvo je dar. Budujte ho na vzájomnej dôvere. Sú ľudia, ktorí to nechápu, a dôvera je v priateľstve veľmi dôležitá. Naučte sa dávať, nielen brať. Skutočný priateľ sa dáva inej bytosti a robí to z čistej lásky,

pričom nič neočakáva na oplátku. Priateľstvo je krásne dobrodružstvo a stojí za to toto dobrodružstvo prežívať a byť jeho súčasťou pre iných.

Bartoš: Veríš, že by sme sa jedného dňa mohli stať priateľmi?

Starý Topol': Je príliš skoro o tom hovoriť. Je to len náš druhý rozhovor, ale vidím v tebe hodnoty, ktoré si na ľuďoch cením. Myslím, že budúcnosť ukáže, či spolu rezonujeme natoľko, aby sme sa stali priateľmi.

Bartoš: Myslím si to isté. Na priateľstvo je treba niekedy počkať.

Starý Topol': Je to tak. Môžem ešte niečo dodať?

Bartoš: Samozrejme.

Starý Topol': Priateľstvo učí láske. Pamätajme, že sme žiakmi lásky. Ak niekoho milujeme ako priateľa, náš rast sa zrýchľuje a my sa uberáme správnym smerom. Myslím, že pre dnešok to stačí, Bartoš.

Bartoš: Ďakujem.

Starý Topol': Príd' znova. Mám témy, o ktorých chcem hovoriť.

Bartoš: Aké?

Starý Topol': Nech je to prekvapenie.

Bartoš: Ďakujem ti za tvoje postrehy o priateľstve.

Starý Topol': Ďakujem.

Objal som ho a šiel domov.

2.27. O viere v Boha

Ubehli možno dva dni a ja som sa opäť vydal k Lesnému starcovi.

Bartoš: Dobrý deň.

Starý Topol': Ahoj Bartoš.

Bartoš: Na diaľku si oznámil, že chceš hovoriť o viere v Boha.

Starý Topol': Myslím si, že je to veľmi dôležitá téma, o ktorej stojí za to diskutovať.

Bartoš: Čo môžeš povedať o viere v Boha?

Starý Topol': Viera je základom života. Ľudia zabudli na Boha, a ten je najdôležitejší. Táto skutočnosť buduje ich smutnú budúcnosť. Mnoho ľudí hľadá Boha, ale len málo z nich ho nájde. Je znakom zrelosti, keď sa viera stáva presvedčením. Boh je dosiahnuteľný v každej časti svojho Stvorenia a chce, aby sa k nemu človek priblížil. Človek to však nerobí. Človeka čaká smutný osud, ale to, čo ho postihne, je spravodlivé.

Bartoš: Dá sa nejako oživiť viera v Boha?

Starý Topol': To je možné, ak sa ponoríte do seba. Každá modlitba môže prebudiť vieru, len musí byť úprimná a pravdivá.

Bartoš: Modlíš sa?

Starý Topol': Žijem tak, aby moje činy boli modlitbou.

Bartoš: Veria všetci stromovníci v Boha?

Starý Topol': Pri stromovníkoch je to bežné a vždy ide o pravú vieru. Mnohí stromovníci však od Boha odpadnú, ich pády však nikdy nie sú také hlboké ako pády medzi ľuďmi.

Bartoš: Takže existujú aj stromovníci od Boha vzdialení?

Starý Topol': Niekedy sa stromovník nedokáže vyrovnáť so smutnými, ťažkými zážitkami. Vtedy nepočúva vyššieho strážcu a búri sa proti osudu. Pretože, Bartoš, aj my prežívame utrpenie. Nie každý braček sa tvárou v tvár utrpeniu správa správne.

Bartoš: A aký je správny postoj k utrpeniu?

Starý Topol': Viem, že odpoveď na túto otázku poznáte. Utrpenie treba prijať, uznať ho za spravodlivé. Ja, napríklad, nie som veľmi vyspelý stromovník, pokiaľ ide o vieru.

Bartoš: Otriasla tvojou vierou nejaká udalosť?

Starý Topol': Priateľstvá, ktoré odišli. Chýbajú mi tí, ktorí tu už nie sú.

Bartoš: Trápi ťa, že tu už nie sú tvoji priatelia?

Starý Topol': Dvaja stromovníci topoľov, ktoré tu rástli, boli pre mňa ako rodičia. Mal som ich veľmi rád. Veľa ma naučili a je mi smutno, keď si na nich spomeniem.

Bartoš: Vidí sa mi, že by ti mohlo pomôcť, viac sa primknúť k Stvoriteľovi.

Starý Topol': Áno, viem, máš stopercentnú pravdu.

Bartoš: Vidíš, ak je Boh na prvom mieste, potom netrpíme tak veľmi z dôvodu straty.

Starý Topol': Máš pravdu. Ďakujem ti za tieto slová.

Bartoš: Môžem ti nejako pomôcť?

Starý Topol': Ako mi chceš pomôcť?

Bartoš: Môžem sa modliť za úľavu tvojej bolesti.

Modlil som sa za stromovníka Topoľa.

Starý Topol': Ďakujem, Bartoš. Teraz chcem byť sám.

Bartoš: Ďakujem ti za tvoj čas i za rozhovor.

2.28. Lipa na Deň spomienky na zosnulých

Po ďalších dvoch dňoch som sa vybral, tentoraz s Tobiášom, ku stromovníkovi, o ktorom sme už hovorili na stránkach tejto knihy, teda ku kostolnej lipy, aby sme sa porozprávali o sviatočných dňoch, keď si pripomíname našich blízkych, ktorí zomreli.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Lipa.

Lipa: Zdravím vás, milí priatelia.

Tobiáš: Nedávno bol sviatok Všetkých svätých a na cintoríne bolo veľa ľudí. Ako vnímaš tento sviatok?

Lipa: Samotná myšlienka je dobrá. Ľudia si spomínajú na svojich blízkych, ktorí zomreli. V tento deň tu bolo na cintoríne veľa ľudí.

Bartoš: Pomáhajú podľa teba ľudia v tento deň svojim zosnulým blízkym?

Lipa: Ak sa otvoria a úprimne modlia, tak áno. Každá úprimná modlitba je vypočutá.

Bartoš: Môžu sa, podľa teba, ľudia ešte takto modliť?

Lipa: Moje želanie je, aby to tak bolo, ale vo všeobecnosti to tak nie je. Ľudia sa k modlitbe správajú povrchné.

Tobiáš: Spomínajú si aj stromovníci na stromovníkov, ktorí zomreli?

Lipa: Mnohým z nás chýbajú, ale je dôležité si uvedomiť, že taký je život. Je normálne, že každý z nás jedného dňa opustí telo, ktoré práve dozrieva.

Tobiáš: Môžete s nimi nejakým spôsobom komunikovať?

Lipa: Nie priamo. Môžeme komunikovať nepriamo, prostredníctvom sprievodcov. Ja osobne to nepoužívam.

Bartoš: Máš nejakých priateľov, ktorí zomreli a ktorí ti chýbajú?

Lipa: Som skôr individualista a nemám veľa kontaktov, a preto mi nikto nechýba. Viem však, že sú stromovníci, ktorých spájalo silné puto. Ich vzájomná túžba je veľmi silná.

Bartoš: Vidíš tu na cintoríne aj duše? Ako reagujú počas sviatku Všetkých svätých?

Lipa: Áno, vidím ich. Čakajú a dúfajú v podporu. Niekedy, ale len niekedy, môžu modlitby žijúcich blízkych priniesť útechu do ich srdc.

Bartoš: Je na cintoríne vo všeobecnosti veľa duší a všetky dúfajú v pomoc?

Lipa: V týchto dňoch sa duše mŕtvych otvárajú viac. Veľmi cítia myšlienkové formy živých, ktoré ich podporujú. Podľa môjho názoru je to krásna tradícia a stojí za to vniesť do nej viac života. Závoj, oddeľujúci oba svety, sa potom trochu uvoľní a ľudia jednoducho pocítia väčšie spojenie s týmto svetom.

Bartoš: Môžu živí nejakú viac pomôcť svojim zosnulým blízkym?

Lipa: Každý človek, ktorý je duchovne rozvinutejší, môže pomáhať a podporovať mnohými spôsobmi. V prvom rade modlitbou a príhovormi. Čím vrúcnejšia je takáto modlitba alebo prosba, tým lepšie bude jej ovocie.

Bartoš: Aký by bol, na záver, tvoj odkaz dnešnému ľudstvu?

Lipa: Spomeňte si na svojich blízkych, ktorí zomreli. Spomínajte na nich v láske a v pravde. Ich životy sa pozemskou smrťou neskončili a putá, ktoré ste nadviazali tu na zemi, naďalej existujú. Modlite sa a proste o silu a vedenie pre duše, ktoré sú vám blízke.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme. Myslíme si, že pri tomto aj skončíme.

Lipa: Áno, myslím si, že som povedal všetko, čo som chcel.

Bartoš: Ďakujem za vaše postrehy a múdrosť.

Objali sme strom.

2.29. Krátky rozhovor so Starým Bukom

Bola sobota, keď som sa vydal do lesa sám. Žiaľ, cez týždeň nemám veľa času ísť do lesa, stmieva sa príliš skoro. Najprv som sa priblížil k Starému buku.

Bartoš: Ahoj, starý Buk.

Starý Buk: Víтам ťa. Dávno si tu nebol.

Bartoš: Ja viem, teraz mám čas ísť do lesa len cez víkendy. Je veľmi skoro tma.

Starý Buk: Rozumiem. O čom chceš hovoriť?

Bartoš: Na dnes som si pripravil niekoľko tém. Môžem začať?

Starý Buk: Samozrejme. Som pripravený.

Bartoš: Vadia vám vlny mobilných sietí alebo sa vás nedotýkajú?

Starý Buk: Pôsobia na stromy, ako aj na všetky živé bytosti na zemi. Ja to príliš nepociťujem, ale to, čo prežíva strom, vnímam.

Bartoš: Ovpływujú tieto vlny mobilných sietí aj ten druh hmoty, v ktorej prebývajú stromovníci, alebo len najhustejšiu hmotu, v ktorej sú stromy?

Starý Buk: Podľa môjho názoru ovpływujú len najhustejšiu hmotu a majú veľký vplyv na stromy. Môžeme to cítiť, ale práve v tomto lese to nie je podľa mňa až tak badateľné.

Bartoš: Takže tieto vlny nevyžarujú do vyšších úrovní hmoty?

Starý Buk: Podľa môjho názoru nie.

⁶Bartoš: V jednej knihe som čítal, že v životných úrovniach je strom života. Vieš o tom niečo?

Starý Buk: Je praotcom všetkých stromov a stromovníkov. Jeho úloha je neoceniteľná. Jeho vyžarovanie cez korene preniká do hmoty sveta. Ovpływuje všetku hmotu a my sme za tento proces vďační. Strom života nie je mýtus, skutočne existuje.

Bartoš: Je stromovník stromu života stvorenou bytosťou, stvorený bytostný?

⁶ Spomínaná kniha je: "Veľká pyramída odkrýva svoje tajomstvo" od Roselis von Sass.

Starý Buk: Áno, je to najvyšší tvor zo všetkých stromovníkov. Je to náš vodca a náš otec. Tak ako je planéta Zem našou matkou, strom života je otcom všetkých stromovníkov. Máme ho veľmi radi.

Bartoš: Existujú informácie, že na Zemi kedysi existovali obrovské stromy, ktoré ľudia mylne nazývajú rajske stromy. Vieš o tom niečo?

Starý Buk: Raj, ako taký, nikdy nebol na zemi, ale na Zemi bývali veľké stromy. Podľa môjho názoru boli stvorené vyššími bytosťami, ale nie som si tým istý.

Zrazu som počul hlas:

Hlas: Vďaka tomu, že kladieš takéto otázky, dostane sa ti v tejto otázke vedenia od vyšších bytostí.

Starý Buk: Ani ja neviem všetko a som relatívne mladý, ak berieme do úvahy proces vývoja Zeme. Verím, že odpovede na takéto otázky dostanete od vyšších bytostí.

Bartoš: Ešte mám otázku o utrpení a o tom, ako vo vás vzniká. Ak je napríklad strom chorý a zomrie, chápem, že to ovplyvňuje stromovníka. Je to tak aj v opačnom prípade? To znamená, že ak trpí stromovník, ovplyvňuje jeho utrpenie choroby a utrpenie stromu?

Starý Buk: Sme prepojení so stromami a oba scenáre sú možné. Utrpenie stromovníkov ovplyvňuje aj strom, ale je to strom, ktorý má väčší vplyv na stromovníkov. Strom je v tomto vzťahu dominantný, a preto môžeme stromovníkov nazvať najvernejšími strážcami stromov.

2.30. Nový priateľ

Po tomto krátkom rozhovore som sa rozhodol osloviť stromovníka, s ktorým som už predtým hovoril. Pravdepodobne si pamätáte na buka samotára. Tu je to, čo mi oznámil.

Bartoš: Ahoj, Buk.

Buk samotár: Víтам ťa, Bartoš. Chcel som ti niečo odovzdať.

Bartoš: Počúvam ťa, Buk.

Buk samotár: Cítil som lásku k tebe a tvojmu bratovi. Ďakujem. Tento cit mi ukázal, čo je priateľstvo.

Bartoš: Chceš povedať, že si predtým nevedel, čo je priateľstvo?

Buk samotár: To nebola súčasť mojej skúsenosti. Bol som samotár a necítil som priateľstvo. Najprv som k vám cítil náklonnosť a potom lásku. Ste mi veľmi blízki.

Bartoš: Chceš povedať, že sme priatelia?

Buk samotár: Ak chceš to isté, môžeme nimi byť.

Bartoš: Bude mi veľkým potešením byť tvojim priateľom.

Buk samotár: Ešte jedna vec. Dôverujem tvojim posolstvám a tvojmu vedeniu. Dôverujem ti, že o nás odhalíš pravdu. Už teraz toho vieš veľa.

Bartoš: Zmenilo sa tvoje vnímanie seba samého?

Buk samotár: Áno, cítim, že som bytosť, ktorá slúži stromu. Už sa nepovažujem za strom. Som jednoducho stromovník a toto poznanie mi stačí.

Bartoš: Chcel by si ešte niečo dodať, môj nový priateľu?

Buk samotár: Ukázali ste mi, že vzťahy s ľuďmi môžu byť plodné pre obe strany. Je úžasné, ako som sa zmenil už po niekoľkých kontaktoch s vami. Pozdravuj Tobiáša, mám ho veľmi rád. Bol to on, kto ma prvý nazval svojim priateľom. Podporujem vás oboch vo vašom poslaní. Ste vznešené bytosti.

Bartoš: Ďakujem ti Buk. Budem ťa teraz navštevovať častejšie.

Buk samotár: Objím ma na rozlúčku.

Objal som ho a vyslal mu:

Bartoš: Dovidenia, Buk, môj nový priateľu.

2.31. O možnosti zmeniť hlas

Potom som išiel za Hrabom, na ktorého som mal otázku.

Bartoš: Zdravím ťa, Hrab.

Hrab: Víтам ťa, Bartoš.

Bartoš: Chcel som sa ťa na niečo opýtať. Je to niečo, čo som si všimol u starších stromovníkoch, mladí to nemajú. Starší stromovníci niekedy menia svoj hlas. Zo začiatku mi to pripadalo mätúce a budilo to pochybnosti o autenticite kontaktu. Je to nejaká vaša schopnosť?

Hrab: Áno, môžeme zmeniť svoj hlas. Je to prirodzené. Mladí to ešte nedokážu.

Bartoš: Zaujímalo by ma, prečo máte túto schopnosť. Ľudia ju nemajú.

Hrab: Myslím si, že je to forma ochrany a dokonca maskovania. Myslím si, že skutočný úprimný stromovník nepotrebuje meniť hlas.

Bartoš: Pre mňa je to zvláštne, pretože mám pocit, že títo stromovníci, ktorí menia svoj hlas, akoby chceli niečo skryť.

Hrab: Táto schopnosť je naučená a nemyslím si, že je úplne zbytočná.

Bartoš: A na čo je to užitočné?

Hrab: Môžeme niekoho ovplyvniť iným hlasom a prinútiť ho zmeniť sa k lepšiemu.

Bartoš: Ako táto zmena hlasu funguje a čo zahŕňa?

Hrab: Náš hlas sa jednoducho mení silou našej vôle. Touto schopnosťou si môžeme napríklad získať niečiu priazeň.

Bartoš: Využívajú to všetci starí stromovníci?

Hrab: Myslím, že sa toho v určitej fáze vzdávajú.

Bartoš: Môžem teraz počuť tvoj pôvodný hlas?

Hrab: Áno, teraz si môžeš vypočúť originál. Predtým to tak nebolo.

Bartoš: Máte nejaké ďalšie schopnosti, o ktorých by sme mohli hovoriť?

Hrab: Áno, ale mám pocit, že téma našich schopností sa pomaly vyčerpáva, aspoň z môjho pohľadu. Už o nás viete veľa.

Bartoš: Ďakujem za tvoje slová.

Hrab: Ďakujem.

2.32. O runách, miestach sily a epochách

V jeden z nasledujúcich víkendových dní som išiel za Starý Bukom s otázkami.

Bartoš: Ahoj, Buk. Mám niekoľko otázok.

Starý Buk: Víтам ťa, som samé ucho.

Bartoš: Čo môžeš povedať o runách?

Starý Buk: To je písmo, ktoré pochádza od bytostného.

Bartoš: Poznajú bytosti prírody toto písmo?

Starý Buk: Záleží na stupni zrelosti.

Bartoš: Takže rozumieš runám?

Starý Buk: Áno, ale tie sú trochu iné ako tie, ktoré ľudia poznajú. Existuje veľa obmien. Ja ich nepoužívam, ale viem, že existujú. Stromovníci myslím, nepotrebujú písmo. Sú však bytosti v bytostnom, ktoré používajú runy. Ľudia sa týmito prapôvodnými runami inšpirovali od bytostných.

Bartoš: Existoval nejaký bytostný sprievodca, ktorý učil ľudí runy?

Starý Buk: Veľmi pravdepodobne, ale na túto otázku nepoznám odpoveď.

Bartoš: Čo sú takzvané miesta sily?

Starý Buk: Ide o staré miesta energetického zosilnenia.

Bartoš: Pripravili ich bytostní?

Starý Buk: Áno, na ich formovaní sa podieľali vysokí bytostní.

Bartoš: Aký je ich účel?

Starý Buk: Cieľom je spracovávanie a obnovovanie miestnych energií.

Bartoš: Môžeš povedať viac?

Starý Buk: Nahromadením energie sa vyvoláva proces premeny a osvieženia. Nie som odborník v tejto oblasti, ale takto vnímam túto tému.

Bartoš: Starajú sa o miesta sily nejake bytosti?

Starý Buk: Na tento účel sú vymenovaní osobitní strážcovia. Dbajú na to, aby spracovanie a pohyb energie boli správne.

Bartoš: Spolupracujete nejakým spôsobom s týmito strážcami?

Starý Buk: Pravdepodobne majú stromovníci predmetných energetických lokalít nejaký účel alebo úlohu, ktorá je s nimi spojená, ale nepoznám podrobnosti.

Bartoš: Je život stromových bytostí rozdelený na obdobia?

Starý Buk: Áno, jestvuje rozdelenie na obdobia. Každá éra priniesla na zem nové druhy stromov. My buky patríme k tým starším stromom a stromovníkom, ktoré sa na Zemi nachádzajú.

Bartoš: Nastane v budúcnosti nová éra stromov a stromovníkov?

Starý Buk: Veľmi pravdepodobne, ale nepoznám plány Svetla v tejto oblasti.

Po tejto odpovedi nastalo dlhšie ticho a ja som sa rozhodol osloviť oveľa mladšieho Aldaniela, aby som zistil, či má o týchto témach nejaké vedomosti. Aldaniel okamžite začal:

Aldaniel: Ja, milý Bartoš, nepoznám žiadne runy a neviem, či sú známe medzi stromovníkmi, ale som mladý a neviem všetko.

Bartoš: Vieš niečo o miestach sily?

Aldaniel: Viem, že existujú takéto miesta a nič iné.

Bartoš: Máte rozdelenie na obdobia?

Aldaniel: Som smrek a máme smrekové éry, ale ani tie nepoznám.

Bartoš: Rozosmial si ma, Aldaniel.

Po týchto slovách si ma starý Buk zavolať a naznačil, že mi chce niečo oznámiť.

Starý Buk: Runy sú v nás, ale nepoužívame ich. Niekedy, keď vidíme nejaký zápis, vieme, čo znamená, ale nezamýšľame sa nad tým, čoho sa týka. Tak je to s nami. Prepáč mi, že som si urobil dlhšiu prestávku. Musel som sa nad tým hlbšie zamyslieť a zvážiť to.

Bartoš: V tom prípade rozumejú runám aj mladšie bytosti?

Starý Buk: Mali by rozumieť, ale možno si to neuvedomujú.

Bartoš: Ďakujem.

2.33. Stromovníci o Bohu

Nasledujúci víkend sme sa s Tobiášom vybrali do lesa, aby sme sa porozprávali o Bohu. Rozhovory sme začali s Aldanielom.

Bartoš a Tobiáš: Zdravíme ťa, Aldaniel. Už je to dlho, čo sme spolu hovorili.

Aldaniel: Víтам vás, vždy sa teším na stretnutie s vami.

Tobiáš: Ako ty, Aldaniel, chápeš Boha?

Aldaniel: Mám veľmi jednoduchú predstavu. On je náš Otec, ktorý nás miluje. Som mu za to vďačný a chcem mu slúžiť.

Bartoš: Čo znamená, že Boh je náš Otec?

Aldaniel: Je plný lásky ku všetkým svojim stvoreniam. Miluje láskou, ktorú nemôžeme pochopiť, ale môžeme ju cítiť v jeho stvorení.

Bartoš: Aký je podľa teba Boh?

Aldaniel: Boh je vždy spravodlivý, múdry a vznešený. My, ako Stvorenia tohto sveta, mu môžeme slúžiť. Týmto spôsobom môžeme oplatiť Jeho lásku. Nemám veľké vedomosti o Bohu, pretože som mladá bytosť, ale viem, že v dodržiavaní Jeho zákonov môžeme nájsť pokoj a šťastie.

Bartoš: Odmeňuje a trestá podľa teba Boh?

Po chvíli.

Aldaniel: Práve som pochopil túto problematiku, že sú to opakujúce sa účinky našich činov, slov, myšlienok a citov, ktoré nám prinášajú odmenu a trest. Je v tom veľké požehnanie a spravodlivosť.

Bartoš: Takže podľa teba Pán Boh priamo neodmeňuje ani netrestá?

Aldaniel: On požehnáva tých, ktorí žijú v súlade s jeho zákonmi. Človek sa musí namáhať, aby si toto požehnanie zaslúžil.

Tobiáš: Musia sa snažiť aj stromovníci?

Aldaniel: Áno, samozrejme. Koniec koncov, ideme do hmotnosti kvôli rozvoju. Aj my máme svoje úlohy a ciele.

Tobiáš: Chcel by si k tejto téme niečo dodať pre tých, ktorí budú čítať?

Aldaniel: Človek musí vedieť, že Pán Boh existuje. Takéto presvedčenie vedie nahor. Ľudia, pamätajte na Boha, Jeho nesmiernu lásku, múdrosť, Jeho spravodlivosť a snažte sa Mu slúžiť každý deň.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme.

Priblížili sme sa k Osamelému buku.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, dnes sa rozprávame o Bohu.

Buk samotár: My, bytosti vyvíjajúce sa v tomto stvorení, nikdy úplne nepochopíme Boha. Pochopenie Boha presahuje naše schopnosti, ale vedomie, že Boh je, a že nás miluje, je pre náš ďalší vývoj kľúčové. Človek môže plniť Jeho vôľu tak, že sa prispôsobí večným zákonom Stvorenia. My, stromovníci, máme pri plnení tejto vôle väčšiu ľahkosť, pretože sme iný druh, ktorého prirodzenosťou je zosúladiť sa s Božou vôľou. Človek to, čo majú stromovníci a iné prírodné Stvorenia, musí ešte nájsť skúmaním. Človek má väčšiu slobodu, pretože má slobodnú vôľu a súzvuku s vôľou Božou sa musí ešte len naučiť.

Podišli sme k Starému Buku.

Starý Buk: Počúval som, o čom ste hovorili, a chcel by som niečo dodať. Boh je všemocný. Je ako elektrárňu, ktorá poháňa všetko, čo existuje. Jeho moc preniká všetkými svetmi a dodáva im energiu, ktorú potrebujú na svoj rozkvet. Každý z nás sa môže prostredníctvom citu spojiť s touto silou a nasmerovať ju k dobru alebo zlu. Majte na pamäti,

Ľudia, aby ste si vždy vybrali dobro. My, Stromovníci, vás to chceme naučiť, pretože sme teraz osvietenejší druh ako ľudia.

Po chvíli.

Starý Buk: Boh je náš Pán. Uvedomenie si toho z nás nerobí otrokov, ako si mnohí myslia, ale Jeho služobníkov. Služba Bohu je najčistejšou formou existencie. Prosím vás, ľudia, aby ste to pochopili a prijali, pretože len v službe možno nájsť pravé šťastie, nepodporované žiadnymi konšpiráciami ani ilúziami. Boh chce mať v človeku svojho verného služobníka, ktorý chápe a koná v rytme zákonov Stvorenia. Drahý človeče, prebuď sa a slúž Bohu celým svojím životom. Ja, Starý Buk, ťa k tomu nabádam, lebo viem, že je to pre teba prospešné a Svetlom chcené.

Stáli sme viac-menej uprostred troch stromov a ďakovali sme im za ich odkazy.

Uplynulo niekoľko dní a šli sme k Lipe a jeho stromovníkovi.

Bartoš a Tobiáš: Zdravíme ťa. Vyjadril si túžbu povedať niečo o Bohu.

Lipa: Dobrý deň. Áno, rád niečo poviem. Je pre mňa veľkou radosťou podeliť sa o to, ako vidím svet.

Tobiáš: Začni, prosím.

Lipa: Boh je spravodlivý a milosrdný. Tieto dve vlastnosti ho plne definujú. Láska a spravodlivosť sú v skutočnosti jedno, pretože láska pramení zo spravodlivosti a spravodlivosť pramení z lásky.

Tobiáš: Môžeš uviesť nejaký príklad Božej spravodlivosti a lásky?

Lipa: Láska a spravodlivosť sa nás dotýkajú každý deň. Spočívajú v možnosti vykúpiť aj tú najväčšiu vinu. Láska a spravodlivosť spočívajú v zákonoch Stvorenia, ktoré prenikli celý vesmír. Pamätajme na to a buďme za to vďační.

Tobiáš: Stojíš pri kostole. Sú si ľudia, ktorí doň chodia, vedomí toho, o čom hovoríš?

Lipa: Ľudia si to neuvedomujú. Z tejto nevedomosti sa rodí všetko utrpenie. Ľudia by mohli veľa získať, keby si túto pravdu uvedomili a prijali ju. K tomu, čo som uviedol, chcem dodať ešte niečo. V tejto spravodlivosti a láske spočíva veľká múdrosť Stvoriteľa. Je taká jednoduchá a logická, že ju ľudia možno v dôsledku tejto jednoduchosti neprijímajú ako pravdu. Božia dokonalosť je nesporná, no ľudia sa od nej vzdialili.

Tobiáš: Treba sa báť Boha?

Lipa: Myslím si, že Boha treba rešpektovať a takzvaná bázeň pred Bohom je práve vedomím tohto rešpektu. Ten, kto slúži Bohu, sa ho nemusí báť, avšak tí, ktorí mu neslúžia, môžu v strachu nájsť pravdu o tom, že blúdia.

Bartoš: Je podľa teba Boh prísny?

Lipa: Áno, samozrejme. Láska a spravodlivosť sa prejavujú aj prísnosťou. Svet je práve zasiahnutý obrovským utrpením, napríklad prostredníctvom mnohých vojen. Všetko, čo sa sveta dotýka, je spravodlivé a zároveň prísne. Boh sa nikdy neriadi podľa ľudí a ani iných stvorení, ale prejavuje sa prísnosťou prameniaca zo spravodlivosti.

Bartoš: Chceš ešte niečo dodať k dnešnej téme?

Lipa: Áno. Pamätajte na Boha, ľudia. To, že nevidíte Jeho lásku a spravodlivosť, je vaša chyba. Naučte sa prijímať spravodlivé odmeny a tresty od osudu, pretože si ich vždy plne zaslúžite.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme, Lipa.

Lipa: Ďakujem, že ste mi dali priestor na vyjadrenie.

Po mnohých ďalších rozhovoroch sme sa vrátili k rozhovoru o Bohu a tu prinášame prepis jedného z neskorších rozhovorov. Je to rozhovor so zástupcom rodiny (komunity) Bukovníkov. Tu je tento rozhovor:

Buk: Vitajte!

Bartoš: Raz si spomenul, že by si chcel hovoriť o Bohu. Spomenuli sme si na to, prišli sme práve s týmto cieľom, pretože teraz je ten správny čas.

Buk: Pán je pastierom každej bytosti, ktorá túži po vznešenosti. Pán je pastierom nášho spoločenstva, milujeme ho a chceme vždy plniť jeho vôľu.

Tobiáš: Stromovníci nemôžu padnúť a nepadli ako ľudia, takže sú vždy bližšie k Bohu. Áno?

Buk: Áno. Sme bližšie k Bohu. V našom spoločenstve Bukov je Boh na prvom mieste. Medzi ľuďmi došlo k úpadku a pojem Boha sa narušil. Ľudia hovoria, že veria v Boha, ale ich viera je pustá a prázdna. Stromovníci smútia nad osudom ľudí, ktorí si za to môžu sami.

Tobiáš: Modlíte sa aj za ľudstvo?

Buk: V tomto lese sme už roky a navzájom sa podporujeme aj modlitbou. Vieme, že modlitba má moc a vaša prítomnosť tu nás inšpiruje, aby sme sa modlili aj za ľudí.

Bartoš: Čo podľa vás charakterizuje Boha?

Buk: Boh je milosrdný, láskavý a zároveň spravodlivý. Jeho spravodlivosť je vyjadrená v Božích zákonoch. Vieme, že sú medzi ľuďmi neznáme, dúfame však, že slová vašej knihy mnohých inšpirujú k ich skutočnému hľadaniu. Chcel by som tiež povedať, že cítim, že Boh ma miluje. Cítim to celou svojou bytosťou. Som mu vďačný za to, že ma tak veľmi miluje, a chcem sa mu odvdáčiť službou. Milujem Ho zo všetkého najviac. V tomto cite nie je žiadna faloš, je v ňom len láska.

Tobiáš: Chceš na záver diskusie niečo dodať?

Buk: Áno, chcem niečo dodať. Láska, ľudia, vás dokáže zachrániť. Láska k Najvyššiemu. ⁷On je ten, kto vykoná Súd na zemi, a ten čas je veľmi blízko. Vieme, že musíte zažiť utrpenie. Spoznajte lásku Boha v jeho zákonoch, v jeho spravodlivosti a milosrdenstve. Nech vás Pán Boh vedie k pravému poznaniu. K poznaniu seba samých, sveta okolo vás a Boha. Budte požehnaní na svojej ceste.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme.

Buk: Som vám vďačný, že ste za mnou prišli. Mám vás rád!

2.34. Stromovníci o pokore

Po nejakom čase sme sa vybrali k stromovníkom, aby sme sa s nimi porozprávali o pokore. V prvom rade sme išli k Lipe. Tu sú postrehy stromovníka z Lipy:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Lipa. Chceli sme sa s tebou dnes porozprávať o pokore.

Lipa: Dobrý deň, áno, som pripravený poskytnúť vám svoje poznatky.

Bartoš: Čo je podľa teba skutočná pokora?

⁷ Ide o takzvané "posledné časy". Súd na zemi už prebieha.

Lipa: Byť pokorný je prirodzený stav každej živej bytosti. Ľudské bytosti získavajú pokoru prostredníctvom správneho rozvoja.

Tobiáš: Môžeš povedať viac?

Lipa: Správnym vývojom sa zvyšuje aj poznanie. Spolu s poznaním sa prirodzene zvyšuje aj pokora. Ak u niekoho vidíme nedostatok pokory, môžeme z toho vyvodiť, že tento človek má aj málo poznania.

Tobiáš: Ako sa prejavuje pokora?

Lipa: Prejavuje sa tým, že si človek uvedomuje svoju krehkosť a malosť tvárou v tvár Božej veľkosti. Pokorný človek nie je namyslený a nebúri sa proti osudu. Pokorný človek prijíma to, čo mu osud dáva, s dôverujúcim srdcom a prijatím.

Bartoš: Ako hodnotíte úroveň pokory medzi ľuďmi?

Lipa: Ľudia nerozumejú pokore. Chýba im akékoľvek poznanie sveta okolo nich a seba samých a len človek s pokorným srdcom je schopný prijať Pravdu.

Bartoš: Ako možno prehľbiť pokoru?

Lipa: Tým, že sa vo svojom každodennom živote priblížite k Bohu. Tým, že sa naučíte skutočne modliť. Ľudia sa nevedia modliť a práve modlitba nám ukazuje, kto sme. Naučiť sa skutočne modliť je dôležitým krokom na ceste k získaniu pokory. Dôležité je tiež učiť sa správne zo životných skúseností. Učenie sa tomu na našej každodennej ceste tiež zvyšuje našu pokoru.

Zdalo sa, že stromovník Lipy trochu „pohasol“. Prišiel starší opatrovník – vyšší strážca, aby Lipovi pomohol s jeho vyjadreniami.

Bartoš: Vyšší strážca, môžeš niečo dodať?

Vyšší strážca: Lipa má slabší deň, ale môžem pokračovať. Pokoru si želá Boh. V skutočnosti je to náš prirodzený stav. Prostredníctvom pokory sa rozvíjajú naše ďalšie cnosti i pravé vlastnosti ducha. Duchovný vývoj by mal viesť k rozvoju pokorného srdca bez domýšľavosti, pýchy a márnivosti. To, že človek stratil pokoru, je jeho vina.

Tobiáš: Je niečo, čo by si dodal na záver, Vyšší strážca?

Vyšší strážca: Áno, iba pokorné srdce je schopné správneho rozvoja. Pokora je jedným zo základov duchovného života a každý, kto sa chce skutočne rozvíjať, by si to mal uvedomovať. Buďte pokorní, ľudia, a budete aj hodnoverní a pravdiví. Práve pokora z vás vyformuje ľudí, ktorých chce Svetlo.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujem Lipa, aj tebe Vyšší strážca.

Potom sme sa vybrali k Starému Topoľu. Na začiatku sme mu prečítali postrehy o pokore od Lipy a Vyššieho strážcu a začali sme rozhovor.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, čo by si mohol dodať k tomu, čo sme čítali?

Starý Topoľ: Len pokorný človek môže skutočne slúžiť Bohu hodnoverným vyjadrením seba samého, svojej láskypnej povahy. Práve pokorný človek sa rýchlejšie učí zo skúseností vlastného života. Učí sa zo svojich chýb a smeruje nahor k osvieteným výšinám. Iba v pokore sme sami sebou. Rozvíja nás a posilňuje.

Tobiáš: Martin Luther raz povedal: "Pravá pokora nevie, že je pokorná. Keby to vedela, bola by pyšná na takú vznešenú cnosť." Čo si o tom myslíš?

Starý Topol: Skromný člověk sa tým určite nechváli. Je len málo skutočne pokorných ľudí, ktorí si to plne uvedomujú. Na určitom stupni vývoja a zrelosti to však už môžeme vedieť. Povedal by som, že je užitočné to vedieť a zároveň nebyť pyšný a nevyvyšovať sa nad iných. Svetlo chce, aby sme rozlišovali a rozpoznávali svoje osvietené cnosti. Najprv však musíme dosiahnuť určitú úroveň rozvoja, pretože vystatovanie sa našimi osvietenými kvalitami nie je žiaduce. Nezabúdajme preto na skromnosť a svoje osvietené vlastnosti nechajme pred ostatnými skryté. Pán Boh, ktorý vidí v skrytosti, to ocení a nám to stačí.

Bartoš: Ľudia často nerozumejú pokore a zamieňajú si ju s poddajnosťou. Aký je rozdiel medzi pokorou a poddajnosťou?

Starý Topol: Rozdiel je veľmi zreteľný. Poddajný človek si neváža sám seba. Nechá sa ponížovať druhými. Aj pokora je formou poddajnosti, ale len pred Bohom a jeho dokonalými zákonmi. Pokora uznáva Boha a je si vedomá svojho miesta vo stvorení. Na druhej strane poddajnosť si nie je vedomá svojej hodnoty. Poddajní ľudia sú často nešťastní práve preto.

Tobiáš: Je niečo, čo by si dodal na záver?

Starý Topol: Pozemský človek musí nájsť pokorné srdce. To mu chýba najviac. Musí ho nájsť, ak si chce zachovať svoju úlohu vo stvorení. Či to človek dosiahne, neviem. Utrpenie je hlavným učiteľom pokory a ja som toho názoru, že práve vo veľkom utrpení si moderný človek na tejto planéte vytvorí svoje pokorné srdce. Verím, že mnohým ľuďom sa to podarí. To, milí Bartoš a Tobias, z celého srdca želám ľudským dušiam. Ďakujem.

2.35. Rozhovory s Vyšším strážcom

Od nášho posledného rozhovoru uplynulo niekoľko dní. Napadlo veľa snehu a počasie neprialo prechádzkam. Istý čas mi bytosti, ktoré som nazýval vyššími strážcami, oznamovali, že mi chcú o sebe niečo povedať. Len na okraj, názov "Vyšší strážcovia" je trochu zavádzajúci. Myslím si, že "strážcovia alebo opatrovníci stromovníkov" ako výraz pre tieto bytosti by bol vhodnejší. Zvykol som si však na to a zostanem pri starej forme ich označovania. Už vieme, že sú to mužské bytosti.

Vybral som sa k Topolu, aby som sa porozprával s vyšším správcom.

Bartoš: Zdravím ťa, vyšší strážca, už dlho nám chceš niečo povedať. Odpusť mi, že som k tebe prišiel až teraz. Napadlo veľa snehu a okolnosti tomu nepriali.

Vyšší strážca: Víťam ťa.

Bartoš: Čo si nám chcel povedať?

Vyšší strážca: Začal by som tým, že starostlivosť je hlavným aspektom služby v stvorení. Tak ako sa Bytosti prírody starajú o rôzne časti prírody, tak ako sa stromovníci starajú o stromy, staráme sa o nich aj my. Našou úlohou je podporovať stromovníkov v rozvoji. Robíme to z čistej lásky. Starostlivosť je našou prirodzenosťou, našou vnútornou potrebou. Pán nás obdaril takým spôsobom, že nám to prináša potešenie.

Bartoš: Odkiaľ pochádzate?

Vyšší strážca: Pochádzame z kruhu bytostného, ale nie z úrovne, z ktorej pochádzajú stromovníci. Sme z o niečo vyššej úrovne. Vo stvorení je celý rad strážcov a my, strážcovia stromovníkov, sme jedným z mnohých druhov.

Bartoš: Vy sa vyvíjate?

Vyšší strážca: Áno, môžeme postúpiť na vyššiu úroveň. V bytostnom kruhu, z ktorého pochádzame, sa staráme aj o stromovníkov. Zostupujeme na ich základnú úroveň a na našu, o niečo vyššiu úroveň, ideme odpočívať.

Bartoš: Aj ty sa vyvíjaš ako stromovník a prechádzaš do semienka v hmote?

Vyšší správca: Nie. Nie je chcené hovoriť o takýchto podrobnostiach.

Bartoš: A máte aj mentorov, sprievodcov?

Vyšší strážca: Máme intuitívne vedenie a to nám v podstate stačí. Niekedy k nám ešte zostupujú vyšší opatrovatelia a dávajú nám rady, ale je to zriedkavé.

Bartoš: Chceš na záver ešte niečo povedať?

Vyšší Strážca: Chceme, aby o nás ľudia vedeli. Na svete je hŕstka ľudí, ktorí o nás vedia. To, čo som vám dnes oznámil, je plne postačujúca informácia.

Bartoš: Ďakujem, Vyšší strážca, za tvoje správy.

Vyšší strážca: Rado sa stalo. Pokračujte. Svedčte ľuďom o nás.

Po návrate domov sa mi vynorilo niekoľko otázok. Rozhodol som sa, že ráno pôjdem k topoľu a skúsím sa na ne spýtať Vyššieho strážcu stromovníkov.

Bartoš: Opätovne ťa zdravím, pestún stromovníkov.

Vyšší Strážca: Srdečne ťa vítam.

Bartoš: Po poslednom rozhovore sa objavilo niekoľko otázok. Dostal som signál, aby som ich položil.

Vyšší strážca: Počúvam.

Bartoš: Ste o pol stupňa vyššie ako stromovníci? Pomocníci pozemských ľudí sú o pol stupňa vyššie.

Vyšší strážca: Áno, Bartoš, sme o pol stupňa vyššie ako stromovníci. Sme očividne vyspelejší a sme na o niečo vyššej hmotnej úrovni. To však nebráni stromovníkom, aby nás videli a počuli.

Bartoš: Patríte k stvoreným bytostným, to znamená k tým, ktorí majú plnú zrelosť od svojho počiatku? Alebo sa musíte vyvíjať ako stromovníci alebo pozemskí ľudia?

Vyšší strážca: Tí, ktorí sú nad nami, sú stvorené bytosti. My sme však vstúpili do hmoty, aby sme zdokonalili svoj dar starostlivosti. V tomto chápaní, ktoré si predložil, teda patríme k vyvíjajúcim sa bytostiam.

Bartoš: Viem, že každý z vás má pridelený určitý sektor so stromami, o ktoré sa má starať. Aký je veľký a koľko má stromov?

Vyšší strážca: V mojom prípade sa starám o stromy v oblasti cestičky, po ktorej každý deň chodíš. Zahŕňa niekoľko desiatok stromov a stromčekov. V lese je väčšia hustota stromov, takže sektory jednotlivých správcov sú primerane menšie.

Bartoš: Staráš sa v tomto sektore o všetky druhy stromov?

Vyšší ošetrovateľ: Áno, nezáleží na tom, či sú to javory, duby alebo smrek. Starám sa o všetky.

Bartoš: Ďakujem, chceš niečo dodať?

Vyšší strážca: Ak bude vôľa Svetla rozšíriť toto poznanie, ozveme sa ti. Pre dnešok to stačí. Ďakujem za rozhovor.

2.36. O talentoch

Vzhľadom na to, že som sa nachádzal pri Starom Topoli, rozhodol som sa, že tento čas využijem na to, aby som sa s ním porozprával o talentoch. Telefonicky som sa spojil s Tobiášom, ktorý bol v tom čase v práci.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Starý Topol'.

Starý Topol': Vítam vás, bratia.

Tobiáš: Chceli sme hovoriť o talentoch.

Starý Topol': Talenty sú veľmi dôležitým aspektom vývoja. Mali by sme ich považovať za dary od Svetla. Je povinnosťou každej bytosti ich rozvíjať.

Tobiáš: Aké talenty rozvíjajú stromovníci?

Starý Topol': Nemáme talenty ako ľudia, ale schopnosti, ktoré rozvíjame. Vy ich už poznáte.

Bartoš: Podľa nášho názoru nie všetko, čo ľudia nazývajú talentmi, sú v skutočnosti talenty od Boha. Napríklad talenty športovcov.

Starý Topol': Áno, Bartoš. Talenty od Boha sú tie, ktoré inšpirujú ostatných ku konaniu dobra, vzbudzujú úctu ku kráse a zušľachťujú celé ľudstvo. Takzvané talenty športovcov sú len zručnosti, ktoré dotýčný športovec rozvíja.

Tobiáš: Skutočnosť, že ľudia nazývajú schopnosti športovcov talentmi, svedčí o páde človeka a je Svetlom nechcená.

Starý Topol': Áno, Tobiáš. V tomto bode máš pravdu. Človek padol a jeho chápanie je chybné. To sa týka tak aspektu talentov, ako aj iných oblastí života.

Bartoš: Odkiaľ sa berú talenty?

Starý Topol': Všetky talenty sú darom od Boha. Každý duchovný alebo bytostný zárodok, ktorý začína svoju existenciu, je nimi obdarený. To, že ich nerozvíja, je jeho chyba.

Tobiáš: Dokážete vy, stromovníci, rozpoznať v ľuďoch talenty?

Starý Topol': Áno, môžeme. Je však lepšie, ak ich človek objaví sám. Preto sa oplatí ich rozvíjať a pomaly objavovať.

Bartoš: Chcel by si na záver tohto krátkeho rozhovoru ešte niečo dodať?

Starý Topol': Rozvíjajte sa ako ľudia a objavte svoje talenty. Každý z vás dostal čas, aby ich rozvíjal, tak sa prebudte z duchovného spánku. Rozvíjanie vašich talentov vám prinesie len výhody, duchovné výhody, pretože len to, čo posilňuje a rozvíja ducha, je prospešné.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme.

2.37. O Božej vôli

Popoludní toho istého dňa sme išli do lesa, aby sme sa so starým bukom porozprávali o Božej vôli.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, dnes sme chceli hovoriť o Božej vôli. Aká podľa teba je?

Starý Buk: Božia vôľa je to, čo sa Mu páči, a to, čo je Ním chcené. Jeho vôľu môžeme rozpoznať v Jeho zákonoch. Preto je také dôležité poznať Božie zákony. Ľudia poznajú pozemské zákony a snažia sa ich dodržiavať. Žiaľ, nepoznajú Božie zákony a nevedia, ako ich dodržiavať.

Bartoš: Môže sa Božia vôľa zmeniť?

Starý Buk: Podľa môjho názoru je Božia vôľa nemenná. Boh však môže byť priaznivejší voči niekomu, kto sa kajal. Boh tiež môže zmeniť rozhodnutie voči ľuďom, ale toto rozhodnutie vždy rezonuje s Božou vôľou. *(Po chvíli uvažovania)* Môžem niečo dodať?

Bartoš a Tobiáš: Prosíme.

Starý Buk: Plnenie Božej vôle je najkrajšou a najvyššou povinnosťou každého z nás. Buďme si vedomí svojej zodpovednosti voči Božím zákonom. Keď ich dodržiavame, sme v súlade s Jeho vôľou. Tieto zákony sú výrazom Božej spravodlivosti a lásky. Sú jednoduché a dokonalé. Ešte jednu vec by som chcel povedať...

Bartoš a Tobiáš: Prosíme!

Starý Buk: Je veľa ľudí, ktorí plnia Božiu vôľu a nepoznajú zákony. Plnia ju intuitívne, pretože počúvajú svoje srdce. Takíto ľudia sú nášmu Pánovi veľmi blízki, a aj preto ich štedro obdarúva šťastným životom. Ako som teraz povedal, je to dôležité, pretože mnohí znalci zákonov na to zabúdajú. Plniť Božiu vôľu znamená konať dobro každý deň. Dobro, ktoré obšťastňuje alebo aj prísne trestá. Plnenie Božej vôle totiž vždy prináša úžitok druhému. Práve v tom sa prejavuje dobro, o ktorom som hovoril.

Tobiáš: Je niečo, čo by si dodal na záver?

Starý Buk: Dal som vám posolstvá, ktoré sú čisté a pravdivé. Sú pravdou môjho srdca.

Tobiáš: A čo by si ešte chcel povedať čitateľom?

Starý Buk: Teraz je Božou vôľou očistiť planétu od všetkej temnoty. Tento proces nebude pre ľudí jednoduchý, ale je nevyhnutný, pretože bez neho nebude žiadna Nová Zem, žiadne Božie kráľovstvo na nej.

2.38. O priateľstve stromovníkov s ľuďmi

Lipa, jej stromovník, už dlho chcel hovoriť o našom priateľstve, o priateľstve stromovníkov s ľuďmi. Tu je prepis rozhovoru.

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, vyjadril si želanie hovoriť o priateľstve stromovníkov s ľuďmi. Prosím, neváhaj a začni.

Lipa: Vitajte! Priateľstvo je pre mňa veľmi dôležité. Najdôležitejšou vecou je pre mňa Boh a potom, okrem iného, priateľstvo. Verím, Bartoš a Tobiáš, že naše priateľstvo bude inšpiráciou pre ostatných ľudí. Pevne verím, že v budúcnosti bude priateľstvo medzi ľuďmi a stromovníkmi opäť bežné.

Bartoš: Máme ťa veľmi radi, Lipa, a si jeden z našich priateľov. Nevie, či som od nejakého človeka dostal takú podporu ako od teba.

Lipa: Vždy ťa podporujem Bartoš a vždy chcem tvoje dobro. Ďakujem, že ma navštevuješ a objímaš.

Bartoš: Čo by sa podľa teba muselo stať, aby sa priateľstvá medzi stromovníkmi a ľuďmi stali bežnejšími?

Lipa: Vôľa stromovníkov je, aby sa k nám ľudia priblížili. Najskôr je však potrebné, aby sa ľudstvo prebudilo a vydalo sa na cestu Pravdy a Lásky. Verím, že tento čas príde a my budeme opäť bratmi, ako sme boli kedysi. Priateľstvo je dar a ja som veľmi rád, že mám takých priateľov, ako ste vy dvaja.

Bartoš: Na stránkach tejto knihy som chcel vyjadriť, že priateľstvo so stromovníkmi je veľmi prospešné pre rozvoj. Podpora a sila, ktorú toto priateľstvo poskytuje, je neoceniteľná. Som rád, Lipa, že mám takých priateľov, ako si ty, a tiež pevne verím, že takéto priateľstvá budú v budúcnosti častejšie.

Lipa: Môžem ešte niečo dodať?

Tobiáš: Samozrejme.

Lipa: Existuje veľa priateľstiev, ktoré nevydržia skúšku časom. Dúfam, Bartoš a Tobias, že naše priateľstvo túto skúšku vydrží.

Tobiáš: A chcem povedať, že nebyť Bartošovho daru, nemal by som k vám taký vzťah a myslím, že by som vás nemohol nazvať priateľmi. Cítim od vás, stromovníci, obrovskú podporu. Ďakujem vám za ňu!

Bartoš: Chcete na záver niečo dodať?

Lipa: Vôľou stromovníkov je, aby sa s nimi ľudia zblížili a nadviazali s nimi priateľstvo. Aj Svetlom je to chcené a ja pevne verím, že časy skutočných priateľstiev medzi stromovníkmi a ľuďmi nakoniec prídu. Ďakujem vám, bratia, za vaše verné priateľstvo. Lúbim vás a vždy vás podporujem.

2.39. O múdrosti

Tentoraz sme sa vybrali k Starému Buku s otázkou o múdrosti:

Bartoš a Tobias: Dobrý deň, chceli sme sa ťa opýtať na múdrosť. Odkiaľ pochádza múdrosť?

Starý Buk: Všetka múdrosť sveta pochádza zo Svetla. Aby sme však dosiahli múdrosť, musíme sa vyvíjať. My, stromovníci, máme v súčasnosti viac múdrosti ako ľudia, ak by sme mali tieto dva druhy všeobecne porovnať. Na príklade ľudí vidíme, že vzdialovanie sa od Svetla spôsobuje nielen zánik múdrosti, ale dokonca aj hlúposť. Poznávacie obzory sa tak znižujú a človek prestáva vnímať múdrosť iných, ba dokonca aj Pravdu. Múdrosť by mala mať prvoradú hodnotu, pokiaľ ide o jednotlivé národy, ako aj o svet, ako celok. Tým chcem povedať, že vodcovia by mali viesť zástupy svojou múdrosťou.

Bartoš: Prečo sú, podľa teba, múdri ľudia tak často napádaní?

Starý Buk: Je to syčanie temnoty, ktorá nenávidí Svetlo a múdrosť, ktorá z neho pochádza. Ľudia, ktorí útočia na múdrosť iných, sú práve nevedomým nástrojom temnoty.

Tobiáš: Chcel by si ešte niečo dodať?

Starý Buk: Ľudia, rozvíjajte svoju múdrosť tým, že zažijete a spoznáte Pravdu. Nezabúdajte na ňu, aby ste nespádli do pasce márnivosti a pýchy. Mnohí, ktorí už dosiahli určitú úroveň múdrosti, sa do tejto pasce dostali. Je chcené, aby bol človek v novom Kráľovstve, ktoré chce Boh, múdrou bytosťou, a to, samozrejme, želim celému ľudstvu.

Bartoš a Tobias: Ďakujeme!

Starý Buk: Chcel by som dodať ešte niečo. Múdrosť prichádza časom a často na ňu treba čakať celý život. Avšak prežité skúsenosti, ktorým plne rozumieme, už prinášajú základ pre konečnú múdrosť. Preto si uvedomme, že to nepríde ihneď, ale vedomým prežívaním sa k tomuto cieľu približujeme.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za tvoju múdrosť!

Starý Buk: Ďakujem. Budte zdraví.

2.40. Posledná inkarnácia

Išli sme za starým Bukom, ktorý nám potvrdil dobré správy:

Bartoš a Tobiáš: Po poslednom stretnutí, keď si hovoril o múdrosti, sme pocítili obrovskú radosť. Chcel by si o tom niečo povedať?

Starý Buk: Áno. Svetlo uznalo, že som splnil poslednú úlohu, ktorú som mal v hmotných ríšach, a moja súčasná inkarnácia je moja posledná. Cítim, že toto splnenie má dva aspekty. Po prvé, odovzdal som vám múdrosť a pravdu v príhovoroch a po druhé, miloval som vás ako skutočných ľudských priateľov. My starší stromovníci potrebujeme viac času na budovanie priateľstiev. Som rád, že tento čas dozrel pred dokončením knihy.

Bartoš: Na začiatku som cítil, že sme si veľmi vzdialení, ale s každým ďalším rozhovorom som cítil, že sme si bližší, a som veľmi rád, že čoskoro budem mať rozvinutého priateľa v bytostných oblastiach.

Zablahoželali sme a objali sme nášho priateľa.

2.41. O ročných obdobiach

Potom sme sa starého buka opýtali na ročné obdobia.

Bartoš: Ako ročné obdobia ovplyvňujú vaše aktivity?

Starý Buk: Závisí to od druhu stromovníka, ale všeobecne platí, že na jar, v lete a na jeseň sme aktívni a v zime odpočívame.

Bartoš: Dohliadaš na proces jarného rastu?

Starý Buk: Tento proces rastu dopĺňame. Vďaka nám sa strom vyvíja a rastie rýchlejšie.

Tobiáš: Ako sa prejavuje vaša činnosť?

Starý Buk: Samozrejme nechceme prezrádzať podrobnosti, pretože nie je vôľou Svetla hovoriť o všetkom, ale môžem povedať, že jednoducho posilňujeme energiu rastu, energetickou podporou.

Po chvíli dodal.

Starý Buk: Chcel som dodať ešte niečo. Žijeme v rytme ročných období. Sú hnacím motorom nášho vývoja. Každé ročné obdobie alebo rok nás posúva o niečo vyššie na rebríčku vývoja. Sme vďační, že Svetlom je to takto v hmote usporiadané, pretože vďaka tomu môžeme sa rýchlejšie rozvíjať a rásť. Svetlo nám dáva priestor na rozvoj a ročné obdobia sú veľkým požehnaním pre všetkých stromovníkov.

2.42. O čistote

Opäť sme sa obrátili na starého Buka, aby sme sa s ním porozprávali o čistote. Tu je prepis rozhovoru:

Bartoš a Tobiáš: Ahoj, Starý Buk. Čo môžeš povedať o čistote?

Starý Buk: Čistota spolu s pokorou je základom duchovného rozvoja. Kto nedosiahol vnútornú čistotu, nebude schopný kráčať po ceste k Svetlu. Starostlivosť o vnútornú čistotu by mala byť duchovnou prioritou každej bytosti, ktorá sa chce rozvíjať.

Bartoš: Čo môže bytosť získať z väčšej vnútornej čistoty?

Starý Buk: Väčšia čistota znamená predovšetkým väčšiu ochranu. Temné bytosti sa nebudú môcť tak ľahko priblížiť k tomu, ktorý je vnútorne čistý. Po lúči čistoty prúdi aj lúč lásky, takže ten, kto je vnútorne čistý, je schopný skutočne milovať. Vďaka vnútornej čistote k sebe pritiahneme ďalšie svetlé bytosti, rovnako čisté a slúžiace Svetlu.

Bartoš: Môžeš poradiť, ako sa môžete vnútorne očistiť?

Starý Buk: Existuje mnoho techník, ako sa očistiť od negatívnych energií. Tá, ktorú používate vy, je veľmi účinná. Spojili ste ju s uzemňovaním a vracaním negatívnych energií do zeme. Očisťovanie uľahčuje aj každodenné otváranie sa sile Svetla prostredníctvom modlitby s vďačným a pokorným srdcom.

Tobiáš: Kontakt s prírodou tiež pomáha, však?

Starý Buk: Áno, Tobiáš. Príroda rezonuje s čistotou, a preto kontakt s ňou podporuje vnútornú očistu. V skutočnosti stačí krátka prechádzka v lese a človek sa stane oveľa čistejším.

Bartoš: Ľudia často hovoria o čistote srdca, ale aj o čistote mysle. Mohol by si o tom niečo povedať?

Starý Buk: To súvisí s vašou vôľou a chcením. Ak tvoja vôľa alebo duchovné chcenie rezonuje s čistotou, potom tvoje srdce vyžaruje túto čistotu, a tak máš aj čisté myšlienky v mysli. Neodporúčal by som žiadne praktiky, ktorých cieľom je očistiť vaše myšlienky a myseľ, ktoré sú neprirodzené. Starostlivosť o vnútornú čistotu vášho srdca prostredníctvom dobrého a čistého chcenia je úplne postačujúca a automaticky očisťuje myseľ.

Tobiáš: Chceš niečo dodať na koniec?

Starý Buk: Pamätajte na čistotu svojich srdc. Keď sa o ňu budete starať, váš život sa stane odrazom tejto čistoty. Len čo bude vaša vnútorná vôľa čistá, okamžite budú nasledovať čisté myšlienky, slová a činy. Takto bude práca na sebe jednoduchšia a povedie k čistým, svetlým duchovným sféram.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme.

2.43. Otázky stromovníkov ľuďom

Hlavným cieľom tejto knihy je priblížiť ľuďom stromovníkov, ako aj samotné stromy. Aby ste sa s niekým zblížili, musíte sa jednoducho lepšie spoznať. Doteraz sme kládli otázky stromom, teraz sme sa rozhodli vymeniť si úlohy a pokúsiť sa odpovedať na otázky stromovníkov ľuďom. Tu sú prepisy rozhovorov, ktoré sme viedli:

Tu sú otázky od Aldaniela:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň.

Aldaniel: Dobrý deň, prečo je človek taký tvrdohlavý a neustále niečo očakáva od Svetla? Ved' on je ten, ktorého služba by mala spĺňať Jeho očakávania. Vždy ma to prekvapí a som tým zaskočený.

Tobiáš: Súvisí to s pádom človeka a rozvojom len rozumu. Jedným z jeho dôsledkov je, že človek by chcel stále brať bez toho, aby niečo dával. Až keď človek vstúpi na duchovnú cestu, začne pomaly slúžiť Bohu v radostnom dávaní a čoraz viac prežíva slová, že "v dávaní dostávame".

Bartoš: Chcel by som dodať, že človek svoju dobrú duchovnú túžbu, ktorá vždy rezonuje s Božou vôľou, premenil na intelektuálne požiadavky a žiada len pohodlie a materiálne dobré. Nevidí, že on, ako tvor, by mal a musí aj niečo dávať. Týmto spôsobom sa človek vylučuje zo skupiny bytostí, ktoré v radosti slúžia Svetlu.

Aldaniel: Vaša odpoveď sa mi veľmi páči, teraz ju plne chápem. Mám ešte jednu otázku. Prečo sa človek nechce pokúsiť dostať z bahna, v ktorom sa ocitol?

Bartoš: Je to spôsobené tým, že človek ani nevidí, že je v bažine. Myslí si o sebe, že je cenný, hoci v skutočnosti v očiach Svetla nemá žiadnu hodnotu.

Tobiáš: Je tiež vinný z duchovnej lenivosti, ktorú si pestoval po tisícročia a ktorá mu neumožňuje duchovný pohyb. V dôsledku toho tiež odmieta a zosmiešňuje Pravdu, čím premrháva šancu na spásu.

Aldaniel: Ďakujem vám za tieto odpovede, sú veľmi múdre.

Bartoš: Máš ešte nejaké otázky?

Aldaniel: Má podľa vás človek ešte nejakú šancu na celkový duchovný rozkvet na zemi?

Bartoš: Myslím, že táto otázka je otázkou pre Svetlo. Stále môžeme veriť, že existuje šanca. Myslím si, že nádej na Božie kráľovstvo na zemi musí byť v nás stále živá. Ale chýbajúca pohyblivosť duchov, ľudí na zemi, tomu neprospieva.

Tobiáš: Keby som tomu, čo sa pýtaš, neveril, prestal by som robiť to, čo robím.

Aldaniel: Nemám žiadne ďalšie otázky. Som veľmi spokojný s vašimi odpoveďami.

Ďalšie otázky položil Buk Samotár:

Buk samotár: Pozdravujem vás. Ako môže človek pred Bohom neustále ospravedlňovať svoj zlý postoj? Ako sa to opovažuje robiť, keď je jeho vina zjavná?

Tobiáš: To, čo si povedal, neplatí pre všetkých ľudí, ale pravdepodobne pre väčšinu. Podľa môjho názoru je príčinou márnivosti, ktorá spôsobuje tvrdohlavosť, a tiež slepá viera, falošné názory a predstavy o Bohu, ktoré ľuďom lichotia a spôsobujú, že žijú vo falošnom sebaopovýšovaní.

Bartoš: Chcel by som dodať, že človek si jednoducho často neuvedomuje mnohé zlé skutky, ktoré pácha. Človek vďaka svojmu nevedomiu nerozlišuje, čo je dobré a čo zlé, a niekedy, hoci si je vedomý svojej viny, radšej sa stane pokrytcom ako by sa mal postaviť tvárou v tvár nepríjemnej pravde o sebe.

Buk samotár: Prečo sa ľudia radi označujú za veriacich v Boha, ale v skutočnosti mu nerozumejú alebo nechcú rozumieť? Je to pre mňa nepochopiteľné.

Bartoš: Myslím si, že ľudia pristupujú k téme viery povrchno. Často si tiež človek myslí, že rozumie Bohu, hoci v skutočnosti o ňom nič nevie. To, že žije v takejto nevedomosti, neospravedlňuje jeho veľkú vinu.

Tobiáš: Človek s obľubou stavia pred seba štít z pekných slov, ktorými zakrýva svoju vnútornú prázdnotu. Takto sa stáva pokrytcom, ako už spomínal Bartoš.

Buk samotár: Dost' bolo mojich otázok. Ďakujem vám za vaše odpovede, ktoré mi veľmi pomohli pochopiť ľudstvo.

Ďalšie otázky položil Starý Buk:

Starý Buk: Prečo je človek taký namyslený, že sa nazerá na seba ako na Boha, na najvyššieho?

Bartoš: Človek sa často vyhlasuje za najvyššieho, t. j. Boha, a tvrdí, že je to uskutočnenie pravdy. Nie je to však realizácia pravdy, ale len uspokojenie márnivej potreby stať sa veľkým vo vlastných očiach a v očiach iných. Príčinou je márnivosť a pýcha. Je to veľmi smutné a v dnešnej dobe veľmi časté.

Starý Buk: Ďakujem. Chce Tobiáš niečo dodať?

Tobiáš: Je to spôsobené aj falošnými názormi - napríklad Luciferovými pascami, ktoré sa dajú stupňovať: "Boh je všade, Boh je všetko, čo je, a keďže je všetko, čo je, je aj vo mne, čo znamená, že aj ja som Boh." Veriť takýmto názorom je veľmi lákavé a mnohí do tejto pasce temnoty padajú.

Starý Buk: Existuje nejaký spôsob, ako môže človek odmietnuť tieto iluzórne názory, ktoré ste spomenuli?

Tobiáš: K tomu vedie len pokora, ktorej sa človek naučí počas nadchádzajúceho utrpenia posledného súdu, ktoré teraz prežívame.

Bartoš: Odmietnuť takéto pohodlné názory je veľmi ťažké a vyžaduje si to veľkú mieru úprimnosti voči sebe samému. Človek musí dozrieť, uvidieť, že je to márnivosť a duchovná pýcha. Ak to uvidí, začne sa hanbiť za to, čomu veril a o čom presviedčal ostatných.

Starý Buk: Vaše postrehy sú veľmi čisté a súhlasím s nimi.

Bartoš: Chceš sa ešte niečo spýtať?

Starý Buk: Prečo, podľa vás, človek zabudol na prírodu, na kontakt s prírodou?

Tobiáš: Pretože si vytvoril iné životné priority než duchovný rozvoj, ktoré ho odvádzajú od cesty k Svetlu, ku ktorému je príroda bránou.

Bartoš: Pretože človek sa na svet pozerá len materialisticky a prehliada neviditeľné hodnoty a výhody, ktoré mu dáva kontakt s prírodou.

Starý Buk: Veľmi múdre a výstižné. Som na vás hrdý. Myslím, že to stačí.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujem ti za tvoje otázky, na ktoré si už určite poznal odpovede.

Starý Buk: Áno, ale vaše postrehy sú čisté a ja som bol na ne zvedavý.

Nasledujúci deň sme najprv išli k Javoru. Tu sú jeho otázky:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, Javor.

Javor: Zdravím vás! Prečo sa ľudia tak zriedkavo usmievajú? Veď úsmev je krásny dar a nevyžaduje si veľa úsilia.

Bartoš: Úsmev by mal byť vždy odrazom vnútornej radosti. Samotný úsmev môže túto vnútornú radosť prebudiť. V mnohých prípadoch je to však veľmi ťažké. Mnohí ľudia majú vo svojom vnútri len prázdnotu, a hlavne preto sa neusmievajú.

Javor: Tobiáš, chceš niečo dodať?

Tobiáš: Človek, ktorý sa duchovne rozvíja, postupne získava viac radosti, a tým aj viac úsmevu a nadšenia zo života. Ľudia sa však duchovne nerozvíjajú, a preto v nich nie je vnútorná radosť. Niekedy sa tak objavuje nečistý úsmev z nízkych hlúpostí alebo ubližovania a zosmiešňovania druhých.

Javor: Ďakujem za tieto odpovede, veľa mi ukázali. Môžem sa spýtať ďalšiu otázku?

Bartoš: Počúvame.

Javor: Prečo sa ľudia tak často spájajú bez skutočnej lásky?

Tobiáš: Pretože často konajú nerozvážne a vyberajú si partnera na celý život z rozumu. Často je v tom však vyššie dobro, pretože takzvaný karmický vzťah ponúka mnoho lekcií a príležitostí na odčinenie viny.

Bartoš: Myslím si, že je potrebné povedať aj to, že vzťahy sa často budujú z vypočítavosti alebo kvôli materiálnemu zisku. Mnohí ľudia hľadajú partnera, aby mohli viesť pohodlný život bez duchovného pohybu.

Javor: *(smutne sa opýta)*: Klesol človek tak hlboko, že úplne zabudol na Boha? Túto otázku kladiem preto, lebo často vidím ľudí, ktorí vo svojom vnútri nemajú nič.

Bartoš: Odpoveď na tvoju otázku je väčšinou áno. Je to smutná pravda, ale napriek tomu by sme mali dúfať, dúfať, že bude stále viac ľudí plných lásky a viery.

Tobiáš: Mnohí ľudia majú Boha len na perách, ale vo svojom vnútri mu nepripravili chrám. Preto máš pravdu, keď hovoríš o našom hlbokom páde.

Javor: Ďakujem za vaše odpovede. Budem sa teda modliť za to, aby sa ľudstvo ešte prebudilo k duchovnosti.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme za tvoje otázky. Ideme k ďalším stromom.

Javor: Ďakujem za vaše odpovede. Majte sa dobre!

Mali sme v pláne ísť k Smrekovcu, ale cestou nás oslovil zjazvený dub:

Bartoš a Tobiáš: Vitaj!

Dub: Vitajte. Prečo človek neprijíma svoje utrpenie s pokorou? Prečo ho nevníma ako spravodlivosť a príležitosť odčiniť svoju vinu?

Bartoš: Myslím, že hlavným dôvodom je to, že človek nepozná jednoduché zákony, ktorými sa riadi Stvorenie, a tiež neberie do úvahy, že si zaslúži trpieť. Je to prejav akejsi arogancie a duchovnej pýchy.

Tobiáš: Človek nepozná zákony Stvorenia ani jednoduché pojmy. Spýtaj sa človeka, čo je pokora, láska, spravodlivosť, vykúpenie a služba Bohu, a budeš prekvapený odpoveďami, ktoré začuješ.

Dub: Ďakujem za vaše odpovede. Môžete ísť ďalej.

Potom sme sa vydali na cestu k Smrekovcu:

Bartoš a Tobiáš: Ahoj priateľ.

Smrekovec: Vitajte. Prečo ľudia potrebujú jesť rastliny, zvieratá a ovocie, aby prežili?

Tobiáš: Je to jedna z foriem získavania energie a naše pozemské telá tiež potrebujú jedlo, aby boli silnými a zdravými nástrojmi pre ducha. Potrebujú sa tiež posilňovať. ⁸Ľudia, ktorí nejedia mäso, môžu byť menej uzemnení a majú kvôli tomu veľa problémov .

Bartoš: Myslím si, že vývoj človeka povedie k tomu, že bude jesť čoraz menej. Nesmie však robiť obrovské skoky v stravovaní.

Smrekovec: A čo hovorí Boh o jedení zvierat?

Bartoš: Boh to dovoľuje, ale zároveň bolo svetu mnohokrát oznámené, že zvieratá, ktoré sú na to určené, by mali byť ušetrené utrpenia.

Tobiáš: Rozumiem tvojej otázke, pretože ľudia pristupujú k získavaniu mäsa ako k ťažbe dreva zo stromov - bez lásky a úcty k prírode.

Smrekovec: Som veľmi prekvapený, že to Pán Boh dovoľuje.

Tobiáš: Keď viac dozrieš, pochopíš to lepšie.

Smrekovec: Ale teraz chápem, že je to potrebné pre vaše telá. Ďakujem vám za tieto odpovede.

Nasledujúce ráno sme sa vybrali k Lipe:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, máš na nás nejaké otázky?

Lipa: Vitajte! Prečo ľudia vnímajú čas ako pevný? Veď čas nie je pevný.

Tobiáš: Myslíš tým, že si myslia, že pocit plynutia času je stále rovnaký?

Lipa: Áno.

Bartoš: Súvisí to s tým, že človek chce svojím intelektuálnym pohľadom na svet dať všetko do poriadku. Dalo by sa povedať, že čas akoby zavrel do škatule a považuje ho za pevný.

Tobiáš: Každý si s pribúdajúcim vekom všimne, že čas plynie rýchlejšie, ale takmer nikto sa nad tým hlbšie nezamýšľa. Je to jednoduché - čím viac zážitkov prežijeme, tým rýchlejšie vnímame plynutie času. ⁹Pravda je taká, že je to čas, ktorý stojí na mieste, a sme to my, kto sa ním pohybuje .

Lipa: Takže náš pohyb určuje rýchlosť, akou plynie čas?

Tobiáš: Áno, to je v súlade s mojim poznaním.

Lipa: Prečo vy ľudia potrebujete toľko spánku? Stromy nepotrebujú toľko spánku ako ľudia. Prečo je to tak?

Bartoš: Spánok potrebuje náš mozog, konkrétne náš predný mozog, a keďže máme pomerne veľký mozog, potrebujeme veľa spánku. Spánok nepotrebuje naše telo, iba spomínané predné mozgy. ¹⁰Telo potrebuje len odpočinok .

Tobiáš: Dalo by sa povedať, že predný mozog sa počas spánku resetuje.

⁸ Viac informácií o súvislosti medzi nejedením mäsa a nedostatkom uzemnenia nájdete v knihe: Christophera Vaseyho: "Duchovné tajomstvá o krvi: jej sila premieňať telo, myseľ a ducha".

⁹ Informácie o tom, že čas skutočne stojí na mieste, prevzaté z: "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

¹⁰ Tieto informácie pochádzajú aj z Abd-ru-shinovho diela "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu".

Lipa: Mám ešte jednu otázku. Koľko rokov sa dožijú ľudia na Zemi? A je to dlhý čas?

Bartoš: Ľudia sa dožívajú 70, 80 rokov. Verím však, že s duchovným rozvojom sa toto obdobie predĺži.

Tobiáš: Niečo dodám.¹¹Existujú štúdie, že ľudia, ktorí majú vzťahy založené na láskavosti, žijú dlhšie. A myslím, že vám nemusím hovoriť, že láskavá povaha je súčasťou prebudeného, rozvíjajúceho sa ducha. Ťažko mi je povedať, či žijeme dlhšie alebo kratšie, ale čo je to, v zrovnaní s večnosťou?

Lipa: Ďakujem vám za vaše dnešné odpovede, veľa mi ukázali.

Bartoš a Tobiaš: Ďakujeme! Prajeme ti krásny deň!

Záverečné otázky položil Starý Topol':

Starý Topol': Čo chce človek dosiahnuť neustálou pýchou a márnivosťou? Uvedomí si nakoniec, že takýto postoj je nepriateľský voči Svetlu?

Bartoš: Po prvé, človek si v mnohých prípadoch neuvedomuje svoju pýchu a márnivosť. Určite potrebuje prebudenie, aby to videl a začal na tom pracovať. Človek si to nielen potrebuje uvedomiť, že je to nepriateľské voči Svetlu, ale že skutočne je nutné a potrebné to konečne uvidieť, ak chce, aby jeho úloha vo stvorení bola konečne príjemná Svetlu a ak chce v týchto časoch vôbec prežiť. Proces dozrievania k tomu by mal byť prvým krokom na ceste jeho vývoja.

Tobiáš: Človek chce byť neustále uctievaný a oslavovať sám seba, vidí v tom svoju veľkosť, na Boha takmer vôbec nemyslí. To je pasca temnoty, do ktorej mnohí upadajú. Na druhú časť otázky by som odpovedal, že pravdepodobne len veľké utrpenie môže človeka prinútiť uvedomiť si tento chybný postoj.

Starý Topol': Ďakujem za vaše odpovede. Ako si môže človek myslieť, že existuje len jeden život a potom už nič? Človek zabudol na existenciu svojej duše. Ako to mohol dopustiť? Pre nás stromovníkov je to nepochopiteľné, ale medzi ľuďmi veľmi bežné.

Tobiáš: Je to dôsledok toho, že sa človek riadi výlučne rozumom a na svet sa pozerá výlučne materialisticky. Duchovné hodnoty sú pre takého človeka nevnímateľné. Aj na svet sa pozerá len cez prizmu materiálnych dôkazov. Preto neprijíma ako fakt veci, ktoré sú podložené nemateriálnymi dôkazmi, ako je reinkarnácia, existencia duše alebo Boha.

Bartoš: Rád by som rozšíril Tobiašovú myšlienku. Človek si zvykol veriť, že existuje len to, čo môže vidieť a počuť svojím hrubohmotným okom a uchom. Človek tomu uveril tak silno, že už neuvažuje o žiadnej inej možnosti. Okrem toho sa snaží bojovať proti a ponížovať tých, ktorí majú spojenie s inými sférami Stvorenia.

2.44. Vzájomné pôsobenie stromovníkov s ich opatrovateľmi

Chceli sme ukázať, ako stromovníci komunikujú so svojimi opatrovateľmi. Za týmto účelom sme požiadali Vyššieho správcu a Staršieho topoľového stromovníka, aby nám ukázali, ako vyzerá typický rozhovor medzi nimi. Tu je prepis tohto rozhovoru:

Vyšší strážca: Dobrý deň, Topol'. Máš na pamäti svoj vývoj a službu Svetlu?

Starý Topol': Áno. Chcem svoju službu vykonávať čo najlepšie.

Vyšší strážca: Pamätaj, že strom potrebuje teba a tvoju podporu.

¹¹ Existuje množstvo štúdií, ktoré to potvrdzujú: Výskum Roberta Busha z Queenslandskej univerzity a Franka Baumeho z Flindersovej univerzity, ako aj štúdiá ľudského vývoja dospelých známa ako Grantova štúdiá podľa jej iniciátora Williama T. Granta.

Starý Topol': Áno, strážca, chcem mu slúžiť.

Vyšší strážca: Nezabúdaj na svoje každodenné povinnosti voči stromu. *(Nie je chcené hovoriť, aké sú to povinnosti).* Práca, ktorú teraz vynaložíš, prinesie ovocie pri tvojom dozrievaní a konečnom návrate do ríše bytostného.

Starý Topol': Môžem počítať s tvojou podporou, strážca?

Vyšší strážca: Čo potrebuješ?

Starý Topol': Niekedy som smutný z rôznych dôvodov.

Vyšší strážca: Áno, toto mi je známe. Priblíž sa k Svetlu vo svojich každodenných činnostiach a tvoj smútok zmizne a objaví sa viac radosti. Dobré vieš, že len verná služba dáva každej bytosti pocit radosti a naplnenia. Viac sa modli, pretože tvoja viera môže byť živšia.

Starý Topol': Áno, ďakujem za tvoje slová. Som rád, že mám v tebe oporu, opatrovník môj.

Vyšší strážca: Neochabuj na cestách, ktoré si zvolíš. Tvoja vytrvalosť a dôsledná služba budú ocenené. Maj to na pamäti a tvoj rast sa zrýchli.

Po krátkej odmlke sa k nám otočil.

Vyšší strážca: Táto krátka scéna vám viac-menej ukazuje, ako prebieha naša interakcia. Samozrejme, každý stromovník je iný a potrebuje iné slová podpory. Ale na základe tejto krátkej scény si môžete uvedomiť, ako podporujeme všetkých stromovníkov na ich ceste k Svetlu.

2.45. Záverečné posolstvá

Dostávame sa do fázy, ktorou sme chceli túto knihu ukončiť. Tu sú posolstvá, ktoré nám stromovníci poskytli ako záverečné:

Na začiatok sme oslovili Javor:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, zbierame posledné odkazy od všetkých stromovníkov, aby sme knihu uzavreli. Chceš niečo povedať?

Javor: Moja správa bude stručná. V lese som stretol a videl veľa ľudí, ale najviac poznám Bartoša a Tobiáša. Prial by som si, aby vzťah stromovníkov s ľuďmi bol podobný ako náš. Mám vás rád a cítim, že aj vy máte radi mňa. Chcel by som tiež dodať, že verím, že ľudia ako Bartoš a Tobiáš bude čoraz viac, ľudí, ktorí pristupujú k stromovníkom s otvorenosťou. Dúfam, že ma budete aj naďalej navštevovať, pretože ste sa stali mojimi priateľmi. Ďakujem, že ste vo svojej knihe dali k dispozícii priestor pre moje skromné argumenty.

Bartoš a Tobiáš: Ďakujeme. Samozrejme, že ťa navštívime. *(potom sme ho objali)*

Cestou smerom k Smrekovcu sme sa zastavili pri zjazvenom Dube, ktorý nám dal aj poslednú správu:

Dub: Stalo sa, že sme hovorili o utrpení. Viem, čo je to utrpenie, a viem, že vy tiež. My stromovníci môžeme podporiť ľudí, keď trpia. Kedykoľvek trpíš, človeče, natiahni k nám ruky a my ťa dokážeme podporiť. Nehanbite sa za to, že trpíte. My to chápeme. Pritúlte sa ku mne alebo k inému bratovi stromovníkovi a poproste ho o silu. Pán Boh môže prostredníctvom nás utíšiť vašu bolesť. Pamätajte - sme bratia v jednom stvorení.

Podakovali sme sa mu a odišli k Smrekovcu:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, máš nejaký odkaz na koniec knihy?

Smrekovec: Áno. Chcel by som povedať, že priateľstvo stromovníkov s ľuďmi je prospešné pre stromovníkov aj pre ľudí. Koľko radosti mám z kontaktov s vami. Teším sa na každý rozhovor. Viem, že táto kniha môže mnohých inšpirovať, aby sa s nami spojili. Želám všetkým stromovníkom, aby zažili toľko srdečnosti od ľudí, ako zažívam ja od Bartoša a Tobiáša. Mám vás veľmi rád, priatelia moji.

Podakovali sme si, objali ho a išli smerom k Hrabu:

Bartoš a Tobiáš: Dobrý deň, zbierame záverečné správy. Chceš niečo povedať?

Hrab: Som nesmierne hrdý na to, že som mohol byť súčasťou vášho projektu. Múdrosť stromovníkov by mala byť vo svete viac známa a dúfam, že táto kniha to ukáže. My stromovníci chceme spolu s ľuďmi prežívať krásu Stvorenia. Verím, že čoskoro príde čas, keď sa tieto dva druhy zblížia. Ďakujem.

Potom sme sa vybrali do komunity Bukov, aby sme sa jej zástupcu opýtali na záverečnú správu. Tu je:

Buk: Je mnoho ciest a len jedna cesta Pravdy. Cesta Pravdy si vyžaduje veľa vnútornej pravosti a úprimnosti k sebe samému. My, stromové bytosti bukov, vám chceme ukázať, že sa môžete spojiť do spoločenstiev na jedinej ceste Pravdy. Ak tak urobíte, nezabudnite sa navzájom milovať a rešpektovať. Nech vaše pozemské ľudské spoločenstvá smerujú k Svetlu.

Po nejakom čase sme dostali poslednú správu od stromovníka Lipy:

Lipa: My stromovníci chceme, aby sa naše vzťahy s ľuďmi obnovili. Neočakávame, že sa ľudia k nám priblížia hneď, ale že sa to stane postupne. Táto kniha je dôležitým krokom v tomto procese. Pripomínajte si nás ľudia a budúcnosť nás bude zblížovať.

A tu je záverečná správa od Aldaniela:

Aldaniel: V prvom rade som rád, že dokončujete svoju knihu. Veľmi ma teší, že sa mojím priateľom tak darí toto spisovať. Radosť je aj v duchovných sférach, pretože touto knihou ste o nás stromovníkoch, poskytli nemalé poznanie. A som presvedčený aj o tom, že kniha, ktorú dokončujete, sa páči Stvoriteľovi.

Hneď po Aldanielovi vystúpil so záverečným posolstvom Buk samotár:

Buk samotár: Čas, ktorý ste strávili písaním knihy, súvisí aj s mojou vnútornou premenou. Hoci som starý stromovník, akosi som pozabudol na krásu, ktorú nám dáva priateľstvo. Vďaka vám som sa vnútorne otvoril a teraz mám iný vzťah k ostatným stromovníkom. Aj môjmu poznaniu to prospelo a osvetľuje mi to cestu k bytostnému domovu.

Tu je krátke posolstvo Vríby:

Vríba: Je chcené, aby človek poznal liečivé vlastnosti stromov. Je chcené, aby ich človek nielen poznal, ale aby z nich mal aj úžitok. Viera, že stromy môžu liečiť, podporuje a posilňuje proces, ktorý môžeme iniciovať. Príďte, ľudia, k stromom, nielen k vrúbam, a požiadajte o uzdravenie. Svetlo si to veľmi želá.

Starý Buk tiež vydal svoje posolstvo na záver:

Starý Buk: Pán sa rozhodol, že je najvyšší čas rozšíriť vedomosti ľudí o bytostiach stromov. Verím, že vaša kniha je dôležitým prvým krokom pri zblížovaní stromovníkov a ľudí. Chceme, aby ľudia mali úžitok z našej múdrosti, a ak urobia krok bližšie k nám, Pán môže ešte viac rozšíriť ich poznanie, ako o nás, tak aj o iných prírodných bytostiach. Existuje mnoho detailov, ktoré je možné ešte sprostredkovať, ale poznatky, ktoré pochádzajú z našich správ, sú už teraz veľmi veľké.

Na záver nám Starý Topol' odovzdal svoje posledné posolstvo:

Starý Topol: Vzťahy stromovníkov s ľuďmi sú chcené Svetlom. Takéto vzťahy sú v súčasnom svete zriedkavé. Pán Boh to videl a chcel zmenu. Ste nástrojom Stvoriteľa, ktorého vôľa je vyjadrená vo vašej úlohe. Pán vie, aký veľký úžitok plyní z takýchto vzťahov, a preto by mala byť vaša kniha známa a šírená. Budem sa za to modliť, aby ľudia túto knihu pochopili a nakoniec sa k nám priblížili. Ďakujem vám, bratia. Urobili ste mi veľa radosti a bolo mi potešením podeliť sa o svoje postrehy.

2.46. Odkaz týkajúci sa výrubu stromov

Vzhľadom na množstvo otázok týkajúcich sa výrubu stromov sme požiadali o posolstvo, ktoré by odrážalo vôľu Svetla v tejto otázke. Tu je posolstvo, ktoré nám na tento účel poskytol určený Vyšší strážca stromov.

Vyšší strážca: Svetlo chce v človeku zmenu. Svetlo nechce, aby človek zasahoval do prírody v takej miere ako doteraz. Človek rúbe stromy s takou vášňou a nevidí, že sú to živé bytosti. Svetlo chápe, že drevo je potrebné na prežitie, ale nepodporuje subjektívne zaobchádzanie so stromami. Je za výrub, ak je nevyhnutný, s mierou a so zdravým rozumom. Nezabúdajte, že stromy sú živé bytosti, ktoré sú zároveň domovom stromovníkov. Nesmiete viac zneužívať povolenie Svetla na ťažbu, povolenie na výrub na iné účely. Vaše svedomie vám povie, či je potrebné vyrúbať konkrétny strom. V mnohých prípadoch môžete požiadať o povolenie a Svetlo vám takéto povolenie môže dať. Pamätajte však, že ide o vnímajúce bytosti, ktoré tiež trpia a cítia bolesť.

3. Doslov

Na záver sme chceli upozorniť na niekoľko vecí. Pri práci na knihe sme dospeli k záveru, že v našom chápaní je dôležité oddeliť stromovníkov od stromov. Dlhé roky sme naše kontakty nazývali jednoducho rozhovory so stromami a na ich definovaní týmto spôsobom panovala úplná zhoda. Teraz to vidíme trochu inak. Z našej knihy jasne vyplýva, že stromovníci v žiadnom prípade nie sú duchovia stromov alebo ich duše. Sme presvedčení, že je to tak, a chceme, aby to tak vnímali aj čitatelia. Potvrdením našich záverov nech sú slová z diela *Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu*, ktoré by sme radi citovali:

"Len tvory, ktoré sú nezávislé od konkrétneho miesta, teda napríklad zvieratá, ktoré sa môžu voľne pohybovať z miesta na miesto, majú v sebe vlastné pohyblivé jadro, ktoré ich vedie.

V prípade zvierat je touto podstatou duša a v prípade ľudí duch! Rastliny a skaly sú však sídlom cudzích, nezávislých bytostí, ktoré preto nemožno nazvať dušou týchto foriem."

Abd-ru-shin

Slovnú formu: "stromovník" nám dali samotné prírodné Stvorenia, a preto sme presvedčení, že ju chceme používať.

Veríme, že naša kniha bude akýmsi základom pre budúce interakcie so stromovníkmi. Ako počas záverečného posolstva zdôraznil Starý Buk, je ešte veľa detailov, o ktorých sa dá diskutovať, preto veríme, že poznanie, ktoré vychádza z našej knihy, sa bude môcť v budúcnosti rozšíriť.

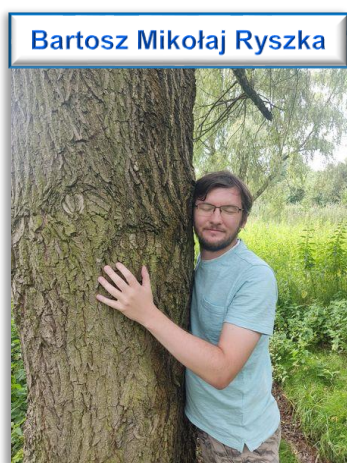
Na záver knihy by sme radi uviedli úryvok z Abd-ru-shinovho diela *"Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu"*, z ktorého vychádzajúce poznanie nás viedlo počas procesu písania:

"Pozemský človek musí mať na pamäti ešte jednu vec, pretože práve v nej veľmi ťažko zhrešil: Nikdy nesmie zanedbať spojenie s bytostnými pomocníkmi! Inak spôsobuje veľkú priepasť, ktorá mu škodí."

Abd-ru-shin

4. Vyhlásenie autorov

Táto kniha je zadarmo a vôľa autorov je, aby to tak bolo vždy. Jej prenos alebo iné formy šírenia povoľujeme pod podmienkou, že z nej nebude žiaden finančný zisk. Naším zámerom je, aby bola odovzdaná serióznym hľadačom, ktorí si chcú rozšíriť svoje vedomosti o stromovníkoch, ako aj o celom stvorení. Nech je to radostný prúd zameraný na priblíženie ľudstva k stromovníkom.

5. Doslov k slovenskému vydaniu

S bratmi Ryszkovými som sa spoznal na podujatí v Záhrade Míru v Karvinej, teda na hranici ČR a Poľska. Bartosz, prišiel aj so svojimi zbierkami básní, zopár z nich, podobne ako ja, na podujatí aj predniesol.

Pocítil som k nim sympatiu a neskôr som s nimi, najmä s Tobiaszom udržiaval, a dodnes udržujem, kontakt skrz Facebook. Čítal som si Bartoszove verše v poľštine, neskôr aj zopár Tobiaszových, ak som nerozumel, použil som automatický preklad. Všimol som si, že bratia sa často fotografujú pritúlení k stromom, nepripisoval som tomu zvláštny význam, kým mi nenapísal Tobiasz správu, že si prosí moju emailovú adresu a čosi mi pošle. A poslal mi aj originál tejto knižky a o niečo neskôr aj jej „slovenskú“ verziu urobenú fajnovým prekladačom. To už ma pohlo, aby som sa na to poriadne pozrel.

Preklad bol, na to, že ho urobil automat, zrejme s prvkami umelej inteligencie, celkom slušný. Prekladač si však pochopiteľne nevedel rady s niektorými špecifickými výrazmi a aj niektoré iné veci neboli presné. Vzhľadom k závažnosti odovzdaného som sa rozhodol pustiť do úpravy textu, výsledkom čoho je tento „slovenský preklad“, ktorý by mal zodpovedať zmyslu toho, čo nám chceli bytosti stromov skrz bratov Ryszkovcov odkázať.

O [elektronickú verziu](#) tohto prekladu, si v prípade vážneho záujmu, požiadajte na antonluchava@gmail.com, prípadne na m. č: [+421 910 200 134](tel:+421910200134), je, ako si priali stromovníci i bratia Ryszkoví [zdarma](#), tlačaná forma knihy prirodzene zohľadňuje nevyhnutné náklady na materiál a prácu.

Prajem pekné doprežívanie čítaného a veľa inšpirácií do ďalších dní.

Anton Lúchava,

www.kniznalekaren.sk, kníhkupectvo na cestách, literatúra pre hľadajúcich

you tube: [Antonius-knižná lékáreň](#), v sekcii: [videá](#), nájdete básne i príbehy aj s tematikou bytostí prírody

<https://www.youtube.com/@antonius-kniznalekaren3210/videos>